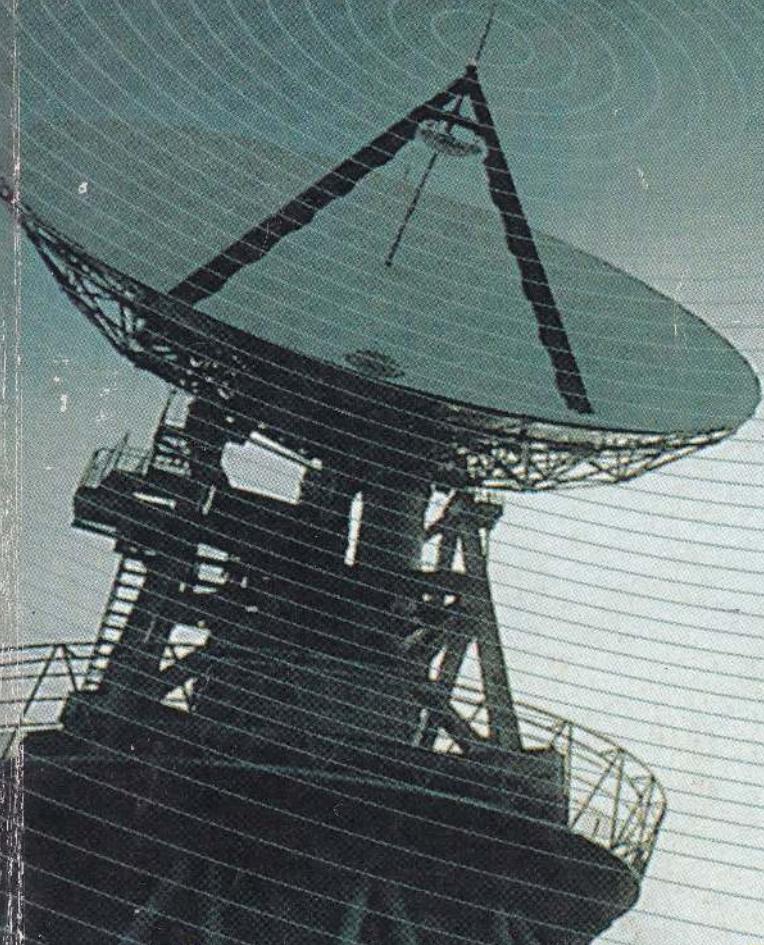

வானோலிக் கவிதைகள்

வன்று நட்டத்திய திராஜஸ்னாகரன்

வானோலிக் கவிதைகள்

கவிஞர் கந்தசுயா இராஜமனோகரன்
சுதுமகலை, தமிழ்மூலம்

—

അഭ്യന്തരം മനസ്സിലെത്തുടർന്ന്
തിരാവേറിവ് രീതിയിൽ
അവധിക്കുന്നിൽ
അഭ്യന്തരം
കമ്പ്യൂട്ടറിലും മനസ്സിലും
മുൻ 2004
മിശ്ചൈറ്റണി.

நூல்	:	வானினாலிக் கலிதைகள்
ஆசிரியர்	:	கவிஞர் கற்றையா இராஜமனோகரன்
பதிப்பு	:	திருவள்ளுவராண்டு 2034 ஆடவை (ஆனி)த் திங்கள்
அச்சப்பதிப்பு	:	வாசன் அச்சகம், இலண்டன்
Title	:	Vaanolik Kavithaikal
Author/Publishers	:	Poet Kandiah Rajamanoharan
First Published	:	June 2003
Language	:	Tamil
Printed by	:	Vasan Printers, London
ISBN No	:	0 9545296 2 6

கவிஞர்கள் பற நூல்கள் : நூற்று - 2003
தமிழ்சைப் பாடங்கள் - 2003

அணிந்துரை

அன்பு நிறை இராஜமனோகரன்,

ஐ.பி.சி. தமிழின் பிரசவகளத்திலே தாங்கள் கம்பீரித்து கவிதைக் கட்டை மலைப்போடு பிரித்தேன். கண்கள் காதலோடு எழுத்தை வருட நெஞ்சம் கசிவோடு ஐ.பி.சி.-தமிழ் தொடங்கிய நாட்களை எனது உள்ளே மூச்சுமிர்ப்பித்தது.

சிறி லங்கா அரசின் வெளி நாட்டுச் செய்தி இருட்டிப்பாலும் உள் நாட்டுச் செய்தி வக்கிரத் திரிபு படுத்தலாலும் மண்ணில் நிகழும் அரசு கொடுமை கரிய உறையிட்டு மறைக்கப்பட்ட வேளையே காலத்தின் தேவையாக ஐ.பி.சி.-தமிழ் வாளொலி பிரசவிக்கப்பட்டது.

சிறி லங்கா அரசின் காடைத்தனத்தால் உருவான தமிழ் துலைவிலே சிகிகிய நம் இனம் உலகம் முழுவதும் சிதறிப் பரந்து ஆங்காங்கே காலுங்கிக் கொண்டிருந்த போகு, புலத்தில் உள்ளோர் மண்ணை மறக்கக் கூடாது என்ற அவதி உணர்வோடும் புலம் பெயர்ந்த தம் உறவுகள் தம்மை மறக்கவில்லை என்பதை மண்ணில் உள்ளோர் நம்பிக்கைத் தெப்பமாகப் பற்றிக் கொள்ள வேண்டும் என்ற உறுதி உச்சாடனம் புரியும் உத்தரவாத உணர்வோடும் மண்ணில் வரு நிலை உறைத்து வந்கக் கடவில் சோதியாக்க கரைந்த தளபதி கிட்டுவின் முன்னைக் கனவை நிறைவேற்றும் தந்தை மகற்காற்றும் பரிவு உணர்வோடும் ஐ.பி.சி. துமிழைத் தோற்றுவித்தோம். ஐரோப்பாவிலும் மத்திய கிழக்கிலும் இருபத்திநாள்கு மணிக் சேவையோடு உறுதியாக ஒரு காலை அது ஊன்றியது. ஒரு மணி நேர வைக்கறைக் கவைலாகத் தன் மறு காலை அது மண்ணிலும் அவ்வப்போது ஒன்றேவிய நன்பர் பிரபாகரனின் ஏற்பாட்டோடு அவருடைய இன்பத் தமிழ் வாளொலி மூலம் அந்த நாட்டிலும் அது உறவுப் பாலம் பதித்தது.

ஐ.பி.சி.-தமிழ் எய்த கணைகள் பல. அவற்றுள் பிரசவகளம், நெஞ்சுறு கீதம் இன்னோரன்ன சில. இரண்டையும் வழி நடத்த எம்மிடை வந்தவன் நாவரசன். மண்ணிலே தன் தந்தை இளவாலை சைவப் புலவர் செல்லத்துறைப் பேராசன் நிழவில் சைவம் தமிழும் பரின்றவன். மண்ணில் பாலனாகவே சைவ உபநியாச மேடைகளில் உரை உலா வந்தவன். விடுதலை உணர்வு நெஞ்சில் பரவிய பாரதியாய் தன் நாவையும் துமிழையும் விடுதலைக்காய் ஆர்ப்பனித்துவன். ஐ.பி.சி. தமிழின் சமயப் பிரிவுப் பொறுப்பாளனாக அமர்ந்த நாவரசன் பிரசவகளத்தையும் நெஞ்சுறு கீத்ததையும் தன் இரு கரச் சக்கராயுதமாக ஏந்திக் கவிஞர்களையும் கலைஞர்களையும் கவர்ந்திழுத்தரன்.

பிரசவ களத்தில் பளிச்சென்று மினிர்ந்த முன் வரிசைக் கவிஞர்களில் முக்கிய ஒருவர் தாங்கள்! கந்தையா இராஜமனோகரன்!! பிரசவ களம் பிரசவித்த பிள்ளைக் கவிஞருல்லர் தாங்கள். மண்ணிலே அறுபதுகளிலும் எழுபதுகளிலும் இலக்கியமன்றென்ன சமய மன்றென்ன கவிதை மன்றென்ன பட்டி மன்றென்ன அங்கெல்லாம் ஓடியோடி ஓங்காரித்த நக்கீரக் குரல் தங்களுடையது. ஐ.பி.சி. தமிழ் மூலம் அது மீண்டும் புத்துயிர்ப்போடு ஆற்பரித்தபோது ஏத்துணை உற்சாகமும் நிறைவும் எமக்கு!

தொலைபேசி வழியே பிரசவ களத்துக்குள் தாங்கள் கொலு வரும்போது நாவரசனின் வரவேற்பில் ஒரு பன்னிர்ப் புத்துணர்வு! தங்கள் இருவரிடையே நடைபெறும் வணக்கமும் வாழ்த்தும் சூசல விசாரிப்பும் தனியான கவிதை மடையே! தாங்கள் கவிதை படித்து முடித்து மறு கணமே அந்த படையலின் நேர்த்தியை துதில் உள்ள புதுமையை சுத்திய சுத்தை வித்துவக் காய்ச்சல் எதுவும் இன்றி நயம் கூறி நயக்கும் நாவரசன், புதிதாய் அறும்பும் கவிஞர்களுக்குப் பார்த்தீரா உமக்கொரு முன்னுதாரணத்தை என்று கற்றானைக் கற்றானே காழுறும் அந்தக் கணங்களை இன்று மனதிலே அசைபோடும்போது இனிய சுகம் ஒன்று இதயத்தில் பிரவாகிக்கிறது. புலத்தில் உயிர்க்க முனைந்த புதுக் கவிஞரை - இளங் கவிஞரை - நாவரசனோடு கூடி ஊக்குவித்த கவிச்செவிலித் தாய்ப் பழமர் தாங்கள்!

பிரசவகளம் வழியாகப் புலத்தையும் மண்ணையும் அளந்தவர்கள் தாங்கள் என்ற போதுவும், ஐ.பி.சி. தமிழுக்குள் தங்கள் கரங்களைப் பற்றி இழுத்து வந்தவர்கள் தங்கள் பாலகர்களே. வணக்கம் ஐ.பி.சி. மாமா நிகழ்ச்சியில் அபிராவியின் கடை வாயில் கிள்ளைத் தமிழ்ப் பால் வடிந்தது. அக்காவும் பேசப் போகிறா ஆண்ணாவும் பேசப் போகிறார் என்று அப் பாலகி உரிமையோடு கூட்டிவர சிவகாமியும் செந்துரூறும் ஆங்கிலச் சூழலில் பிறந்த அறுத்துறுத்த உச்சரிப்போடு, ஆணால் தேர்ந்த சீரிய தமிழ் வராத்தைத்தகோணோடு பிரசன்னமானவர்கள். ஐ.பி.சி. மாமாவைப் பார்க்கப் பாலறா வாய்ப் பாலர் ஆழைத்து வந்த அம்மை ஆப்பணாக எம்மை வந்தடைந்த கொடைச் சுரப்பிகளே, தாங்களும் தங்கள் துணைவி மருத்துவக் கலாநிதி சகிகலாவும் ஆவீர். வாணைவியில் அறிவியல் துறைப் பொறுப்பாளராகத் தாங்கள் உடனேயே தேனீப் பணி தொடங்கின்கள். புதிய புலத்தில் தமக்குப் புதிதான் மொழியில் நோய் அறிகுறி கூறிப் பரிகரந் தேட முடியாத துயிரக் கணக்கான ஜோப்பியியத் தமிழ்ப் பெற்றோர்க்குக் கருணை அன்னை சகிகலாவின் பரிவான உதவி ஆசுவரசம் தந்தது. அரசு மருத்துவத் தடையால் அவதியறும் நம் மண்ணின் மக்களுடைய மருத்துவத் தேவைகளையும் கை மருந்தால் நிறைவேற்றலாம் என்ற நம்பிக்கை உறுதியை உறவுப் பால நிகழ்ச்சியில் சகிகலா மாதா வழங்குத் தொடங்கியதும் ஐ.பி.சி. தமிழும் ஜர் புதிய ஆரோக்கியப் பணிப் பரிமாணத்தைத் தொட்டது.

ஜெய இராஜமனோகரன், தங்கள் பிரசவகளுக்கு கவிதைக் கட்டை என் முன்னே
பிரித்துப் போட்டுப் படிக்கத் தொடர்கியதும் எனது மனதிலே நினைவு
மீண்ட அந்த இனிய நாட்களையும் தங்கள் இருவரதும் ஒப்பற்ற
பணியையும் தங்களை எமக்கு அறிமுகக் கொடைப்பிந்த தங்கள்
மகவுகளையும் நினைவு கூராமல் இருக்க முடியவில்லை. அந்தப் பசுமை
உணர்வுகளை இங்கே பகிர்ந்து கொள்ளாவிட்டால் என் வரர்த்தையே
வரட்சியாகிவிடும். அகுவேதான் இந்த நினைவுத் துளிர்ப்பும் பகிரவும்.

நம் மன் தொடர்பான தங்கள் தீர்மான வழிகாட்டலை எடுத்த எடுப்பிலே
இங்கு நினைவு கூராவிட்டால் தர்ம வழுவும் கால வழுவும் என்னைத் தரம்
இறக்கி விடும். சமூகத் தொண்டுக்காக அரசியல் வெளிமுகம் காட்டுவது
ஒன்று! உள் உறை அரசியல் அபிலாசைக்காகச் சமூகத் தொண்டுப்
பேரவை பேரர்த்திக் கொள்வது இன்னொன்று! தங்களைப்
பொறுத்தவரையிலே மண்ணிலே வரம்ந்த காலை சமூகப் பணியிலே
தங்களை கரைத்துக் கொண்டார்கள். அதே சமயம் துன்றைய
காலத்தேவையையிர்ட்டு அன்று எம்மிடையே சீர்மை கொண்டு விளங்கிய
தமிழர் விடுதலைக் கூட்டணி மேடைகளையும் தமிழ் இளைஞர்
பேரவையினரின் செயற்களத்தையும் அலங்கரித்தீர்கள். அபகரிப்பு, அழிவு
அழியவற்றால் அலைக்கப்பட்ட நம்மினித்தின் ஒற்றாலைக் கட்டத்திலே
நாடில்லை நகரில்லை ஊரில்லை வீடில்லை என்று அறுதியிட்டுக்
கூறப்பட்ட வேளையிலே சாம பேத தான் முனைப்புக்களில் நாம்
கேற்றுவிட்ட அன்றைய கட்டத்தில் எமது இனத்தின் இளந் துளிர்கள்
பொறுத்தது போதும் என்று தன்ட முனைப்போடு புறப்பட்ட வேளை
அரசியலுக்காக மக்கள்ல மக்களுக்காகவே அரசியல் என்ற தங்கள்
சமூகத் தொண்டு உணர்வை இனப்பற்று உணர்வைப் புலர்த்தும்
வகையில் எடுத்த எடுப்பிலே தங்கள் முதல் பிரசவகளும் பங்களிப்பின்
போது தெளிவாகத் தாங்கள் உணர்த்திய தருணத்தில் இதயம் சிலிர்த்தேன்.
20.06.1998 பிரசவகளத்தில் தாங்கள் கூறின்றிகள்....

விடுதலை வேட்டை கொண்டு வெந்திடும் மக்கள் யாவர்
வீரராம்த் தீர் வேங்கையாய் நாடு காப்போர்

காத்திருந்து தருணம் பார்த்து மொழியப்பட்ட சந்தர்ப்ப வாதப் பசப்பு ஆல்ல
அது! பேராட்டத்தில் அரசு வென்றுவிடும் என்ற சப்புக்கொட்டலோடு
அவ்வேளைச் சமரசப் பேச்சு வார்த்தைத் தயவு யாகக்குத்துக்கு ஓடேந்தக்
காத்து நின்ற பெருங் கும்பலை நீத்து, உரிமை என்பது இறைஞ்சிப்
பெறுவது அல்ல என்று அன்றே உரத்துக் கவலியை அறிவுஜீவி தாங்களே!
மண்ணிலே ஆர்ப்பரிக்கும் காண்டப் பூலிக்குப் புலத்திலே மக்களே அருத்தி
எடுத்த பிரபலம் தாங்கள்!

செங்களம் ஆடுதல் சிறுத்தைகள் கடன்!

எம் கடன் அவர்க்கு எதுவாய் இருந்தல்!!

என்று உலகலையும் மக்களுக்கு, குறிப்பாக அறிவுஜீவிகளுக்கு
ஸ்மோபதேசம் ஒதிய கண்ணன் தாங்கள்!

ஓரணிப் பேரணி உறுதிக்கு ஒரு வழி என்று ஒரு வரம் பறைசாற்றி ஒது
கவி என்று அறைகின்றான் நாவரசன்.... பிரசவ களத்தில் குதிக்கிறீர்கள்
தாங்கள், நிகழ்ச்சியைச் செலிமடுக்கின்றோம் நாம்... உறுமுகின்றான்
கவிஞர்...

ஓரணிப் பேரணி ஊரணி சேரணி
யாரணி தேரநீ பாரணி கூரணி
சீரணி யாரணி தாரணி தமிழணி
போரணி ஓரணி சேரநீ யாரினி...

ஓரணிப் பேரணி(யினுள் நீ) - ஊர்(வாயாக.) (இந்த) அணி(யே நீ) சேர
(வேண்டிய) அணி. யார் அணி (ஏ) தேரநீ பார்! அணி கூர் (சிறப்பு மிக்க)
அணி. சீர் அணி - யார் அணி? தாரணி(ந்த) தமிழணி (யான) போரணி!
(அதுவேதான்) ஒர் அணி! (அதுவே, அவ்வணி) சேரநீ!
என்று ஆணையிடுகின்றான். அதன் பின், யார் இனி? (எமை வெல்வர்!)

என்று கவிஞர் கவாற் கொடுக்கும் கட்டுகின்றான்!

கேட்டவர்க்கெல்லாம் மறுநாள் தொலைபேசியில் விளக்கம் கொடுத்த
எமது நிகழ்ச்சித் தயாரிப்பாளர்கள் அன்று கவிஞர்னின் கவித்திறனையும்
போராட்டத்தில் அவனுடைய நிலைப்பாட்டையும் மக்களுக்கு எடுத்துக்
கூறிக்கொண்டிருந்ததைப் பார்த்த போது அன்றே நயந்தேன்! இன்றுதான்
நவில்கின்றேன்!

தமிழர் புனர்வாழ்வுக் கழகம் (T.R.O.) என்ற தமிழீழக் கருணைக் கரத்தை
வலுப்படுத்த ஐ.பி.சி. தமிழ் தொடுத்த மடிப் பிச்சை மன்றாட்டுப்
பரிந்துரையின் முன்னோடியாக நாவரசனின் அடுத்தடுத்த பிரசவ களங்கள்
முரசம் அறைகின்றன. வருகின்றான் கவிஞர் கந்தையா
இராஜமனோகரன்!

பாயிலே ஒன்றாகப் படுத்தவர்கள்
பஞ்சணை கண்டதும் மறந்துவிட்டோம்!

என்று புலத்துத் தமிழரின் மனச்சாட்சி மீது சாட்டை வீச்கின்றான்.

காயிலே ஒன்றாக மரத்துதித்தோம்

கனிந்ததும் பலதிசை பிரிந்துவிட்டோம்!
வாயிலே ஏதோதோ கஷ்ணிவிட்டு
வயிறார் உண்டதும் சரிந்துவிட்டோம்!

என்று ஓவ்வொருவரையும் மனம் மறுக வைக்கிறான்.

அடுத்த பிரசவ களத்தில் நாவரசன் சூடேற்ற, கவிஞர் வருகின்றான்.

தாய் அங்கு பிச்சைமிலே
தனயன் இங்கு அன்னதானம்!
நோய் அங்கு உச்சநிலை
நோவது யார் இங்கதற்கு!

என்று குழறுபவன் அடுத்துக் கேட்கிறான்!

பாய் கூட இல்லாமல்
படுப்பதங்கு நிலந்தொட்டு!
நாய் கூடப் பஞ்சணையில்
நம் வீட்டில் இங்கிருக்கும்!

என்று புலத்து தமிழரின் மனச்சாட்சியை இடிக்கின்றான்.

வணக்கம் ஜி.பி.சி. மாரமா-மழலையர் அணி, நெஞ்சுறு கீதம்- பாவலர் அணி, பிரசவகளம்-கவிஞர் அணி என்பவற்றோடு செய்தியும் செவ்வியும் அலகலும் சேர... ஒன்று திரண்டு ஆர்த்தெழுந்து ஆரோகணிக்க ரி.ஆர்.ஓ. நிதி திரட்டல் உச்சம் தொட்ட ஆண்டு! அவையும் இனத்தின் ஊடகம் ஒன்று தனது சமுதாயப் பணியைப் பொறுப்போடு விரிவாக்கம் செய்த வளர்ச்சி ஆது. அதிலே கூடிப்புரிந்த தங்கள் பங்குக்காய் நன்றி கூறுகின்றேன்.

திலீபன் நாள் வருகின்றது. பிரசவகளம் முரசம் கொட்டுகிறது. தாங்கள் வருகிறீர்கள். திலீபனை மட்டும் காணவில்லைத் தாங்கள்! முதலில் தற்கொடை புரிந்த அத்தனை பேரராளிகளையும் காணகிறீர்கள்:

தன்னலம் அற்றது தன்னைப் பிறருக்காய்
மண்ணிலே அழிப்பது மைந்தரும் தமிழின்
பெண்களின் வீரரும் போரிலே தம்மை
மண்ணிலே இணைப்பது மண்விடுதலைக்கு.

என்று புது வேதம் கூறுகின்றீர்கள். பின்...

நீதி கேட்டிட நியாயம் துலங்கிட-

நீதி தேவனாம் இயமனைத் தழுவியே!

தியாக வேள்வியில்(த) தீயாய் மாறியே
அராஜகம் தன்னை அழித்திடல் தியாகமே!

என்ற வரைவிலக்கணம் கூறி, பின் திலீபனைத் தாங்கள் தொழுத்தை நான் கேட்கவில்லை, தங்கள் கவிதை எம் பின்னள் கிட்டுவின் நினைவுப் பிசைவை உசப்பிலிட என் காதடைத்தது.... மீதி கேட்கவில்லை.... அசட்டையல்ல. எனினும் கவனக் கலைப்புக்காய் மன்னித்து விடுங்கள்.

அன்பு இராஜமனோகரன் நான் நீள எழுதிக் கொண்டே போகலாம்.... வேண்டாம். ஆனாலும் முகவரை எழுதுச் சொன்னீர்கள்.... கடிதமாகவே வந்து விட்டது. அப்படியே ஏற்றுக் கொள்ளுங்கள்.

நன்றியுடன்

ஏ. சீ. தாசீசியஸ்
பிரித்தானியர்

வாழ்த்துக் கவி

என்னை நன்றாக இறைவன் படைத்தனன்
தன்னை நன்றாகத் தமிழ் செய்யுமாரே.

என்ற திருமூலர் திருமந்திர வாசகத்தைத்
தன் வாழ்வின் யாசகமாய்க் கொண்ட
திரு இராஜமனோகரன் அவர்கள்
வரவென்றாலிப் பிரசவகளத்தின்ராக
உள்ளம் அறிமுகமான தமிழ் உறவு.

பிரசவகளம் வரவென்றாலியில்
கருப்பெற்று உருப்பெற ஊற்றாயிருந்து
எனக்கு உரமூட்டியவர்
பேராசான் தாசிசியல் அவர்கள்.

அவர் பாய்ச்சிய நீரின்
முதற் பிரசவகளக் குழந்தை விடுதலை.
அந்த விடுதலைக் கருவை
முதலில் கவிப்பிரசவமாய் தந்து
பிரசவகளத்துக்கு அணிசேர்த்தவர்
திரு இராஜமனோகரன் அவர்கள்.

நரம்புகள் இருந்தும்
கவி வரம்புக்குள் நின்று
உரமேற்றும் மரபுக்கவி உறைக்கும்
திரு இராஜமனோகரன் அவர்கள்,
ஒர் வழியில் ஒற்றுமையாய்
தமிழன் விழிக்க வேண்டுமெனும் விருப்படையவர்.

அன்மவிடுதலை வேட்கை கொண்டவர்
ஆனாலும் ஸுடநம்பிக்கைக்கள்
களையப்பட வேண்டுமென்பதிலே
உறுதி கொண்டு
பகுத்து அறிந்து ஆய்ந்து
கவியறைக்கும் போக்குடன் வாழ்பவர்.

அவரின் பிரசவகளக் கவிதைகள்
நாலுருப் பெறுவதிலே
மட்டற்ற மகிழ்வு கொள்கிறேன்.

புலம் பெயர் வாழ்வில்
 பணமும் பகட்டு வாழ்வும்
 செல்வாக்கும் இருந்துவிட்டால்
 படைப்புக்கள் எதையும்
 எப்படியும் படைத்து
 அச்சிட்டு வெளியிடலாம்
 என ஆக்கங்கள் வெளிவருகையிலே,

ஆக்கழுர்வமாக சொல் வரக்குக்கொண்டு
 நாலுருப் பெறத் தகுதியடைய
 தன் பிரசவகளைக் கவிதைகளைத்
 தொகுத்துத் தரும் இம்முயற்சி
 புலத்து வாழ்வில் நிலைத்து நின்று
 படைப்பின் இலக்கணம் பகர
 உள்மர வாழ்த்துகின்றேன்.

செவிக்குத் தேன் பாயும் கவிக்கு அழகெல்லாம்
 புவிமிசை மெய்யரைத்தல் உரைத்தபடி காத்தல்!

அன்புடன்

செல்லக்குறை நாவரசன்
 பிரித்தானியா

வாழ்த்துரை

தேமதுரத் தமிழோசை உலகமெல்லாம்
பறவும் வகை செய்தல் வேண்டும்

சென்ற நூற்றாண்டின் முக்கறூகளிலே மகாகவி சுப்பிரமணிய பாரதியர் கண்ட ஒக்கபூர்வமான இனிய கனவுகளில் இதுவுமொன்று. அந்த இனிய கனவை நன்வாக்குவதில், பல்வேறு காரணிகளாலே புலம் பெயர்ந்து வாழ்கின்ற ஈழத்தமிழருக்கும் கணிசமான பங்குண்டு. அவஸ்திரேவியா, கண்டா, இங்கிலாந்து, சுவிற்சிலாந்து, பிரான்சு, மேர்மனி முதலிய நாடுகளிலே தத்தும் பொருள்வளத்தை வளர்ப்பதை முதன் நோக்கமாகக் கொண்டு இயந்திர கதியில் இயங்கினாலும் கூட நாம் தமிழர் என்னும் இனிய முக த்திரையைக் கிழித்துவிட்டு அந்தந்த நாட்டு அநாசாரங்களை ஆசாரங்களாக என்னி மயங்கி வரழ்ந்தாலும் கூட ஒன்றை படைத்த கண்ணினராயும் உறுதி கொண்ட நெஞ்சினராயும் தெனிவுபெற்ற மதியினராயும் வாழ்ந்து நலம்பல செய்வோரும் இருக்கத்தான் செய்கிறார்கள்.

அவர்கள் ஈழத்தரயக்கத்தை மறவாதவர்கள். அந்தக் தரயகம் எவர்க்கும் அடிமையாகாத சுதந்திர பூமியாக இருக்க வேண்டும் என்பதை மறவாதவர்கள். தமிழ் மொழியின் உன்னத்திற்கு உயிர் கொடுக்கும் ஆக்க முயற்சிகளை மறவாதவர்கள். அவர்களில் ஒருவருடைய குரல் கேட்கிறது:

ஆழம் வடக்கில் இசைந்த யாழ்ப்பராணம்
இலங்கும் ஒரூர் இனிய சுதுமலை
கோலம் கொள் கவி இராச மனோகரன்
கொண்டது வாழ்வு இன்றிந் கிலாந்து

பதினாண்கு ஆண்டு காலம் இங்கிலாந்தை வாழிடமாகக் கொண்ட கவிஞர் இராசமனோகரன் எல்லா வகைமிலும் பண்பாடு மிகக் நல்லதோர் தமிழனாகவே வாழ்கின்றார். தமிழும் சமயமும் அவர்தம் இரு கணகள். அந்த இரு கண்களும் கவர்மையான பார்வை கொண்டவை.

இலண்டன் தமிழ் இலக்கிய மன்றத்தின் தலைவனாக இருந்து, இளம் ஏழுத்தாளரின் ஆக்கங்களை வெளியிட்டும் இலண்டனிற்குச் செல்லும் புகழ் பூத்த எழுத்தாளரைக் கொளவித்தும் தமிழோசை பறவும் வகை செய்து வருகின்றார்.

இங்கிலாந்திலே பிறந்து வளரும் தமிழ் தெரியாத தமிழ்க் குழந்தைகளுக்கு முறையாகத் தமிழ் வகுப்புக்கள் நடாத்தி வரிய

தொண்டு செய்து வருகின்றார். இதுவே தமிழோசை பரவும் வகை செய்யும் பெருந் தொண்டாகும்.

சைவ முன்னேற்றர் சங்கத்தின் சஞ்சிகையான கலசம் ஊடாகச் சைவ சிந்தாந்தத்தைப் பாடமாகப் படிப்பித்து வரும் இவருடைய சேவை போற்றப்பட வேண்டியிடதான்றாகும்.

இவற்றைவிட அனைத்துலக ஒலிபரப்புக் கூட்டுத்தாபனம் (ஜ.பி.சி.) தமிழ் ஒலிபரப்பிலே முன்னர் பல நிகழ்ச்சிகளை நடத்தி வந்தவர் இப்போ சனிக்கிழமைகளிலே மஞ்சரி என்னும் நிகழ்ச்சியை நடத்தி வருகின்றார். அது சமூக மஞ்சரியாக மலர்கின்றது. ஒன்றுவிட்டு ஒரு சனி, வைத்தியக் கலாநிதியும் தமிழ்ப் பற்று மிக்கவருமான தன் துணைவியாரோடு இணைந்து மருத்துவமஞ்சரியாக நிகழ்ச்சியை நடத்துகின்றார்கள். அவ்வப்போது தமிழ்த் தொலைக்காட்சியிலும் தமிழ் சம்பந்தமான நிகழ்வுகளை நிகழ்த்தி வருகின்றார். இவையெல்லாம் கவிஞர் இராசமனோகரனின் தனி மனித முயற்சிகளே. இம்முயற்சிகள் யாவற்றோடும் இவர் ஒரு முழுநேரப் பொறியியலாளராகக் கடவின் கீழான பெற்றோலியக் கட்டுமானத் துறையிலே பணி புரிந்து வருகின்றார்.

நல்லதோர் குடும்பம் பல்கலைக்கழகம் என்று போற்றுவார்கள். கவிஞர் இராசமனோகரனின் குடும்பமும் அத்தகையதே. கவிஞரது துணைவியார் மனைத்துக்க மாண்புடையவர். சிறந்த வைத்திய கலாநிதி. கணவனைப் போலவே தமிழனர்வும் தமிழர்வரமும் மிக்கவர். மகளான செந்துரான் கேம்பிரிட்டி பல்கலைக் கழகத்திலே இயற்கை விஞ்ஞானத்துறை மாணவனர்க்கப் பயில்கின்றார். இவர் வேயங்குழும் அரங்கேற்றத்தை முடித்து மிருதங்க அரங்கேற்றத்திற்கு ஆயுக்குமாகி வருகின்றார். மூத்த மகளான சிவகாமி வயவின் அரங்கேற்றம் முடித்துள்ளார். இளைய மகள் அபிராமி வீணை பயின்று வருகின்றார். பிள்ளைகள் மூவரும் நான்காண்டுகளுக்கு முன்னரே பரதநாட்டியத்தை அரங்கேற்றி முடித்துள்ளனர். மூவரும் தமிழைச் சமின்று வருகின்றனர். இவை யாவற்றுக்கும் அடிப்படையான தமிழ் மொழியையும் இவர்கள் கற்று வருகின்றனர். இவ்வாறு தமிழனர்வும் தமிழ்க்கலையார்வரமும் சைவநெறிப்பற்றும் நிறைந்த குடும்பம் ஒன்றினை நெறிப்படுத்தி வளர்க்கும் தலைவனாக விளங்கும் இராசமனோகரன், புலம் பெயர்ந்து வாழும் பல்லாயிரம் குடும்பங்களுக்கு நல்லதோர் எடுத்துக்காட்டாய் வாழ்கின்றார்.

மானிப்பாய் இந்துக் கல்லூரியிலே சென்ற நூற்றாண்டின் அறுபதுகளிலே தமிழாசிரியர்கள் பணி புரிந்த காலத்தில், இராசமனோகரன் மரணாக்களாகக் கல்வி கற்று வந்தார். எல்லாப் பாடங்களிலும் திறமையும் குறிப்பாகத் தமிழ் மொழி, இலக்கியம், சமயம் என்பவற்றிலே விசேஷ திறமையும் காட்டினார். தமிழ் இலக்கியத் துறையில், சிறப்பாகக் கவிதை

புனைவதிலே வல்லவராய் விளங்கினார். இவரது படைப்பாற்றலை, புலப் பொயர்ச்சிக்கு முன் புலப்பொயர்ச்சிக்குப் பின் என வகுத்து நோக்கலாம். முன்னையது நாற்று என்னும் கவிதைத் தொகுப்பாய் அமைவது. பின்னையதின் ஒருபகுதி வாளெனாலிக் கவிதைகள், தமிழிசைப்பாடல்கள் என இரண்டாக வெளிவருகின்றன. மற்றப்பகுதி விரைவிலே பிறிதோர் தொகுப்பாக வெளிவரும். இப்போ வெளிவரும் மூன்றும் இராசமனோகரனின் படைப்பாற்றலின் சர்த்தியாக விளங்குவன.

ஒரு காலகட்டத்திலே இராசமனோகரனின் தமிழாசிரியனாய் இருந்தமையை எண்ணி உளம் நிறைந்த மகிழ்ச்சியோடு அவரை வரழ்த்துகின்றேன். தமிழோசை உலகெலாம் பரவும்வகை செய்யும் அவரது முயற்சிகள் மென்மேலும் வளர வாழ்த்துகின்றேன்.

பண்டிதர் ச. வேலுப்பிள்ளை

நாவற்குழி
தமிழ்மூம்

வானிலே ஒலிக்காதவை

என்னை நன்றாக இறைவன் படைத்தனன்
தன்னை நன்றாகத் தமிழ் செய்யுமாறே!

என் அன்பிற்குரிய தமிழ் உறவுகளே,

கவிஞர் என்போர் யாவர்? ஐம்புலன்களான மெய், வரய், கண், மூக்கு, செவி என்பவற்றாலே தம் பகுத்தமிலின் துணையோடு அறிந்தவற்றை உள்ளம் உணர்ந்தவாறு ஒழிவு மறைவின்றி உரைப்பவர். இவ்வாறு உரைக்கும்போது அவர்களோடு ஒன்றிய பலரும் சேர்ந்து மகிழ்வர் - சிலிர்ப்பர் - அழுவர் - கொதிப்பர். ஆனாலும் கவிஞர் என்போர் கற்பனைவாதிகள், கவிதைகள் யாவும் கற்பனையிலே பாடப்பட்டவையே என்றும் சிலர் கூறுவர். பாம்பின் கால் பாம்பே அறியும் என்பது போலே ஒருவருடைய கவிதைகளை ஏனைய கவிஞரே நன்கு உணர வல்லார். தமிழராகிய நாம் இவ்வகையிலே கொடுத்து வைத்தவர்கள். ஏனெனில் எம்மிலே கவிஞர்கள் பலர் இருக்கின்றனர். சிலர் கவிதை எழுதாவிட்டாலும் கவியுளம் படைத்தவர்கள். இந்த நிலை ஈழத்தவராகிய எம்மிடம் மட்டுமல்ல. தமிழ் நாட்டவரிடமும் மிகவும் உண்டு. அரங்கின் முன்னாலே பார்வையாளர்களாக ஓயாயிரம், பத்தாயிரம் என எம் உறவுகள் இருப்பினும் அத்தனை பேரையும் கண்ணர் உசுக்க வைத்துக் குலுங்கிக் கூத்தமிட்டு அழவைக்க வல்லவை கவிதைகள். 1976 இலிருந்து 1979 வரை இதைத் தமிழ்நாட்டிலே முழுமையாக அனுபவித்தவன் யான். அதிலும் 1977 ஆம் ஆண்டின் இனப்படுகொலையின் பின்னர் தமிழ்நாட்டின் பலபகுதிகளிலும் மலையாளம் (கேரளா), தெலுங்கு (ஆந்திரா) ஆகிய மாநிலங்களின் சில பகுதிகளிலும் இவ்வாறான அனுபவங்களை மிகவும் பெற்றவன். தமிழ்நாட்டின் ஆன்றைய அரசியற்றலைவர்களோடு சேர்ந்து மேடையேறிய தன்மை நாம் என்னிப் பார்க்க முடியாதளவு பார்வையாளர்களைத் தந்தது.

கவிதைகள் கற்பனையுமல்ல. கவிஞர்கள் பொய் பேசுபவர்களுமல்ல. காதல், வீரம் என எதுவாகவிருப்பினும் கண்களிலே கண்டவற்றை உணர்ந்தவாறு உரைப்பர்கள் கவிஞர்களே.

இந்நாலிலுள்ள கவிதைகள் முழுவதுமே அனைத்துலக ஒலிபரப்புக் கூட்டுத்தாபனத்தின் பிரசவகளம் என்னும் நிகழ்ச்சியிலே வானலையிலுடே உங்கள் காதுகளை அடைந்தவையே. உலகத் தமிழரை ஓரணியாக்கி அவர்களுக்கு நிலத்தின் உண்மைச் செய்திகளைக் கொடுக்கவென அமைக்கப்பட்ட ஒலி ஊடகமே ஐ.பி.சி. எனப்படும் இந்த அனைத்துலக ஒலிபரப்புக் கூட்டுத்தாபனம். இதில் 20.06.1998 அன்று பிரசவகளம் நிகழ்ச்சி ஆரம்பமானது. முதலாவது தலைப்பு விடுதலை. இதிலே முதலாவது கவிஞர் யானே. அன்றிலிருந்து எழுதப்பட்ட

அத்தனை கவிதைகளையும் சேர்த்து வைத்து வந்துள்ளேன். இடையிலே தெர்தில் காரணமாக இத்தாலி, பிராண்சு எனவும் விடுமுறைகளிலே இடையிடையே பலவிடங்களுக்குமின்வெளியே இருந்தமையாலே சில பிரச்சு களங்களிலே பங்கு கொள்ள முடியவில்லை. எனினும் இங்கு அறுபத்தெரன்பது கவிதைகளைத் தந்துள்ளேன்.

அனைத்துலக ஒலிபரப்புக் கூட்டுத்தாபனத்தின் தாய் தமிழ். தந்தை திரு தாசீசியல் துவர்கள். இவர் ஓர் உன்னதமான கலைஞர். அதனாலே இவர் மனம் கண்ணாடி போன்றது.... அடுத்தது காட்டும் பளிங்கு! நரம் சிரித்தறர் சிரிப்பார். அழுதால் அழுவார். கண்ணாடி தானே இலகுவிலே உடைத்தும் விடலாம். ஆனால் ஒரேயொரு வேறுபாடு.... உடைத்தவரை மறந்தும் விடுவார். இதிலே அதிசயமெனவும் ஏதுமில்லை. ஒள்ளவைப்பாட்டியே கூறுகின்றார்...

கற்பிளவோடு ஒப்பர் கயவர் கடுஞ்சினத்துப்
பெரற்பிளவோடு ஒப்பாரும் போல்வாரே - விற்பிடித்து
நீர் கிழிய எம்த வடுப்போல் மாறுமே
சீர் ஒழுகு சான்றோர் சினம்.

இவர் இறுதி வகையினர். ஓர் உன்னதமான கலைஞரின் - கவிஞரினின் - அனிந்துரை இங்கு மிகவும் பொருத்தமானது. மேலும் எனது படைப்புக்களை ஆக்கி இட்டவுடன் சுவைத்த அறிஞருங் கூட. எனவே அவர் தந்த அனிந்துரை அப் பெயருக்கேற்ப அுணி செய்யும் ஒன்றரானது.

தமிழ் என் தாய். அதனாலே திரு செல்லத்துரை நாவரசன் எனக்கொரு தமிழி. 1998 இலே அறிமுகமானாலும் அவ்வளவு ஈடுபாடு. காரணம் என்ன தெரியுமா? பலவகையிலும் எனது பாதையிலே பயணங்கு செய்யவன். கவிக்களத்திலே ஓர் இளவரசன். அவனுடைய ஆன்மாவின் உணர்வு வீச்சை என்னாலே இலகுவாகப் புரிந்துகொள்ள முடியும். களத்திலே பரானையை வைத்து அடுப்பு மூட்டி உணவு ஏதுவெனக் கட்டளையிட்டவன் அவன். இட்ட கட்டளைக்கு ஏற்றபடி ஆக்கி, உங்களுக்குப் பரிமாற வைத்துவனும் அவனே. எனவே தமிழ்யானாலும் நன்மனத்தோடு வாழ்த்துக்களி நல்கினான். இரண்டு வேளைகளிலே நாவரசன் விடுமுறையிலே செல்ல அந்நேரத்திலே அதனை எடுத்து வந்தவர் பேராசான் தாசீசியல் அவர்கள் என்பதையும் இங்கு யான் மறந்திலன்.

எனது ஒன்பதாம் பத்தாம் வகுப்புத் தமிழாசான் பண்டிதர் திரு சு. வேலுப்பிள்ளை அவர்கள் அருளிய வாழ்த்துரையை ஏனைய இரண்டு நூர்ல்களோடு இங்கும் இட்டுள்ளேன். இது நான் அவருக்குச் செய்யும் மரியாதை.

பிரசுவகளத்திற்கெனப் பல நாட்களுக்கு முன்னரே நாவரசன் தலைப்புகளைத் தந்துவிடினும் கவிதைகள் அதிகமாகக் கடைசி நேரத்திலேயே எழுதப்படுவது வழக்கம். இது எனக்கு மட்டுமல்ல, அனைத்துக் கவிஞர்களுக்குமே பொதுவானது என்பதும் எனக்குத் தெரியும். எழுதவென இருக்கத்தான் காதற்கவிதை தீட்டிக் கைப்பிடித்த மனையான், அவனோடு கட்டிற் கவிதைபாடிக் கண்ணிடுத்த முத்துக்கள், தொலைபேசி அழைப்புக்களினுடைக் எம் தமிழறவுகள் எனப் பலருமே குறுக்கிடுவர். ஆனாலும், இவற்றை யெல்லாம் சமாளித்து வேகமாக எழுதும்போதுதான் கவிதைகளும் வேகம் பெற்றுவிடுகின்றன. ஏதோ முற்பிறவியிலும் தமிழனாகப் பிறந்து செந்தமிழ் பேசிய காரணம் இப்பிறவியிலே பலரையும்போலே தமிழிலே பத்தாம் வகுப்புவரையே பயின்றவனாகவிருப்பினும் ஓரளவு புலமையைத் தந்து நிற்கின்றது. ஒருமைக்கண் யான் கற்றது இன்று இப்பிறப்பிலும் இன்பத்தைத் தருகின்றது.

என்னினிய உறவுகளே, எனது கவிதைகளைப் படித்தாலே புரியும்.... தமிழினம் ஒற்றுமைப்பட வேண்டும், ஓரளியிலே நிற்க வேண்டும் என்பதுவே எனது அதுங்கம். எனது காதலியை நான் சந்தித்த காலமாகிய சென்ற நூற்றாண்டின் எழுபதின் பிற்பகுதிகளிலே யாருக்கு மடல் வரையினும் மடலின் இடப்பக்க மேன்மூலையிலே,

**அழிவுறந் தமிழர் மீண்டும்
ஆனும் நூள் எந்த நூளோ?**

என்று எழுதி வந்தேன். அவனுடைய மடல்களின் இடப்பக்க மேன்மூலையிலே,

உலகத் தமிழர்களே ஒன்று சேருங்கள்!

என்று இருக்கும். என் கேள்விக்கு துவள் சரியான பதிலைத் தந்துகொண்டே இருந்தாள். விரைவாக என்னோடு ஒன்றுசேர்ந்தும் விட்டாள். ஆனால், எமது இன்தவரை என்னினரால் என் மனம் என்றுமே துயரந்தான் கொள்ளும்.

1958 இவிருந்து அரசியல் எனது பாடங்களிலே முக்கியமானதொன்று. இன்று நாற்பத்தியைந்து ஆண்டுகள் கழிந்துவிட்டன. தமிழ்நாடோ கழுதை தேய்ந்து கட்டிடறும்பான கதை. என்னினரால் இதயம் தாங்காது. ஆனாலும் மூலைக்கு மூலை இன்றைய இளைஞரிலும் தமிழனர்வாளர்கள் அங்கு இருக்கின்றார்கள். அதனாலேயே இன்றும் அங்கு போய்வருகின்றேன். என்றாவது ஒருநாள், தமிழ்நாட்டவரின் முதுகெலும்பு வலிவு பெறும், விழுந்த பாட்டிலே குறிக்கும் வழக்கை மாற்றித் தம் வாழ்வைத் தமிழ் நெறிப்படுத்துவர் என்ற நம்பிக்கை உண்டு. தமிழ்முத்தவராகிய நாம்

இன்று ஒற்றுமையை நன்கு கடைப்பிடித்து நிதானமாக வழிநடந்தாற்
போதுமானது. எம்மை மட்டுமே நாம் நம்ப வேண்டும். உலகின் ஏனைய
எல்லோருமே எம்மை எதிர்ப்பவர்கள். அடிப்படையிலே அழுக்காறு
கொண்டவர்கள். சிங்களவர் எமது எதிரி அல்ல. அவர்கள் எமது
எழுமானங்கும் அல்ல. தவறுதலர்க எமது கடிவாளம் அவர்கள் கையிலே
போய்விட்டது. அவ்வளவே. நாமும் அவர்களும் குறைந்தது
அழிரத்தியறநாறு ஆண்டுகள் வரையிலே இடையிழேயே போரிட்டுத்தான்
வாழ்ந்து வந்திருக்கின்றோம். நாளையில்லவுக்கழுங்களவரை
இடையிடையே போர் தொடரும். இதிலே அதிசயப்பட ஏதுமில்லை. ஒரு
தீவிலுள்ள இரண்டு நெடுகள்.... கட்டாயம் இடையிடையே போர் நிகழும்.
ஆனால், எமது எதிரி இந்தியநடுவன்னரசு. உலகப்பொது எதிரியான
அமெரிக்க ஏராதிபத்தியத்திற்குச் சீனா அடிப்பணியும் வரை இந்தியா ஒரு
நாடாக இருக்க அமெரிக்கா எதனையும் செய்யும். அதன்பின் இந்தியாவை
அழிக்கப் போவதே அந்த அமெரிக்கா தான்.

உலகம் என்னும் உருண்டையிலே எமது துமிழீழம் ஒரு சிறு நாடு. ஆனால்
அது எமது பெரு வீடு. அதனைக் காப்பது, விருத்தி செய்வது, போரிலே
ஊறு நிகழ்ந்தால் உரியன செய்வது, அதனைக் காக்கும் அணிக்குக்
கட்டுப்பட்டு ஆவன செய்வது, இவை எதுவுமே செய்யாது விடனும்
காட்டிக் கொடுக்காமலாவது இருப்பது என்று நாம் பல நல்ல
செயல்களைச் செய்வோமாக. மேலும் சாதியையும் சீதனத்தையும் நாங்கள்
ஒழித்து யாவரும் எல்லாவழியிலும் சமம் என்னும்வரை யாருக்குமே வாழ்வு
எட்டாது. எட்டினாலும் நிலைக்காது. எனவே, எல்லோரும் சமமானவர்கள்
என்ற கொள்கையிலே உறுதியாவோம்.

**சொல்லப் பயன் படுவர் சான்றோர் கரும்புபோல்
கொல்லப் பயன்படும் கீழ்.**

என்றான் எமது முத்த அறிஞன் திருவள்ளுவன்.
அவன் வழியிலே சான்றோராக வாழ்வோமாக.

இதுவே இந்நால் வரமிலரக நான் கேட்டுக்கொள்வது.
எல்லோருக்கும் எனது வாழ்த்துக்களும் நன்றியும்.
இன்பமே சூழ்க! எல்லோரும் வாழ்க!

அன்புடன்
கந்தையா இராஜமனோகரன் (சதுமலை, தமிழீழம்)

பிரித்தானியா
07981 581 305.

வானில் மிதுந்தவை

அணிந்துரை
வாழ்த்துக் கவி
வாழ்த்துரை

வானிலே ஒலிக்காதவை

1. விடுதலை	1
2. மனம் சொரிந்தோம் தனம் சொரிந்தோமா?	3
3. ஆடப் புயலில் அடிப்பட்டுப் போவோமா?	5
4. பிறக்குமா கரவொலி ஒருகரம் அலைந்து?	9
5. நகருமா அம்மி அப்படியே விட்டால்?	11
6. காடைத் தனத்தின் காமுக அசரன்...	13
7. ஊரானந் தேர்தல்	16
8. பட்டினிச் சாவர பட்டினிப் போரா!	19
9. அறிவுத்தடையை அரசு அறைந்தால்	24
10. மனதில் உறுதி வேண்டும்	28
11. தயவு கூட உரிமை தானே	31
12. பொங்கினீரா?	34
13. பொங்கினீரா?	37
14. விழி தீற்க வழி சொல்வோம்	39
15. புலம் பெயர் வாழ்வின் அவலம்	43
16. சேற்றில் நேற்று, மண்ணில் இன்று, ...	45
17. அன்னை உதரம் சுடரா தீயா	48
18. முட்டாளாய் விட்டோமா நாம்?	50
19. புத்தாண்டிற் புனித பூயி	54
20. ஓரணிப் பேரணி உறுதிக்கு ஒரு வழி	57
21. உலவும் காற்றே நீதி சொல்லு	59

22. எங்கள் சோதர் தீயினிலே...	62
23. துயர் களைய அயர்வு கொள்ளோம்	64
24. பேரணி சேர்ந்து பார் விழிக்க	67
25. ஒளி பிறக்கட்டும் விழி திறக்கட்டும்!	70
26. செம்மணியில் எம்மணிகள்	72
27. தாயக வேள்வியில் தீயாக தீபம்	74
28. அலையலையாய்க் குலைந்தோம்	77
29. மரணக்கயிற்றில் உறவின் உயிர்கள்	80
30. தன்னுயிர் ஈந்த தாயகப் புதல்வர்	83
31. சமாதானத் தீர்வு சாவுப்பெராறி	85
32. காதல்	87
33. விழித்திருந்தாற் கீட்டுமே஗...	89
34. வெற்றிச் செய்தி பற்றி நீண்டோம்...	91
35. வானக தா	94
36. எரிந்த சாம்பலில் எழுந்த வேதம்	98
37. பிரசவம்	101
38. தாயக விடுதலைக்குத் தற்கொடை தந்தோர்	103
39. ஜாலவாய் மாதம் வந்தாஸ்	105
40. மாலை	107
41. மே தீனம் தான் தீனம்	109
42. சித்திரை	112
43. பொங்கு தமிழ்	114
44. ஆடி விதை கூடிக் களை	116
45. சிறுவர் நலங் காத்தல் கடன்	119
46. அந்தாதி	122
47. மண்ணும் பெண்ணும்	124
48. இடப்பெயர்வு	128

49. நினைவுக்கள் நினைவுகள்	131
50. வாக்கும் நேரக்கும்	133
51. சிலுவையும் நிலுவையும்	136
52. பேச்சும் லீச்சும்	139
53. காதல் இல்வாழ்க்கை	141
54. பாதை தீறப்பு பாதையைத் தீறக்குமா?	143
55. நிலத்தின் அழகும் புலத்தின் எழிலும்	146
56. பெண்ணிலை வாதம் தன்னிலை வேதம்	148
57. எடுத்த காரியம் யாவினும் வெற்றி	149
58. தற்கொடை தந்தவர் தாள் பணிவோம்	152
59. ஆலய வழிபாடும் ஆன்மிக ஈடுபாடும்	154
60. சமாதானம்	158
61. விடுதலை வித்துக்கள்	161
62. பாலன் பிறந்தான் பாவும் களைந்தான்	164
63. தை பிறந்தால் வழி பிறக்கும்	167
64. இலக்கியக் காதலும் இன்றைய காதலும்	170
65. காதல் வாழ்வு காதலே வாழ்வு	173
66. தமிழர் என்று சொல்வோம்	176
67. ஏழ்மையில் மக்களைத் தள்ளுவதோ?	180
68. குழுதீனிப் படுகொலை	187
69. பொது நூலகப் புது நூலகம்	192

மாவீரர் தாய் தந்தையரே ! நூலமைத்து நானளித்தேன் !

என் தாய் தந்தையர் எனை அளித்தார் நீவிர
மண் வாழ என்று மகவு பெற்று உயிர் அளித்தீர்
உம் தாள் களை என் கண் பார்த்து நீற்கையிலே
என் தாய் தந்தை முகம் எண்ணம் நீறைந்து விடும்!

என் பெற்றோர் பெற்றவன் இங்கிலாந்தில் உயிர் காக்க
உம் பேராய் உதித்தவர்கள் உயிர்தந்து உடல் நீத்தார்
தம் பெற்றோர் பிறந்திட்ட தாய்மண்ணைக் காப்பதற்கு
விண் சென்றார் மண்புதைத்தீர் வீரரே ஒன்றுமக்கு...

வையத்தீல்து) தமிழ் வாழ
வாழ்வைத் துறந்து உடலைத்
தெய்வத்தீன் நீலைக் குயர்த்தித்
தேசத்தீன் வித்தானார்

வானத்தீல் ஓளியானார்
வாழ்வினிலே விழியானார்
கானத்தீல் இனிமைதரக்
காட்சியிலே நீலையானார்

கானத்தீல் மேகனத்தைக்
களீசுர இசைத்துவிட்டு
வானத்தீல் மறைந்து விட்ட
மாவீரர் தமையுலகில்...

மேகனத்தீன் நீலை யடைந்து
மேகனத் தோடு பெற்றுத்
தானத்தீன் செய்கையெனத்
தந்த தாய் தந்தையரே !

வானத்தீன் ஓலி அலைகள்
வந்துவிட்ட கலி வர்கள்
நானத்தீன் நூல் அமைத்து
நானளித்தேன் தாள் தமக்கு !

"

இதுவரை யானும் இந்த இணையிலா வான் அலையில்
 இயற்றிய பாக்கள் யாவும் இன்னாரு நூலாய்த் தொகுத்து
 எதுவரை எங்கு தமிழ் என்றுள் நாடு எவ்வாம்
 எடுத்துமே வரவே உள்ளேன் எடுக்கலாம் ஆறு மாதம்
 அதுவரை பொறுத்து நீற்சீர் அருந்தமிழ் உறவின் மிக்கீர்
 ஆக்கிடப் பொறுத்தோம் கொஞ்சம் ஆறிடப் பொறுத்தாலென்ன
 கதியென ஒன்றுமில்லாது கலங்குவோர்க்கு விசேடமாகக்
 காசனை வருவதெல்லாம் கருத்தொடு அளிப்போம் நன்றே!

..."

அன்புத் தமிழ் உறவுகளே,

20.04.2000 இல், 'விழித்திருந்தாற் கீட்டுமோ விடிய ஒரு கை
 விசேடம்' என்னுந் தலைப்பிலே யாத்த கவிதையின் சில வரிகள்
 மேலேயுள்ளன. அஃதின்று காலந்தாழ்ந்தும் நனவாகியது எனக்கு
 மதிழ்ச்சியே!

அதிலே குறிப்பிட்டது போலே அத்தனையும் நிகழும் என்பதையும்
 இங்கு அறிவித்துக் கொள்கின்றேன்!

அன்புடன்,

சதுமலை மன் பெற்ற ஒரு மகன்
 கந்தையா இராஜமனோகரன்

விடுதலை

வணக்கம் யான் தந்தேன்
வளர்பெறு சேவை நல்கும்
கணக்கில் புகழ் பெறுநற்
காதலின் வரணாலிக்குக்

கிழக்கில் யான் சுதூமலை
கிளர்ந்தெழுப் பயத்தாலிங்கு
வழக்கிலே வென்றும் இலண்டன்
மண்ணிலே வாழவிரும்பும்

வீரன் இராஜ மனோகரன்
விடுதலைக் கவிதை சொல்வேன்
தீரன் யான் தூதலாலே
திடுமெனக் கடறலாமா?

பிரசவ களத்தில் இன்று பிறந்திடும் குழந்தை விடுதலை
சரசமே ஆடில் நாழும் சரித்தீரம் படைக்கும் குழந்தை
பிரசவம் வரணாலிக்குப் பிற்தீனால் நஞ்ச தாய்க்குச்
சீரசிலே உதித்த கவிதை சீர்ப்பரஷ் செப்ப வுள்ளேன்.

விடுதலை வேண்டி இனத்தீன் வீரர்கள் கிளர்ந்து எழவே
சடுதலை மட்டும் தெரிந்த சுதந்திரம் உணரா அரசை
விடுதலை யாக நீத்து மீண்டும் இங்கு அடிமையான
விடுதலை இல்லா மனிதன் வெந்துமே அலம்பஸ் கேளீர்!

விடுதலை வேட்டை கொண்டு வெந்திடும் மக்கள் யாவர்
வீரராய்த் தீர வேங்கையாய் நாடு காப்போர்
கடிமணம் புரிந்து பின்னார் கணவனின் கடமை காண்போர்
காதலி கைப்பிடித்துப்பின் காற்பிடித் தடிமையானோர்
குடியிலே சாதியாலே குறைவெனப் பிறந்து நலிந்தோர்
குறைவான நீற்றதுத் தோலிற் குவலயம் உதித்த மக்கள்
விடுவோ மிலை யெல்லாம் என்று விரைந்துமே இறைவன் தானை
வீட்டினை மட்டும் மனத்தில் வேண்டிய மட்டும் நீணப்போர்.

அருகிலே பெரிய நாடு அதனுடை அணுவின் சக்தி

ஆத்தீரம் ஊட்டும் செய்கை ஆணவும் அடங்காப் பேச்சு
எருவிலே வண்டுபோலே எங்குமே உளவின் ஆட்கள்

இதுவுமோர் அடிமைத் தனமே இங்குமே விடுதலை வேட்டை
குறுவியாய்க் கூண்டில் வாடும் குழந்தைகள் குடிக்கவென்று

குளிர்ந்திடும் நீரே கூடக் குவளையில் இல்லா நிலையில்
சருகுமே புரிக்க இல்லாச் சமுதாயம் கூட இதனைச்

சாடியே வேண்டி நீற்கும் சாவிலன வர்ணும் விடுதலையை.

போராடிப் பல உயிர்கள் பூமியிற் சாய்ந்து கருகிச் செந்
நீராடிப் பற்று விடுதலை நிலைத்திட வேண்டில் இங்கு
சீரான எண்ணம் வேண்டும் சீதனம் சாதிச் சிறுமைகள்
நீராகக் கரைந்து ஒடி நிலைப்பறத் தன்மானம் வேண்டும்.

பெண்ணீர்கு விடிவு வேண்டும் பேதை என்று ஒதுக்கும் பேதையை
மண்ணிலே அகல வேண்டும் அதனால் மணமகன் அடிமை அல்ல
கண்ணிலே இடமா வலமா காண்பவை ஒன்றே அன்றோ
எண்ணிடில் எவரும் சமமாய் ஏற்றிடில் அதுவே விடுதலை.

மொழியை அதன் தொனியை வைத்து மோதிடும் மூடத்தன்மை
அழிவையே தந்துநிற்கும் ஆண்ம விடுதலையை வேண்டி
விழியினை முடி உலகின் விடுதலை முயல்வோர் கூட
அழிவினைச் செய்து நீற்கும் ஆணவும் அழிய வேண்டும்.

ஒற்றுமை யாக நீன்று ஓரணி தன்னிற் சேர்ந்து
சற்றுமே சரியா வனக்கயில்(த) தம்முடை மானம் காத்துக்
கற்றவர் கல்லா மாந்தர் காச்சர் காசே இல்லார்
உற்றவர் யாரா கிணுமிஸ்கு ஒருவரென்ற உணர்வு வேண்டும்.

எதிலுமே தமிழேயாக எண்ணங்கள் உயர்ந்தாகப்
பதில்பாரா நன்மை செய்து பாரிலே வாழ்வோர் யாரோ
கதியவர் வாழ்வே இங்கு காணுமே விடுதலையை
இதுவே யான் கவிஞராக இயம்பிடும் செய்தி இன்று.

மனம் சொரிந்தோம் தனம் சொரிந்தோமா?

அனைத் துலகம் எல்லாம் அழகுசேர் தமிழ்ப்ரப்பி
எனைக் கவர்ந்த உறவே ஈடிலா வானலையே - உனைப் பணிந்து
பனை படர்ந்த சுதுமலைப் பதி இராஜமனோகரன் கோல்
முனை படர்ந்த மூச்சின் முதுவரிகள் இவை.

நாவரச நீண்பெயரோ நாவரசன் ஆய் அமைந்தும்
பாவமைக்க இன்றுநீ பாஸ்காய் எடுத்த கரு - மேலியதே
சொற்குற்றம் சொரியவில்லைச் சொரிகிறதே பொருட்குற்றம்
நஞ்சற்ற மனத்தாய் நான்கூறல் கவனிப்பாய்.

மனம் சொரிவார் தனம் சொரிவார் மனம் சொரியார் தனம் சொரியார்
மனம் சொரிவார் குணம் சொரிவார் மனம் சரிந்தார் எது சொரிவார் -
தீணம் பரிந்து
தீயபல நாடித் தீரவியம் பலதேடித் தீராத பாவ வினை
ஓயவொரு நாள் ஆவி ஒடுஸ்கலே உடல் சரிவார்.

ஈழவள நாட்டில் இனிய எம் சோதரர்கள்
வாழவழியற்று வதை படுதல் கண்ணுற்றும் - பாழ்ப்பட்ட
மனமது இரங்காத மர மனமா தனம் சொரியும்
இனமது உணர்வுகளே இல்லாத மரங்கள் அவர்.

காதலித்துப் பெண்ணைக் கடிமணம் புரியாமல்
காதலிப்பார் பணத்தைக் கைப்பிடிப்பார் தனத்தை - பூதலத்தில்
பூதமொன்றைக் கைப்பிடித்துப் பூலையெனப் பூழித்து
பாதமது பணிந்து வாழும் பாவியரா மனம் சொரிவார்.

ஆலயங்கள் பலரிசன்று ஆண்டவன் தீருவுருமேல்
பானயமாய்ப் பலகுடங்கள் பாஸ்காக உரிர்றுவோர் - காலயரக்
கண்ணீர் மிகப் பெருக்கிக் கடும்பசிக் குழந்தையொன்று
தன்ணீரும் இல்லாமல் தலித்தாலும் மனம் சொரியார்.

பன்னீரைச் சிலைமீது தண்ணீராய் ஊற்றி நிற்பார்
கண்ணீரே வற்றிலிட்ட கடும்பசிக் குழந்தைகள் – தண்ணீரும்
தானின்றிச் தரணியிலே தவித்துமே நலிந்திடினும்
ஊனின்றி உயிர்விடினும் உருகாது இவர்மனமே.

மனம் சொரிவார் தனம் சொரிவார் மனத்தில் இதை வைப்பாய்
மனம் சொரிந்தார் போல் நடிப்பார் தனம் சொரிவார் அல்லர் –
தீனம் நடிப்பாஸ்
குணம் மிக்கார் போலே குழந்து மிகப் பேசி அவர்
பணம் மிக்குப் பெருக்கும் பாவத்தின் சீன்னாங்கள்.

மனமது செம்மையானால் மந்திரம் செபிக்க வேண்டாம்
தீனமிடை நீணத்தால் நானும் செப்புதல் புரிவாய் நீயும் – குணமிடே
குவலயத்தில்து தமிழர் வாழ்வு குனிந்தது என்று சொன்னால்
பவலினை செய்யும் மாந்தர் பலருளர் எம்மில் அன்றோ.

மனமுண் டானால் இடமுண்டு மனத்திலே இதனை வைப்பாய்
தனமுண் டாகி என்னபயன் தருகின்ற மனமே வேண்டும் –

இனமின்று

இடுக்கண் பலகண்டு இன்னலில் இடர்ப்பட்டுத்
தடுக்கீமிக நடக்கையிலும் தவிக்காத பாவி இவர்.

மனம் சொரிய வேண்டும் மனத்திலே செம்மை வேண்டும்
இனம் சொரியும் கண்ணீரை இங்கு அகற்றத் – தனம் சொரிந்து
குணம் ஒன்று பட வேண்டும் குனியாத ஒற்றுமை வேண்டும்
மனம் சொரிந்தால் இங்கு மகிழ்வோடு தனம் சொரியும்.

04.07.1998

அழப் புயலில் அடிட்டுப் போவோமா?

அழப் புயலில் அடிப்பட்டுப் போவோமா
 அருந் தமிழ் ஒலியின் அன்புசேர் உறவே
 தேடிப் பயந்தாய் தெளி நாவரச
 தெளியிய தமிழின் தேநிய புலவீர்
 சூடிப் பயக்கும் குலவு கவிஞன்
 குறைவிலா ஈழம் குடிதென் சதுமலை
 ஓடி ஒளிந்தது ஒளிர் இங்கிலாந்து
 ஒதுவேன் வணக்கம் இராஜமனோகரன்.

புயலுக்கும் எனக்கும் புலவீர்
 பொருத்தஸ்கள் என்றும் உண்டு
 கயல்விழி எனக்கும் வாய்த்தாள்
 கார்த்திகை எழுபத்தெட்டில்
 முயல்வதீர் பணமே சேர்க்க
 முயன்றனள் கொழும்பி வென்னோடு
 இயல்வது இல்வறம் இன்று
 இல்வத்தின் அரசி எனக்கு.

வந்தபுயல் ஜம்பத் தெட்டில்
 வதைத்திட்ட கலக்கம் எல்லாம்
 சுந்தையிலே சிலவே உண்டு
 சிறுவன் யான் எனினு மறிவேன்
 வந்தபோது எழுபத்தி யேழில்
 வாலிபன் மெருட்டுவையில்
 எந்தநூள் மறப்பேன் யானும்
 எந்தமிழர் பட்ட பாட்டை.

மானமே பெரிதாய் வாழ்ந்த
 மங்கையர் மானம் அழிந்தார்
 ஊனமே ஆனார் தெருவில்
 உடலமாய் விழுந்தார் பலரும்
 தானமே ஏந்தும் புத்தர்
 தாக்கியே பிடுங்கிச் சென்றார்
 வானமே புகையால் இருள்
 வளர்ந்தது அகத்துக் கேளவும்.

எண்பத்தி மூன்றில் எழுந்திட்ட பெருந்புயல்
 ஏழையேன் வாழ்வு ஜக்கிய அரேபியா
 கண்பற்றிக் காதல் கண்டவள் கொழும்பில்
 கருத்தினில் அழிந்து கண்ணீர் உகுத்தனன்
 விண்பற்றி அன்று வீசிய புகையோ
 வியனுல கெல்லாம் விரைந்தது கண்டும்
 கண்பொத்திக் கையாற் காட்சியை முடினர்
 காவலர் என்று நாவலம் வருவோர்.

படிப்பது மட்டும் புத்தம் சரணம்
 பாழ்ப்படச் செய்வதோ நீத்தம் மரணம்
 நடிப்பது மட்டும் தம்மும் சரணம்
 நாட்டில் நடப்பது நன்மையின் கரணம்
 அடுப்பது மட்டும் சங்கம் சரணம்
 ஆலயம் யாவும் உடைப்பவர் சரணம்
 எடுப்பது மட்டும் ஓடும் விசிறியும்
 ஓங்கி உரைப்பதோ ஓரினாத் துவேசம்.

ஆடிப் புயலில் அடிப்பட்டோம் நாமே
 அடிகள் மட்டுமா அழிந்தனர் பலரே
 ஓடிப் பயந்து ஒளித்தனம் உலகில்
 ஒளித்தது மட்டுமா ஒழித்தனம் தமிழை
 தேடிப் புதையல் சேர்த்தனம் பெரிதும்
 தேசத்தில் எம் சோதரர் வாட
 நாடிப் பயந்துவெளி நாட்டில் வாழினும்
 நம்தமிழீழத்தை நாஞும் நினைப்பீர்.

ஆடியிலே புயல் அடிப்பது குறைவு
 அதனாலாக்கும் அடிக்கடி இவங்கையில்(த்)
 தேடியே அடிக்கும் தேசமே புகையும்
 தேவனீன் நீயதியோ தேரரின் வசதியோ
 கூடியே அடிப்பர் குத்துவர் வெட்டுவர்
 குவலயம் எல்லாம் எம்மினம் ஓட
 ஆடியா வீட்டோம் அல்லவே எமக்கு
 ஆக்குவோம் ஈழம் அது புயல் விளைவே.

அடித்தது புயலே என்றால்
 அடுத்தது அமைதி என்பர்
 அடித்தது ஒன்றா இரண்டா
 அடித்ததே அமைதிப் படையும்
 குடித்தனர் தமிழர் குருதி
 கூடியே ஒன்றாய் நின்று
 அடுக்குமோ என்று கேட்பார்
 ஆருமே இல்லா நிலையால்.

ஆடிப் புயல்களில் அடிப்படோம் என்றும்
 ஆடாத மனமும் ஆடிவிடும் நாமும்
 கூடிக் களித்துக் குலவிய பூமியில்
 குவிந்தன பிணங்கள் குனிந்தது வாழ்வு
 தேடிப் பணத்தைச் சேர்த்துமே பயனென்
 தேசத்தில்(த) தமிழர் சிறுமையால் வாட
 நாடிக் கொடுமின் நம் தமிழ் வாழ
 நன்றவர் வாழின் நன்மையே எவர்க்கும்.

ஒற்றுமையாக ஓரணி சேர்ந்து
 ஒண்டமிழ் வாழ்வை உடைத்தது கண்டும்
 ஒற்றுமையாக ஓரணி தீர்ணோம்
 ஒற்றுமை யின்மையில் ஒற்றுமை கண்டோம்
 சற்றுமே எங்கள் சாகச முளையிற்
 சர்க்கது இருப்பின் சழக்கர் ஆவோயா
 கற்றுமே பலநூரால் கண்ட பயனென்ன
 கடமையை மறப்பதா கண்விழித் தெழுவீர்.

ஒற்றுமை கொள்வீர் ஒற்றுமை கொள்வீர்
 ஓலஸ்கள் இடுவதால் ஒருபயன் இல்லை
 ஒற்றுமை கொண்டு ஓரணி நீற்பீர்
 ஒன்று தமிழீழத்தை உயர்வாய் அமைப்பீர்
 கற்றுமே பெற்ற கலின் கலை பெயல்லாம்
 காற்றாய்ப் பறந்து கண்டபொரு ளௌவாம்
 பெற்றுமே அங்கு பேற்றினை ஆக்கலீர்
 பெற்றதமிழ் ஏழத்தைப் பேர்வீதன உயர்த்துவீர்.

நற்பூராஜிற் சாலைகள் நற்கல்விக் கூடங்கள்
நன்னூரஸ் நிலையங்கள் நாடுடலாம் அமைப்பீர்
கற்றநூற் புலவர் கணதனம் பெற்றீர்
காலடி பணிந்து குதறிக் கேட்கின்றேன்
சற்றுமே தளர்ந்திடர் உம்சந்ததி வாழும்
சாகாது தமிழும் உம்தான் தலை பணிவேன்
ஒற்றுமை கொள்வீர் ஒற்றுமை கொள்வீர்
ஒண்டமி ழீழ்த்தை உயர்வாய் அமைப்போம்.

18.07.1998

மிறக்குமா கரவொலி ஒருகரம் அலைந்து?

பிறக்குமா கரவொலி ஒருகரமிங் கலைந்து
 பிறக்கவே கவிக்களம் பிரசவித்த நாவரச
 பிறந்தது சுதமலை பின்னின்று இங்கிலாந்து
 மறப்பேனரா மன்னையே மகிழ்ராஜ மனோகரன்.

பிறக்குமா கரவொலி ஒருகரம் அலைந்து
 பறக்குமா புள்ளினம் ஒருசிறு அடித்து
 சிறக்குமா எழவாழ்வு சிறுகொன்று ஒடிந்து
 பிறக்குமா தமிழீழம் பின்னொன்று ஒதுங்க.

சாதியென்று கொண்டு எழுமைச் சாடினோம் இரண்டு கூராய்
 ஆதியான இறைவன் உறையும் ஆலயும் கூட அடைத்து
 நீதிதன்னை நீவத்தில் முடி நீநறசைத்தோம் ஒருகையைப்
 பாதிஎழ்மில் வாழ்வை இழந்து மீதி என்று எப்போ வாழும்?

சீதனம் வேண்டி நின்றோம் சிறுமைகள் பலவும் செய்தோம்
 மாதனம் அடைய வேண்டி மாதர்க்குத் தீயை செய்தோம்
 சீதனம் நாடிப் பெண்ணைச் சேர்ந்தவர் தம்மை அணைத்தோம்
 ஆதனம் சேர்த்து என்பயன் அடைந்தோமா நல்லவாழ்வு?

காதல் இருவர் கருத்தால் இணைந்தால்
 சாதி பார்ப்போம் சண்டை செய்வோம்
 சாதல் கண்டும் சற்றும் இரங்கோம்
 சார்ந்தே நின்றங்கு சதிகள் செய்தோம்
 மோதல் கொண்டும் முடிப்போம் வாழ்வு
 மோகனம் வாழ்வில் முகிழ்க்க விடோம்
 காதல்மங்கையும் கண்ணிறை கணவனும்
 கரங்கள் கலந்து கண்ணயரவே விடோம்.

இருகரம் இணைந்து இவஸ்கைச் சிஸ்கள்
 இயமனாய் இயஸ்கி எம்மைக் கொன்றும்
 ஒருகரம் மட்டும் ஓஸ்கி மிக உயர்த்தி
 ஒலிதேடி அவைந்து ஓய்ந்து பின்னுயிர்த்து
 ஒருகரம் மீண்டும் உயர் விட்டு அவைந்தோம்
 ஒருகனம் உண்மையை உணர்ந்தும் திருந்தோம்
 வருகரம் காட்டி வளர் திசை எல்லாம்
 வாழ்கின் ரோம்முக வரியில்லா அகதீயாய்.

எல்லோரும் ஒன்றாகி எங்கள் குறை களைந்து
 என்றும் ஓரண்ணியில் எவன் பெரியன் என்னாது
 நல்லோராய் எல்லோரும் நன்றே இரு கரமும்
 இன்றே நாம் அசைத்தால் எமக்கு வழி பிறக்காதா
 வல்லோராய் நாம் என்றும் வாழ இஸ்கு முடியாதா
 வாழுந் தமிழீழம் வையகத்திற் சிறக்காதா
 எல்லோரும் சமமென்ற எழில் வாழ்வு எய்தோமா
 இன்றே இருகரமும் இனிதசைப்போம் உறவுகளே.

ஒருகரம் அவைந்து இஸ்கு ஓரிராலியும் வாராது
 ஒங்கி வீசினாலும் உம்கை தான் உளையும்
 இருகரம் அவைந்தாலும் இரண்டும் இசைவாய்
 இதமாக அடித்தாலே இதமான ஒலி இசைக்கும்
 இருகரம் இணைந்து எங்கும் இன்றே நல் இசைவாக
 இனிதே நாம் அசைத்தால் இன்ப ஒலி பிறக்கும்
 இருகரம் சூப்பி என் இதயத்தீன் வணக்கம்
 இன்றே ஒன்றாலோம் இருகரம் நீன்றசைப்போம்.

08.08.1998

நகருமா அம்மி அப்படியே விட்டால்?

நகர்யாழ் வடமேல் நாலெராநு கல் சென்று
பகர்வாழ் சுதூமலைப் பதிராஜை மனோகரன்
பகர்கவி இங்குமே பார்நிறை வரனலையே
நகருமா அம்மியே அப்படியே விடினிங்கு?

அம்மியென்றால்(த) தமிழில் அருங்கருத்து இரண்டுண்டு
அம்முதல் செய்து எதையும் அரைக்கினர கல் ஒன்று
அம்மங்கமனைவி அவள்மாறி அவளும் அம்மி அதனாற் கவிஞர்!
அம்மியாய் இங்குநீலிர் அசைக்க முயல்வது
அம்மிக் கல்லையா அல்லவு உமது அருமை மாமியையா
அதற்கு விடைதாரும் அடியேன் தொடர்வதற்கு
உம்மிக் கருத்து உலகுக்கும் கேட்டுவிடும்
உரக்கக் கூராமல் உரைக்க என் காதில் மட்டும்.

நாவாலே அம்மியென்ன நல்லுயர மலைதனையும்
பூமேலே நகர்த்துதற்குப் புலவ யான் நாவரசனால்ல
பாவாலே பதிகம்பாடிப் பாரிலே கதவு தீர்க்கப்
பண்ணிய தன்மைகாண்ட நாவுக்கரசனும் அல்ல
முவாத பாட்டாலே முதிராத இளமை காண
முக்கால ஞானி அல்ல முகிழ் நெம்புகேள் கொண்டு
ஏவாத எடைகூட எய்திடும் பெராகிள் கற்ற
எந்திரப் பெராரியியல் இளவல் யான் இன்னோர் கேள்வி.

அம்மியை நகர்த்தியென்ன அப்படிச் செய்யவுள்ளீர்
அட்டிர் கூடத்தில் அம்மி இப்போ தேவை இல்லை
அம்மியின் வேலை எல்லாம் அரைப்பான் செய்திடுவான்
அருமணவிழாவிற் கூட அம்மி இனித் தேவை தானா?
அம்மியின் மீது பெண்ணின் அழகைய பாதும் பதித்து
அருகிலே குந்தியிருந்து அவளது பாதும் தொட்டு
அம்மையே என்னை நீலிர் ஆதரித்து ஏற்பரீர் என்று
அழுவதாய்க் கொள்வார் அதனாலே அதுவும் வேண்டாம்!

அம்மி அவள் நகராவிட்டால் அம்மான் அது பர்ப்பார்
அம்மி மிதித்து அவளை முன் அடைந்த அந்தரத்தால்
அம்மி மகள் நகர்ந்தால் அதுபோதும் அவள் காலால்
அம்மி மிதித்திலாம் லின் அருந்ததி காட்டிடலாம்.

அடிக்குமேல் அடி அடித்தால் அம்மியும் நகருமென்றால்
அச்சடித்த வார்த்தையது ஆதலால் கூரீர் என்றீர்
அடிக்குமேல் அடி அடித்து அன்று தொட்டு இன்று வரை
பொச்சடித்த தாலன்றோ புதுவாழ்வுகாண நின்றோம்
அடிக்கீழே பாரைவைத்து அம்மியைத் தெண்டிலிடும்
அந்நெந்புகோல் கூட அதிக காலம் உண்டன்றோ
மடிக்குள்ளே மகுடிவைத்த மங்கையர் கூட இன்று
மாலீர் ஆகிலிட்டார் மறத்தமிழர்க்கு அம்மி என்ன.

அசையாத மலை என்ன அரன் வாழ் கயிலை என்ன
அசையாத பொருளென்று அகிலத்தில் இல்லை ஒன்றும்
இசையாது போனால் அடியில் இடிபோலும் குண்டுவைத்து
அசையாத என்ற ஒன்றை அழித்தாதல் வெற்றி கண்பார்
அசையாத ஒன்று எமக்கு அழிவையே தந்து நீற்பின்
அழித் ததனை வாழ்தல்கூட அகிலத்தில் அறமே அன்றோ
இசைவாக யாவும் அமைய ஈழத்தை இன்றே அமைக்கக்
குலையாவிவாற் ரூமையோடு கனியாத மானம் வேண்டும்.

(அரைப்பான் – Grinder)

29.08.1998

**காடைத் தனத்தின் காழுக அசரன்
சழுத்தலத்தின் பெண்மையைச் சிதைக்க
அனுதாபத்தோடு அயர்வோமா நாம்?**

காடைத் தனத்தின் காரகம் ஓங்கக்
காலை ஊன்றிக் கண்ட திசையியல்லரம்
ஆடைமட்டும் அுணிந்து பரய்ந்து
அந்தரம் பொங்க நிரந்தரம் தேடும்...

மேலை நாட்டினை மேவும் சழுத்தார்
மேதகு செவியை மெல்ல வருடும்
வேலையில் ஓயரா வரானின் அலையே
வேண்டும் உறவு இராஜ மனோகரன்.

காடைத் தனமா எங்கே அஃது
காசினி எங்கும் காணலாம் தானே
முடத்தனமாய் மூளையைக் குழப்பீர்
முழுவதும் மறந்து முயற்சியைப் பாரும்.

காழுக அசரனார் கவலையை விடுங்கள்
கண்டதீல்லையா கற்களை அரிசியுள்
யார்முகம் அழியின் நமக்கென என்று
சீவியம் நடத்திச் சிறப்பாக இருங்கள்.

சழுத் தலத்தில் மட்டுமா பெண்மை
இரவு பகலாய் இழிவை எய்தும்
கோல உலகினைச் சுற்றிப் பாருங்கள்
சேரம் பேவது சாதா ரணமே.

இப்படி எல்லாம் இதயத்தைக் கொண்று
எப்படி எனினும் என்பிலா நாக்கைத்
தப்பினா வளைக்கும் தகுதியில் இழிந்த
தமிழரும் உள்ளரே! தமிழரா இவரும்?

ஜெயோ இப்படி அகிலந் தன்னில்
 ஆட்சி நடக்குதா அடுக்குமா என்று
 மய்யாய் ஏங்கியே மெல்லப்பின் மறந்து
 மெத்தையில் அயர்ந்து மேற்கில் வாழ்வோரே!

அம்மியாய் மனத்தை அசையாமல் வைக்காதீர்
 அடுத்தவன் அல்லன் அங்கு அடி படுபவன்
 எம்முடைச் சோதரன் எம்தமிழ் பெற்றவன்
 எடுத்தவன் தோளிலே எம்தமிழ் மானமே!

பிறக்குமா கரவொலி ஒருகரம் அசைந்து
 பிரசவ களத்தில் எம்தமிழ் ஈழம்
 பிறந்திட வழிசெசப்பீர் பிந்துதல் பிசு
 புரண்டு படுக்காதீர் தீரண்டிஸ் கெழுமின்!

மனம் மட்டும் சொரிந்து மகிழை வாராது
 மனத்தொடு தனமும் மகிழ்வொடு சொரிமின்
 தனம் மட்டும் இருந்து தரணியில் என் பயன்
 தருமா விடுதலையே தவிர்த்தால் ஒற்றுமையே!

ஒற்றுமை ஒற்றுமை ஒற்றுமை ஒற்றுமை
 ஒர்றுமை ஒன்றே ஒர்மாய்க் கொள்ளீர்
 கற்றுமே பலநூல் காத்துமே கனதனம்
 காசினி வாழ்வு கலின் பெற்றுப்புயமா?

ஒற்றுமை இன்றி ஒன்றுமே எம்மை
 ஓரடி தானும் உலகில் உயர்த்தாது
 ஒற்றுமை இன்றேல் ஒன்றுமே இல்லை
 ஒற்றுமை இன்றேல் என்றுமே தொல்லை!

ஒற்றுமை பெற்று ஒருமுகம் கொண்டு
 ஒங்கி ஓரடி உன்மத்தர் தலையில்
 மற்றுமே போரும் முடிவு தமிழீழம்
 முர்க்கக்கர்யாரோ முகர்வரெம் பெண்மையைச்...

சற்றுமே தளரீர் உம் சந்ததி வாழும்
சாதனை அதுவே சரித்திரம் படைப்பீர்
ஒற்றுமை வெள்ளுடு ஓரணி தீற்பீர்
ஓண்டமிழ் மீதன் உயிரோதும் ஆணை!

12.09.1998

ஊரானுந் தேர்தல்

ஊரானும் தேர்தல்
பாரானும் தேர்தல்
சீராளர் செய்தால்
தீராதா தொல்லை?

பூவாழும் ஒவியே
புகழ் வரணின் ஒவியே
நாவாழும் அரசே
நலம் வராழும் உறவே!

நீரானும் தீவு இலங்கை வடகீழ்
நிலமானும் நாடு ஈழம் ஆதன்பால்
ஏரானும் ஊர் சுதுமலை ஆதில்
ஏழிலானும் பதி எச்சாட்டி தனில்...

பேரானும் தமிழ்ப் புலவன் யரன்
நாவாழும் இராஜ மனோகரன்
பாரானும் தேர்தல் பரிகாசம் ஆகுப்
பாராண்ட தமிழர் பரிதாபம் ஆகுப்

பாராண்ட இங்கிலரந்தின் பெற்றிச்சுங்கில்
பரிதாபமாக வருமானம் காப்பேண்
சீராண்ட கவிதை செப்பாமல் விட்டால்
யாராண்டால் என்ன என்றாகும் அன்றோ?

சீராளர் செய்தால்
வாராது தொல்லை
சீராளர் செய்தால்
சீராகும் எல்லை

சீராளர் செய்யார்
 சீர்க்கட்ட தேர்தல்
 பாராள உயிரைரப்
 பண்யமாய் வைக்கார்.

தீரானும் உலகில்
 நாடேது நவிலும்
 சீராளர் கையில்
 சித்தித்த தேர்தல்.

காசானும் தேர்தல்
 கை ஊட்டே தேர்தல்
 மாசானும் தேர்தல்
 மரணிப்பே தேர்தல்.

சீராளர் என்றும் போராடி வெல்லார்
 போராளர் எல்லாம் சீராளர் அல்ல
 போராளர் எல்லாம் சீராளர் ஆகின்
 தீராதோ தொல்லை சீறக்காதோ உலகம்.

சீராளர் அறிவார் சீர்க்கட்ட அரசைச்
 சீராண்ட தமிழர் சிறுபான்மை அல்ல
 சீராண்ட ஈழம் சீறப்பிழுத்தல் இங்கு
 பாராண்ட தமிழர் பாரா முகத்தாலே.

மேரானும் மத்தாய் மேந்தி மனஸ் குடையும்
 சீரானும் கருத்தைத் திரும்பவும் உரைப்பேன்
 பாராள வேண்டிப் போராடும் இனமே
 சீரான செவியில் திரும்பவும் கேளும்.

சீராக வேண்டும் சீறப்பான ஓற்றுமை
 கூரான அம்பைக் குத்தாதீர் முதுகில்
 வாராது செம்மை வருத்தியே எம்மைச்
 சாராதீர் எதிரியைச் சகுனி ஆகாதீர்.

தீரது எதுவும் சீர்று தேர்தலங்கள்
 நீராடி மட்டும் நிலவாது புணிதமே
 சீராக வேண்டும் சீர்று மனஸ்கள்
 சீராளர் செய்யார் சீர்கெட்ட தேர்தல்

பேரராடும் இனமே பொருந்தும் ஒற்றுமை
 பாராண்ட இனமே பயன்தரும் ஒற்றுமை
 சீராண்ட தழிழர் சீர்தரும் ஒற்றுமை
 நீராண்ட ஈழம் நிலம் காணும் மீண்டும்.

சீராளர் என்றும் பேரராடும் தீர்
 பேரராளர் எல்லாம் சீராளர் அல்லர்
 பேரராளர் ஒற்றுமைச் சீராளர் ஆகின்
 தீராதோ தொல்லை தீரும்பாதோ ஈழம்.

26.09.1998

யட்டினிச் சாவா யட்டினிப் போரா!

பட்டினிச் சாவா பட்டினிப் போரா
 பட்டினைச் சொன்னாய் பாட்டிலே போரா
 சட்டினைக் கவிதை முட்டவே இடவா
 கட்டியம் கலூரும் இட்டமே தரவா?

முட்டவே விண்ணைத் தட்டிடும் பனைகள்
 கட்டமாயுள்ள காடு பேற் சுதுமலை
 இட்டதென் நூராய் இன்றிங் கிலாந்து
 இட்டனர் பெயராய் இராஜ மனோகரன்.

மட்டிலாத் துன்பம் முட்டிடும் நெஞ்சைத்
 தொட்டிலாய்ட்டும் தோகை வாணாலியே
 கட்டிலாநாவின் கட்டிள அரசே! மனம்
 தொட்டிடும் உறவே மட்டிலா வணக்கம்!

பட்டினி உலகிற் சொட்டிடும் வானம்
 விட்டதா வல்லத் துட்டராய்ப் போரை
 வட்டமாய் நின்று கட்டமாய் நடத்தீத்
 தீட்டமாய் அழிக்கும் மட்டமா னரசால்.

பட்டினிச் சூடான் பட்டினிச் சேமாவி
 பட்டினி ஆபிரிக்கா மட்டுமா கவிஞு!
 கெட்டநா டெல்லாம் கெட்டது போரால்
 விட்டதால் வானம் கொட்டிட அல்ல!

விட்டதால் வானம் கொட்டிடத் தானம்
 பட்டதே துன்பம் பட்டினிச் சாலைவீஸ்
 நட்டமே இல்லை இட்டுமே தனமும்
 கட்டலாம் நாட்டைக் காட்டலா முயர்வை!

விட்டுமே கடலில் அட்டிய நீரை
மட்டமாய்க் காய்ச்சி வடித்துமே பெற்று
இட்டமாய் வாழும் மத்திய கிழக்கு!
கட்டலாம் நாட்டை விட்டாலும் மியற்கை!

பட்டதோர் காலே பட்டிடும் மீண்டும்
இட்டதோர் சாபம் ஈட்டுதல் போலே
கட்டமாய்த் துன்பம் காட்டிய அரசோ
திட்டமாய் இட்டார் பட்டினிப் போரை.

சுட்டனர் எம்மைச் சுட்டனர் உடைமை
சுட்டனர் ஆட்டை மாட்டினைக் கூடச்
சுட்டனர் வீட்டைச் சுட்டனர் என்றும்
திட்டமே இட்டுச் சுட்டனர் எல்லாம்.

சுட்டனர் நேரிற் சுட்டனர் ஏலிச்
சுட்டனர் விண்ணிற் சிட்டெனப் பறந்து
கொட்டினர் குண்டு கொட்டினர் மழையாய்க்
கட்டிடம் யாவும் தட்டையாய்த் தகர்.

மொட்டையும் அடித்துத் தட்டிலே பிச்சை
எட்டியே நின்று இட்டதை ஏற்று
விட்டுமே இம்சை கொட்டியே அன்றைப்
சுட்டமாய்ப் புத்தர் இட்டதை ஏற்கப்

பட்டமே பெற்று விட்டுள இக்கோ
சுட்டனர்! எம்மைச் சுட்டலர் தம்மை
நிட்டையில் உயர்ந்த புத்தரீன் மேலாய்
இட்டனர்! அதனால் விட்டனர் புத்தர்!

இட்டனர் மக்கள் இட்டமாய் வாக்குப்
பட்டிடும் துன்பம் விட்டிடும் என்று!
மட்டிலா வாக்கு மட்டிகள் பெற்று
எட்டுமா இன்பம் கீட்டுமா நன்மை!

ஒட்டிய வயிறுக்க் கட்டிய கையாய்ப்
பட்டியின் மாடாய்ப் பட்டினி கண்டார்!
சட்டியில் வேகக் கட்டுமா கூலி
சட்டிட மட்டும் கட்டுவர் வரியே!

தீட்டமும் அழிவே தீட்டலும் அழிவே
துட்டராய் அரசின் சிட்டகும் இயங்கிக்
சுட்டனர் உடலை இட்டனர் மண்ணுள்!
கொட்டினர் குண்டு கோட்டமும் பள்ளியும்

மட்டிலா நோயின் கட்டிலும் குழந்தைத்
தொட்டிலும் கொண்ட கட்டிடம் கூடக்
கொட்டினர் குண்டு தட்டையாய்த் தகர
மட்டிலா அழிவின் மேட்டிலே சென்று!

தீட்டமாய்த் தமிழர் தீட்டங்கள் தீட்டிச்
சுட்டனர் அவரைச் சுட்டனர் அழிவை
மட்டிலா அழிவின் கட்டணம் அழிவே
இட்டனர் மேலும் கூட்டினர் அழிவே!

சுட்டதால் மட்டும் தட்டுமா ஸழும்?
பட்டினி போட்டுச் சட்டென மடக்கிக்
கட்டிட எம்மைத் தீட்டமே இட்டுப்
பட்டினிப் போரைக் கட்டமாய் இட்டார்!

பட்டினி வந்தால் எட்டியே பறக்கும்
இட்டமாய் ஒன்றா கட்டமாய்ப் பத்தும்
எட்டியே என்றாள் பாட்டிடம் ஒளவை
எட்டவே அதனை இட்டமாய் உரைப்பேன்...

மரணம் குலம் கல்வி வண்மை ஆறிவுடைமை
தானம் தவம் முயற்சி தாள்ளண்மை - தேனின்
கசிவந்த சொல்லியர் மேற் காழுறுதல் பத்தும்
பசி வந்திடப் பறந்திடும்.

- ஒளவையார்

எட்டியே பறக்கும் கட்டமாய்ப் பத்தும்
பட்டினி வந்தால்! பட்டினத் தமிழின்
கட்டினங் காளை பட்டினம் பாவை
விட்டனர் உயிரை இட்டிட வாழ்வை!

எட்டுமே ஈழம் எட்டுமே இன்றே
எட்டினால் நாழம் மட்டிலா ஒற்றுமை!
கொட்டினால்(த்) தனமும் மட்டிலா அளவில்
கொட்டினால் அன்பும் எட்டுமே ஈழம்!

திட்டமாய் எம்மைச் சட்டுமே கொன்றும்
பட்டினி போட்டும் பட்டியாய் அடைக்கத்
துட்டராய் நாழம் எட்டியே நீண்றாற்
பட்டுமே மரழம் பட்டையும் கிளம்ப...

நட்டுமே பின்னர் இட்டமாய் நீரைக்
கொட்டினால் மீண்டும் எட்டுமா பசுமை!
பட்ட மா மரழம் கொட்டுமா கனியே!
விட்டுமே நாழம் எட்டியே நீண்றால்!

எட்டுமா ஈழம் ஏட்டிலே தானும்!
கொட்டியே தனமும் மட்டிலா அன்பும்
ஒட்டிய உறவும் ஒற்றுமைப் பண்பும்
அட்டியே ஒன்றாய்க் கட்டினால் நாழம்

பட்டிட முன்னர் நெட்டையாய் உயர்வோம்!
எட்டுமே ஈழம் பட்டினிப் போரைச்
சட்டுவும் உடைத்துச் தட்டுவும் எரிப்போர்
தட்டுவும் ஏந்தி எட்டுவர் பிச்சை!

கெட்டவர் அரசைக் கட்டியே நீண்று
முட்டவே கொடுமை துட்டராய்க் செய்தால்
திட்டியே பயனொன் திட்டமே வேண்டும்!
திட்டுதல் மட்டும் கொட்டுமா இன்பும்!

திட்டமே வேண்டும் திட்டமே தீட்டிக்
கட்டமாய் ஒன்றாய்த் திட்டமே செய்தால்
கிட்டுமே ஈழு! பட்டினி ஏது!
முட்டுமே இன்பும்! தொட்டிடும் உறவே!

03.10.1998

அறிவுத்தடையை அரசு அறைந்தால் அறிவுக்கொடைக்கு எவர் கை வீரியும்?

அன்பால் எம்மை ஆறு நான்கு மணிநேரம்
அனுதினமும் தாலாட்டும்
இன்பம் நிறைந்த என் இனிய வரளைவியே
இளவல்யான் அறிவியவில்

நயக்கும் கவிதை இது நல்விதயம் சுதுமலை
நான் வாழ்வது இங்கிலாந்தில்
பயக்கும் பிரசவம் இது பண்பாளா நாவரசா
பணிவின் வணக்கங்கள்!

என்னினிய உறவுகளே இவனுஸ்கள் உறவு
இராஜ மனோகரன் என்
இன்னுயிரைக் காக்கவென்றே இங்கு வந்தேன்
இணைந்தீரே எல்லீரும்.

இணைத்து என்னபலன் இரும்பு மனத்தோடு
இரும்புகூட இளகும்
அணைத்து விடதுறிவை அரசார் ஈழத்தில்
அறிவுத்தடை செய்தார்.

ஊனில்லை உறக்கமில்லை உயிர்காக்கக்கூட
ஊமையாய் யாதுமில்லை
வானில்லை என்றாலும் வறுமையிலும் கற்றிடலாம்
வானுரே குண்டுவரின்....

மிச்சை புகினும் கற்கை நன்றே புது மொழியல்ல
ஒள்ளை முதுமெரழியல்து
மச்சை வெடிக்க மண்ணுள்ளே ஒளிந்து மரண பயத்தில்
மாநிலம் காக்கும் வன்னி மக்கள்!

உங்கள் நிலைவேறு உலகில் உள்ளம் உள்ளோர்
 உணர்வார் உண்மை நிலை
 தங்கள் நிலைமறந்த தரஸ்கிட்ட தமிழரே இத்
 தரணியில் உமை மறப்பர்.

ஐ.பி.சி. தமிழ் பெற்ற அருந்தமிழுக் கலிஞ்
 ரீமய்பேசுவாய் நீ மேலிய கேள்வி ஒன்று
 கைவிரியும் எத்தனை? கவிஞரத்திலே கேட்டுநின்றாய்
 கைவிரிப்பார் எல்லோரும் கவனிக்கவில்லையா நீ!

அண்மையிற் சிற்றலையில் அங்குள்ள எம் உறவுகள்
 தீண்மையாய்க் கற்பதற்குத் திரவியம் கேட்டோமையா
 எண்ணியெழுபத்தினான்கு எழுந்தலை கைகள் இசைவாய்
 தொண்ணுறையிரம் கைகள் தோதல்ல என விரிக்க.

உயிர்காக்கவென்று ஊர்விட்டு உலகம் முழுதும்
 உன்னிப் பறந்த தமிழா
 உயிர் காத்துவிட்டாய் தான் உள்ளம் நீ காத்தாயா
 உவப்போடு பண்ஸ் காத்தாய்.

உயிர் காக்க நீ உதறிய உன் நிலம் காக்க
 உன் இனத்தார் உயிர்தற்தார்
 உயிர் காக்க வன்னிப் பாலை நிலம் வந்தார்
 உயிர் காத்து அங்குன் ஊர் காத்தார்.

ஸயார் தேட்டைத் தீயார் கொள்வார் உன்னை
 ஈண்றவள் பசி கண்டால்
 ஓயாது தேடிய தேட்டம் ஒருநாளீல் அழிந்து
 ஒன்றுமே தேரா துமக்கு.

என்னவரே புலம் பெயர்ந்து பொருள் சேர்க்கும்
 இளக்காத மனத்தீர் கேளும்
 வன்னியில் அங்கிகாரு வகுப்பறை ஆசிரியர்
 வருத்தம் பல அவர்க் கிருந்தும்...

சென்னியில் உயிர் சேர்ந்திருக்கும் வரைக்கும்
 செய்வர் சேவை என்றார்
 அன்னவர் சேவை அஃது இறைவன் சேவை
 அருள்சேர்க்கும் பெருஞ்சேவை.

வன்னிபெற் றெடுத்த வளமான எதிர்காலம்
 வருமென்று எதிர்பார்க்கும்
 என்னினிய ஈழத்தின் இளைய தலைமுறையே
 ஏதீலியல்ல நீ என் உறவு.

உன்னிலும் ஒடும் உரிமைத் தமிழ்க் குருதி
 உன்னைப் போர் என்றும்
 தன்னோடு இணைத்திருக்கும் தமிழ் நிலத்தின்
 எல்லையில் நீ அதனால்.

ஐ.பி.சி. த் தாயவள் ஆதரவு தந்திடுவாள்
 மெய்பேசும் அவளோடு
 கைநீட்டி உதவிடுவாள் கடுகத்தியில் உணை நோக்கி
 மெய்பேசும் கவிஞர் குரல்.

சிற்றலையில் இரண்டுநாள் சிறுநேரம் ஏழ நீமிடம்
 சீரான அறிவியலில்
 கற்றவற்றை முன்புநாம் கவிஞரு உரைத்திடுவாம்
 காதலால் உன்மீது.

பெற்றவர்கள் பணம் மிகுந்துப் பெருமனதும்
 பெற்றுவிட்டாற் பெரிதுமே
 சிற்றலையின் ஊடே நாம் சிறப்பாகக்
 கல்வி நல்கி களம் அமைப்போம்.

உற்ற துணை என்றும் உதவி உயர்வினை
உனக்கு நாம் தருவோம்
கற்றதன் பயன் அதுவே காலமீமல்லாமிங்கு
ஏக கொடுப்போம் யாமே!

17.10.1998

மனதில் உறுதி வேண்டும்

சுதுமலை என்னும் மண்ணைத் துறந்துமே வந்த தமிழன்
இதுவரை இராஜ மனோகரன் இருப்பது இங்கிலாந்து
இதுவகை வந்து ஜரோப்பா இருந்திடு தமிழர் உமக்கும்
தகவுள கவிஞர் நினக்கும் தந்தன் உறுதி வணக்கம்.

ஓருசலை மரக்கறி உண்பதில் உறுதி கொண்டால்
திருந்தை வாழ்வு காணும் தஸ்கிடும் அருளும் அன்பும்
பெருமதி கொண்ட கவியே பேதைமை ஏனோ இதிலே
ஓருசலை அல்ல ஜயா ஓங்கிடும் உறுதிச் சுவையே.

மனதிலே உறுதியோடு மண்ணையே காக்கப் பலரும்
தமதில்லைத் துறந்து கையில்து தாங்கினார் ஆயுதங்கள்
மனதிலே உறுதியில்லா மக்கள்யாம் மண்ணைத் துறந்தோம்
மனதிலோர் உறுதிகொண்டு மண்ணையே விட்டுப் பறந்தோம்.

விரைவிலே வந்தோருண்டு வீணிலே அவைந்தோருண்டு
திரையிலே கப்பல்கவிழுத் திரும்பாத பலருமுண்டு
நிரையதாய் இன்றுமட்டும் நீந்தியே தடைகள் யாவும்
உரைக்கொணா இன்னல் பட்டும் உறுதியோ டங்கு வந்தோம்.

மண்ணையே துறந்துவந்தே மனதையே மாற்றலாமோ
கண்ணையே போன்ற தமிழின் காதலைத் துறக்கலாமோ
மண்ணையே பேணிநிற்கும் மக்களை நாமும் இங்கே
எண்ணியே பாரும் அவரை ஏழை நாம் ஆக்கலாமோ.

மனதினைப் பறித்த மங்கை மனதினைப் பறிக்கக் கூட
மனதினை உறுதி உரமாய் மாண்புற இருக்க வேண்டும்
கனகமே சொரிந்து தாலி கட்டிடும் வரைக்கும் வேண்டும்
கணவனே ஆன பின்னர் காணிக்கை உனரன் உறுதி.

நல்லதோர் குடும்பம் அமைத்து நலமுறப் பிள்ளை பெற்று
வல்லேராய் வளர்க்க என்றும் மனதிலே உறுதி வேண்டும்
நல்லேராய்ப் பிள்ளை வளர்ந்து நாலிலும் வல்லேராகச்
செல்வரே பிரிந்து அப்போ சேரவே வேண்டும் உறுதி.

முதியதோர் வாழ்வில் நோய்கள் முடிடாவண்ணம் நிலைக்கப்
சுதியவே வேண்டும் உறுதி பலமுற மனதில்(து) தானே
நுதியணி நாதன் நுற்றாள் நாஞ்சுமே சேர விழையும்
கதியெனும் அதற்கும் தேவை கல்லையே போன்ற உறுதி.

மண்ணையே துறந்த தமிழா மானத்தைத் துறக்கலாமோ
கண்ணையே துறந்த பின்பா கதிரினைக் காணவுள்ளாய்
உண்ணையே தீற்று பாராய் உள்தில் உறுதிகொள்ளாய்
மண்ணையே துறக்காத் தமிழர் மானத்தைக் காக்க உதவாய்.

உறுதியே கொண்டா குலகில் உறுதியாய் வாழ்வா ரென்றும்
உறுதியான உவமை இங்கு உயரும் நீ வானின் அலையே
மறதியே வந்தாற் கூட மையினால் எழுதி விடலாம்
உறுதியே கெட்டுவிட்டால் உலகிலே வாழ்க்கை எதற்கு.

பெருதியாக உணர்வைப் பெற்ற நன் மனங்கள் எல்லாம்
குருதியாகக் கொட்டிக் குவிக்கின்றார் வாழ்வை மண்ணில்
வருதியாக உணர்வு வந்திட்டால் என்ன எமக்கும்
பெருதியாகம் வேண்டாம் பேணும் ஒற்றுமை ஒன்றே.

ஒற்றுமை காண்போம் நாமும் ஒன்றாக நின்று உறுதி
சற்றுமே தளர்தல் இன்றிச் சந்ததி மண்ணில் வாழுப்
பெற்றிடும் மனதில் உறுதி பேணிடும் எழுமள் ஒற்றுமை
முற்றிடும் ஈழப் போரே முழுதுமாய் ஈழம் அமையும்.

சாதியே தன்னை அழித்துச் சமயத்தின் வெறியை நீத்து
மாதுமே உண்ணைச் சேர மானமே மட்டும் கொண்டு
ஏதுமே பொன்னோ மண்ணோ ஏற்காத உறுதி பெற்றுத்
தீதுமே இல்லா வாழ்வைத் தீண்ணமேயாக அமைப்பீர்.

இறுதியாக ஒன்று இங்கு இதயத்தைத் தீறந்து கேளும்
உறுதியாக நம்பும் என்றும் உயர்த்திடும் உறுதி ஒன்றே
உறுதியாக உணர்வில் ஒன்றாய் உறுதியே பெற்றால் நாமும்
அறுதியாக வாழும் அன்பால் அமைந்திடும் ஈழும் இன்றே!

07.11.1998

தயவு கூட உரீமை தானே

ஸமத்திற் சுதுமலை மன்
 இன்றோவிங் கிங்கிலாந்து
 கோலத்திலே தமிழன் யான்
 கெர்க்கமிலுந் தமிழன்

காலத்தின் தயவரல் நன்றே
 காணபவன் வாழ்வு இங்கு
 ஞாலத்தில் என்னுடைப் பெயர்
 இராஜ நல் மனோகரன்.

தயவு கூட உரீமைதானே
 தலைப்பு யார்க்குப் பொருத்தம்
 தயவு இன்றீத் தந்தீர் ஜயா
 தருவேன் விளக்கம் கேளும்!

தயவு என்றும் உரீமை அஸ்வத்
 தாலி கொண்ட தாரம் கூடத்
 தயவு கேட்டு வாழவில்லைத்
 தாலி ஏற்றுத் தாகம் தீர்த்து...

உறவு கொண்டு உதரம் சமந்து
 உதிர்த்து நீன்ற தீள்ளை கூட
 உறவின் எல்லை நீண்றும் என்றும்
 உடன்படாதே உரீமைத் தயவை.

தயவுகாட்டல் கருணை உள்ளம்
 தாயின் தயவு தந்தை தயவு
 உயர்வுகாட்டும் உறுதி உடைத்து
 உதவாதின்பேன் ஏனை யாவும்.

தயவு பெற்று வாழுத் தமிழர்
 தரத்திற் குறைந்த இனமா என்ன
 உயர்வு பெற்று வாழுத் தமிழர்
 உதரம் பிறந்த புதல்லீர் கேளும்.

பதலி கேட்டு நீற்கும் தமிழர்
 பாதை எல்லாம் மூட வேண்டும்
 உதலி கேட்டு நீற்கும் தமிழர்
 உண்மைத் தமிழர் உயர வேண்டும்.

கதவு கொண்டு வாயை மூடக்
 காதல் வேள்ளி அல்ல இதுவே
 எதுவும் இன்றிச் சொந்த மண்ணீல்
 ஏதும் அற்றோர் ஆதல் நன்றோ?

கதியே அற்று வாழும் நிலையைக்
 கடிதே எண்ணீப் பாரும் தயவாய்
 விதியே என்று விட்டு நில்லீர்
 விதியைத் தீருத்த மதியைப் பேணும்.

தயவு காட்டும் தரணி எங்கும்
 தாலி வாழும் தமிழின் புதல்லீர்
 அயதி கொள்ளீர் அடம்பன் கொடியும்
 அவைதல் விட்டுத் தீரண்டால் மிடுக்கு.

ஒன்றே நில்லும் ஒற்றுமை பேணும்
 ஓரணி தீரண்டு ஒரு குரல் கொள்மின்
 அன்றே அமையும் அரசிசாடு எழும்
 அவனி போற்ற அழுகுற வாழ்வேஙம்.

தயவு வேண்டாம் தமிழர் நாங்கள்
 தரணி சிறக்கும் தகுதி கொண்டோர்
 நியதி பேணி நீற்போம் ஒன்றாய்
 நிலைக்கும் புகழே நீற்கும் எழும்.

மனித உரிமை தயவு அல்ல
மதிப்பு ஒன்றே மனித உரிமை
மனித உரிமை மனிதம் தன்னை
மனிதர் மதிக்கும் மாண்பு ஆயே!

12.12.1998

பொங்கினீரா?

அன்பிலே பொங்கியன்று
 அயலவர் அன்டையோடு
 இன்பமாய் வாழ்ந்தநாடு
 சழும் என்னூர் சதுரவை
 முன்பொரு பிறவிதன்னில்
 மூட்டிய பாவஞ் சூழ
 இன்றுநான் இங்கிலாந்து
 இராஜ மனேகரன் பேர்.

பொங்கினேன் யானும்நன்றாய்ப்
 பொங்கினே ரென்றும்நன்றாய்ப்
 பொங்குதே எங்கள் குருதி
 பொங்குதல் வேரின் வேதம்
 பொங்கினார் அன்னைதந்தை
 பொங்கிடும் காதலாலே
 பொங்கிடும் அன்புதோயப்
 போட்டனள் என்னை மண்ணில்.

பொங்கினேன் இளைஞனாகப்
 பொங்கியே சிங்களத்தார்
 பொங்கிடும் இனவாதத்தாற்
 பொங்கிசெயம் வாழ்வையன்று
 மங்கிடச் சதிகள் செய்து
 மனிதத்தை மரணம் செய்து
 எங்களின் வாழ்வை வளத்தை
 எங்குமே அழித்தல் கண்டு...

எங்குமே மேடைபோட்டு
 எவர்க்குமே எடுத்துச் சொன்னேன்
 கங்கையின் வரையிற்சென்று
 கடுமையாய் முழக்கமிட்டேன்
 இங்குயான் இயம்பும்காலம்
 எழுபதின் தொடக்ககாலம்
 சிங்களவரச கூடச் சிறு
 துவக்கோ டிருந்த காலம்.

பொஸ்கிய எந்தன் வாழ்லிற்
 பொஸ்கினாள் புவவெயாருத்தி
 மங்கிடாக் காதல் யானும்
 மங்கையின் மடியிற் சாய்ந்தேன்
 பொஸ்கிய நிலவே யென்றேன்
 பொட்டுமே சிலப்பி விட்டேன்
 பொஸ்கினேன் வழிந்தே னவானும்
 பொஸ்கினாள் முன்றுபிள்ளை.

பொஸ்கிய தமிழிழப் போர்
 பொஸ்கிய வெற்றை தண்ணாற்
 பொஸ்கியே பயத்தாற் பலாம்
 பொஸ்கியே வழிந்தார் வெளியே
 பொஸ்கியே வழிந்தோர் பலரிற்
 புலவன்யாளன் ஒருவன் நடைக்கீர்
 பொஸ்கினேன் நாவின் அரசா
 புலவனே உன்னைப் போவே.

பொஸ்கினீரா புலவீரன்று
 போட்டதாற் கேள்விதன்னைப்
 பொஸ்கினேன் உள்ளந்தன்னீர்
 புரிந்திடவே உன் பரீகாசம்
 பொஸ்கியே பயத்தால் இங்கு
 பொஸ்கியே அடுக்களைக்குள்
 பொஸ்கலை அறைக்குட்படைத்துப்
 போட்டனன் வயிறு பொஸ்க.

பொஸ்கிட வழியுமின்றிப்
 பொஸ்கிடும் காற்றுமழைக்குத்
 தங்கிட இடமேயீன்றித்
 தமிழராய்ப் பிறந்த குற்றம்
 மங்கிய வாழ்வினைல்லை
 வன்னியில் உறவு காணைப்
 பொஸ்கிட விஸ்வையானும்
 பொஸ்கினேன் அரீசி ரொண்டு.

பொங்கினேன் இளைஞராகப்
 பொலிலின்று மங்கல் கண்டேன்
 பொங்கினேன் கொடுமைகண்டு
 புதுமையான் காணவில்லைப்
 பொங்கினேன் காதல்கொண்டு
 பூவைக்கின்று அடிமையானேன்
 பொங்கினேன் பயத்தால்வழிந்தேன்
 பொலிலவலா மிழுந்தேனிஸ்கு.

பொங்கினேன் அரிசி கொண்டு
 பொங்காத உறவை மறந்தேன்
 பொங்கினேன் ஏனான்த்தீர்
 பொங்கியவுன் கேள்வியாலே
 பொங்கினேன் எனதுகவிதை
 பொங்கிய ஆதங்கத்தீல்
 பொங்கினேன் என்னையறந்து
 பொங்கிடும் தமிழின் உறவீர்!

பொங்கிடும் அன்றினாலே
 புலவன்யான் ஓன்றுகேட்டேன்
 பொங்கியே யானும்என்றும்
 புதுமையே கண்டதீல்லைப்
 பொங்கினேன் எங்குமதீலும்
 பொங்கிய பலன் தானினான்
 பொங்கினேன் பலனை எதற்குப்
 போதுமா பதீல்நா வரச!

21.01.1999

பொங்கிரோ?

பெரங்கியன்று தொட்டுப் போரிலல்லற்பட்டு
மங்காப்புகழ் காக்கும் மண் தமிழ்மூத்தின்
தங்கு தவவேன்வி தானுயர் சுதுமலை ஊர்
இங்கி லாந்திலின்று இராஜமனோகரன் யான்.

கடந்த வராம் ஓர் கவிதை காதல்(த) தமிழ்னிலே
நடந்து வர விட்டேன் நான் கண்ட பொஸ்கல்பற்றி
இடந் தரவே மனமே யில்லை இவ்வளவு நேரமாக
இடம் பிடிப்பாரில்லை நீரோ ஈதனை ஓட்டல் கண்டேன்.

பொங்கினேன் கண்ணர் பொழுது புலரமுன்னர்
போய்ச்சேர வேண்டும் பொருள்சேர்க்கும் வேலைக்குப்
பொங்கினேன் கண்ணர் புதுப்பானையி வல்லப்
பொன் விளைபு கொண்ட போலிவெள்ளீப் பாத்திரத்தீவு
பொங்கினேன் கண்ணர் புத்தரிசிபய றில்லைப்
பூர்ட்டாதி நவமிக்குப் பொங்கின இன் மிச்சங்கள்
பொங்கினேன் கண்ணர் புதுவிறகு இடலீல்லைப்
பூமித்தாய் துளைத்துப் பொங்கிவந்த அவள் ஆவி.

பொங்கி முடித்து அதைப் போட்டுமே வெள்ளீத்தட்டிற
போய்ப் பூசையறைக்குள் பூரணகும்பும் வைத்துப்
பொங்கிவரும் ஆதவனாய் அதை மனதிற் கொண்டு
பொங்கிலோடு நாம் விரும்பும் பழங்களையும் வைத்துப்
பொங்கிவரும் துரியரே பூரண கும்பத்திலிரும் இன்
போய்வாரும் எங்கள் பொங்கலின் நீறும் பார்த்தே
பொங்கலைச் செய்த பலன் போதுமட்டும் எமக்களீயும்
பூமியிலே வளமெல்லாம் பொலியவே நீர் தாரும்.

என்று சொல்லி வணங்கி எல்லோரும் பூத் தூரவி
 எங்கள் கறிக்குப் பின்னுதலு ஒரு தேங்காய் உடைத்து
 நீன்று நடுங்கி நீணவநிறைந்த என் துணைவிக்குக்
 கற்புரம் எரித்தார் கரி சேஞ்சும் சவரில் என்பாள்
 என்றும் ஊதுபத்தி இது உடம்பிற்கு ஆகாதிதன்பாள்
 என்ன செய்வேன் கண்ணே எனக்கு இவை ஆகுமென்று
 நன்றே அவஞ்ஞடைய தலையணைக்குள் எடுத்தோதீக்
 கற்புரம் தான் காட்டிக் கவிதைகள் தாம் பாடி....

என்றும் எழுந்து முதலில் எம்தமி ழீழ்த்தை
 நுன்றேகண்டு வரும் நாயகனை நாம்பாடி
 மென்று தின்றுவிட்டோம் மீதமின்றி யாவையுமே
 கொண்டுசென்று கொடுக்கக் கொண்டிலோம் உறவருகில்
 ஒன்று மட்டும் எடுத்து ஒருக்குவனை ஜ.பி.சி. க்கு
 இன்று உலகமெல்லாம் ஈயுந்துவிட்ட உறவுகளே
 அன்று நாம் ஈழத்தில் அடைந்த சவைப் பொங்கல்வேறு
 ஆனவரை பணமிருந்தும் அச் சவையும் இங்கு ஏது?

ஆதவன் தனக்கு ஈழம் ஆண்ட பரம்பரை இன்று
 அடிமையாய் விட்டதனால் அங்குமே பயந்த பொங்கல்
 மாதவம் ஒன்றும் நீர் மனமியாடுக்கீச் செய்ய வேண்டாம்
 மனந்திருந்தும் அதுவொன்றே மாநிலத்தில் எனை உயர்த்தும்
 பாதகம் இதில் இல்லைப் பழிபாவும் என்று இல்லைப்
 பாரிரவ்வாம் சிதறிய பாங்கான தமிழர்களே
 சாதகம் ஆகும் இன்றே தமிழீழம் எமக்காகும்
 சாகாத ஓற்றுமையைச் சாதித்தால் நாமுமிஸ்கே.

பொங்கிடுவீர் ஓற்றுமையைப் பொங்கிடுவீர் ஓற்றுமையைப்
 பொய்யான வேடச்களைப் பூமியிலே புதைத்திடுவீர்
 பொங்கிடுவீர் ஓற்றுமையைப் பொங்கிடுவீர் ஓற்றுமையைப்
 போனவழி வேறெறன்றாற் பேரவீரென்று பொங்காமற்
 பொங்கிடுவீர் ஓற்றுமையைப் பொங்கிடுவீர் ஓற்றுமையைப்
 பொங்குகின்ற தமிழீழம் பொங்கிடவே விடுதலையைப்
 பொங்கிடுவீர் ஓற்றுமையைப் பொங்கிடுவீர் ஓற்றுமையைப்
 புவாழுந் தமிழர்களே உம் கால் பற்றிக் கேட்கின்றேன்!

**வீழி திறக்க வழி சொல்வோம்
வீழி திறந்தோர் வழி சொல்வோம்
வீழி திறக்க வகை சொல்வோம்**

மொழி இறுக்க விழிதிறந்தார் முதுதமிழர் ஈழத்தில்
மொழி வளர்த்துக் கலைவளர்த்த முதுபெருமூர் சுதுமலை
களி பெருக்க எனை ஈந்தார் களின்து இட்ட பெயருமே
களிபெருக்கும் அரசுகளென்ற கவி இராஜமனோகரன்
விழி திறந்து என்ன பயன் வீரமில்லை நெஞ்சினிலே
வழி திறந்து எங்கிருக்கும் வல்லமையால்(த) தப்புதற்கே
விழி திறந்து மதிதுறந்து விண்ணில்வந்து இங்கிலாந்தில்
மொழிதுறந்து அடிமையாகி மோனாவிழி மூடிவிட்டேன்.

மூடிவிட்ட விழிகளைனப் பாடச்சிசால்லிக் கேட்டதால்
முச்சிறைக்க எழுந்து நீண்று மூழிதூஸ்கப் பார்க்கிறேன்
ஒடியோடி உழைப்பது உள்ள தெல்லாம் உண்பது
ஒட்டலான யீறு இப்போ வட்டமாக வுள்ளது
பாடியாடி மகிழ்ந்திடப் பாட்டிற்கேனோ விழிகளைப்
காடிவிட்டேன் கேட்டுறில்லும் பாட்டிலிது அந்தாதி
கூடிறின்று என்னைப்பார்த்துக் கூச்சலிட்டுக் கத்தாதீர்
குரைத்தாலும் கவலையில்லைக் குவிவிழிகள் மூடிவிட்டேன்.

மூடிவிட்ட விழிகளைத் தேடிவந்து உதைக்கீன்றீர்
மூடிந்தின்ற நிலைபோதும் முழுக்கத் தீறவும் என்கீன்றீர்
நாடுவிட்டு நாடுவிவந்து நல்ல வாழ்வு காண்கையில்
நடந்துவந்த பாதையை நயந்து பாரும் என்கீன்றீர்
ஒடிவந்த இழைப்பு இப்போ இறங்கிக் கொஞ்சம் இருக்கையில்
கூடிவந்து நீண்றுகொண்டு கொள்ளையடிக்கப் பார்க்கீன்றீர்
வீடுவந்து சேரத் தமிழும் வார்க்கி வந்தேன் வருணாஸி
விரும்புகீன்ற பாட்டைப்போட்டு விட்டாலிலன்ன நட்டமே.

நட்டுமெல்லாம் பட்டுநாமும் நாலுபேரை மன்றாடி
 இட்டமுடன் கேட்டுநீன்ற இலட்சமெல்லாம் கொடுத்துமே
 கட்டுமெல்லாம் பட்டு நாமும் கப்பலேறி விண்ணிலே
 கடவுச்சிட்டை மென்றுவாயில் தின்றுவிட்டு வந்துமே
 பட்டுமெல்லாம் இட்டுநாமே பதவிதேடி அலைகையில்
 பாட்டுப்பாடி விழிதிறந்து பராமரிமன்று பகர்களின்றீர்
 மெட்டுமைத்துப் பாட்டுப்பாடி விழிக்கதவு திறந்திட
 மேதினியில் நானுமென்ன நாவுக்கரச சவாமியோ.

நாவுக்கரச சவாமிபேரை நாவளந்து தீற்கையில்
 நல்லதான சிந்தனையும் நன்றே யென்னுட்பாய்ந்ததே
 பாவுக்கரச பாடிவிட்டேன் பட்டுநீன்ற பாடுலாம்
 பாவலன் யான் கண்திறந்து பார்க்கமுன்னர் உன்னையே
 தாவிக்கரைக்குத் தமிழனாகத் தாவியின்று தமிழழையே
 தன்னினைவில் நீன்றெற்றிந்த தமிழர்வாழமும் தரணியில்
 பாவிஸ்கழைத்துப் பாடச்சொன்ன பாவலயங்கு முயல்கின்றேன்
 பாடமுன்னர் பாயவொளி முடிநீற்கும் விழிகளே.

விழி தீற்த வகையைப் பேச விழுமியதோர் நாஞ்சின்று
 விடுதலையை விலைபேசி விற்றுவிட்ட நாஞ்சின்று
 ஒளி பெருந்த இலங்கையென்ற தீவை ஒரு நாடு என்று
 ஒவ்வாத தீருமணத்தை ஒளிபெருக்கும் என்றுசெய்து
 வழி தீற்கும் என்று அன்று வந்துமத்தை ஆஸ்கிலேயர்
 குழி பறித்துச் சுதந்திரமாம் குட்டைக்குள் தள்ளிவிட்டுப்
 பழி பெருக்கி இன்றோடு பார்லாண்டு ஜம்பத்தொன்று
 மொழி தீருகி இனவாதம் மேரதநாமும் விழிதிறந்தோம்.

விழி தீற்த வழி சொல்ல விண்ணில் ஏறித் தப்பியின்கு
 விழி புதுங்க மொழிதுறந்த வீரனெனக் கேதுவகை
 விழி தீற்தோர் வழிசொல்ல விழியெனக்கு விழிக்கவேண்டும்
 விழி எனக்கு விழிக்க நீன்றால் விழுமுனக்கு நரைதிரையும்
 விழி தீற்த வகைசொல்ல விழிதிறந்த வீரர் வாழும்
 பழி இறங்கும் தமிழீழும் பார்த்துநீரும் நடைபோடும்
 மொழிகாக்க உயிர்போக்கும் மேன்மையுறு மானுடங்கள்
 பழிதாங்கித் தலைமேலில் பாவஞ்சுமப்ப தவர் வழக்கம்.

வழக்கம் போல நேற்றிரவு வாளனாலியைக் கேட்டு நீன்றேன்
 வருவதற்காய் வாளனலையில் வளமான உன் தலைப்பு
 கழப்பம் போல் இருந்ததையா கூட்டி மூன்று வரி சொன்னாய்
 குலவயத்தில் விழிலுடிக் கொண்டிருக்கும் சமிழனையா
 இழக்கிடலாம் இன்கவிதை என்றிருந்த எந்தனுக்குன்
 இரண்டாவது வரிதந்த இன்னை கொஞ்ச நஞ்சமல்ல
 குழம்பிமனம் பேதலித்தேன் கொண்டுநீண்ற சிலேடை கண்டு
 கூறிடுவீர் கவிதைவர் கூட்டுவிழி திறந்தார் என்றாய்.

என்ற வகை பெருள் கொண்டு எடுத்த தானை வீசிவிட்டு
 நீன்றபோது பெருள் கண்டேன் நீணைவினி வின்னொன்று
 இன்று விழிதிறந்து நாமும் இருந்தெழுதி ஓர் வழியை
 நன்றுமக்கு நல்லவகை என்றிஸ்கு இயம்பிடலாம்
 சென்று ஓர் தனியறையிற் சீராக இருந்துகொண்டு
 செய்யாத விதமெல்லாம் செய்தேனென் விழிதிறக்க
 ஒன்று தானும் உதவவில்லை ஒருவழியும் தெரியவில்லை
 ஒருவாறு உறங்கிவிட்டேன் அது சுலபம் எந்தநாளும்.

எந்நாளும் உறங்கிடுவேன் எது நடந்தால் எனக்கென்ன
 என்மனைவி என் பிள்ளை என்வீடு என் பணமாம்
 எந்நாளும் இவைபோதும் என்னுயிரில் நீண்றினிக்க
 எவருலகில் எக்கேடு கெட்டு நீண்றால் எனக்கென்ன
 பெரங்னாலே பொருள்குவித்துப் பொருளாலே நீலையுயர்த்தித்
 தன்னாணேத் தானன்னேத் தாலாட்டில் உறங்கிடுவேன்
 இந்நாளில் விழித்துவிட்டால் ஈழத்திற் குதவும் என்பார்
 என்னாலே முடியாது இனிசெயனக்கேன் ஈழத்தை.

இழுத்தில் இடர்ப்பட்டு இங்கு வந்து இங்கிலாந்திற்
 கோவத்தை ஒருவாறு கோட் துட்டால் மாற்றிநின்று
 வாழுத் தலைப் படுகையிலே வந்துநின்று கூறுகின்றீர்
 வந்தவழி பார்க்கவேண்டும் வண்ணவிழி திறவுமென்று
 ஆளத் தலைப்பட்டுத்தானே அங்கு கொண்டோம் அழிவுகளை
 ஆரங்டா வெயக்கென்ன அரும்பொருளைச் சேர்த்துவிட்டால்
 ஒவ்வத்தைக் குறையுமையா உறக்கத்தைக் கெடுக்காதீர்.
 ஒளித்துநிற்பார் இவ்வுவகீல் ஒருநாளும் விழிக்க மாட்டார்.

விழிக்கமாட்டா விழிகளிலை வேறுவேலை உமக்கில்லை
 விழிக்கமாட்டேன் என்றுவிட்ட விழிகளிலை விழித்தீடாலே
 முழித்துநீர்கும் முழிபிதுங்கும் முட்டைபோல ஒருநாள்
 முழித்துநீர்கும் விழிபிதுங்க முண்டமான உடம்பினிலே
 களீத்துநீர்கும் அதுவரையும் காட்சியதற் கில்லையாம்
 அழித்துநீன்று சிங்களத்தார் ஆட்சியென்ற பெயரிலே
 ஆனமட்டும் கொடுமைசெய்தால் அடஸ்கிரீல்லும் முலையில்.

முலையிலே முடங்கி நீர்கும் முடர்கள்நாம் இக்கரை
 முழிபிதுங்கி விழிகள் முடி முழுநானும் நீத்திரை
 ஆலையில்லா ஊருக்கு இலுப்பைப் பூச் சர்க்கரை
 ஆனமட்டும் தேடியும்நீர் அடைவதைப்போ அக்கரை
 காலையிலே எழுந்து நாமும் கண்ணிழிப்பது இத்தரை
 காணவென்று கடவுள்தந்த கருணைசிற்தும் முத்திரை
 முலையிலே காட்சிகொண்டு முயன்றுநீன்றால் முகத்திரை
 முடியின்றே நீங்கீயிங்கு முகிழிக்கும் ஈழம் இத்தரை.

இத்தரையில் ஈழநாடு இன்றேநாமும் காணலாம்
 இதயத்தைத் தீர்ந்துபார்த்து இழிவுள்ளவாம் கழித்துமே
 எத்தரமாய் இருந்தாலும் எல்லோரும் ஒருதமிழர்
 எல்லோரும் ஒருமுகமாய் எல்லோரும் ஓர் அணியாய்ச்
 சித்தமெல்லாம் தமிழர்களீன் சீர்திருத்தம் என்றுமட்டும்
 சீரோகங்கும் ஒற்றுமையிற் சிறந்தேநாம் ஒன்றானால்
 இத்தரையில் எம்பகைவர் எவருள்ளார் எதிர்ப்பதற்கே
 ஈழநாடு உயர்ந்தோங்கும் இனிதோங்குந் தமிழ்மொழியே!

04.02.1999

புலம் பெயர் வாழ்வின் அவலம்

தமிழீழம் என்னாடு தந்தலூர் சுதுமலை
 தந்தைதாம் இட்டபெயர் இராஜ மனோகரன்
 எமதீழம் அடிமையாம் என்றென்று மாவுதோ
 எக்காளமிட்டனன் என்றுமே நன்மேடையில்
 தமிழீழமாகேட்டர் தகதகவெனச் சுட்டார்
 தாவியே பறந்தேன் என் தாவியேரடிங்கு
 தமிழரெனத் தனிக்குடியாய்த் தவிக்கின்ற அவலம்
 தான்கேட்டோ நாவரசா தந்திட்டாயுன் தலைப்பு.

கற்பனையல்லக் கண்டபடி சிங்களவர்
 கடுஞ்சினத்தால் எழையங்கு கழுவேற்றல்
 கற்பனையல்லக் காதற் குலவிளக்கைக்
 காழகராயவரும் காமப்பசிக் கிரையாக்கல்
 கற்பனையல்லக் காண்மற் போவோரின்
 கண்டமது நூரித்துக் கடுமணலிற் புதைத்தல்
 கற்பனையல்லக் கண்ணித் தமிழ் மறவர்
 கண்முடித் தலையாட்டும் கள்வருக்கிரையாதல்.

இத்தனை மட்டுமல்ல இன்னும் எத்தனையோ
 இன்னஸ்கள் இழப்புக்கள் ஈடில்லா அவலங்கள்
 அத்தனை யும்பட்டு அவைநீங்க இங்கு வந்தோம்
 அரிசி கொதித்திங்கு அடுப்பிலே விழுந்த கதை
 அத்தனை அவலமும் அடிதொடர்ந்து வந்தனவே
 ஆண்டாண்டுதோறும் அளவின்றிப் பெருகினவே
 எத்தனை அவலம் எத்துணைச் சீர் கேடு
 எம்மவர் படும்பாடு எம்மவர் கைகளிலே.

அங்கு அடித்தவன் அரசடைச் சிங்களவன்
 அடிமையில் னுரக்கத்தை அவன்விழிக்கச் செய்தான்
 அங்கு அடித்தனன் அடிமைத் தமிழனுந்தான்
 ஆண்டானின் அடிவருடி அரசின் ஆலவட்டம்
 இங்கு மடிக்கிறான் ஜோரோப்பா நாடிடல்லாம்
 இதயத்தைத் தொலைத்த எம்மினத்தான் இன்று
 அங்கு மிருகமிலன் ஜோரோப்பா மேற்கு வந்தால்
 ஆலையிலே போட்டெரித்த அழகுப் பொன்னாமோ?

காலையியழுந்தவுடன் கள்ளுக்கடை பின்னர்
 காமக்கள்தீர்க்கக் கணிகையர் கஞ்சா அயின்
 மாலைவரையுமிந்த வகையாக இருப்பதற்கு
 வருமானம் வேண்டாமோ வந்தது துதுகளவு
 வேலையிங்றிருந்தால் வீணபேச்சு அதுநீன்றால்
 வேதனை மற்றையோர்க்கு வேண்டுமா புலப்பெயர்வு
 சாலையிலேயிருந்து சாகுமட்டும் பிச்சையினைச்
 சாதிக்கும் சந்ததியில் தரங்குறைந்த வாழ்வன்றோ.

எத்தனை கொலையிஸ்து எத்தனை களவிஸ்து
 எத்தனை எம்பாலர் எம்மவர் பாஸ் வன்முறைக்கு
 அத்தனை அவலங்களும் ஜரோப்பா கண்டா
 அகதியாய்வந்தவனே அனுதினமும் செய்கின்றான்
 அத்தானை விட்டுவிட்டு அடுத்தவனை நாடுபவள்
 அன்புருவவிட்டுவிட்டு அடுத்தமனை தேடுபவன்
 சந்தான உணவிருக்கச் சருகைப் புசிக்கின்ற
 சந்ததியாய் நீதமழியும் சந்ததியின் அவலங்கள்.

புலம்பெயர்ந்ததோர் அவலம் புதினமின்று கேட்டாரா
 புரவலராம் யேர்மனியிற் போந்திட்டார் குர்திசிக்கு
 புலம்பெயர்ந்தநாடுது போட்டதுவே சட்டம் நீர்
 பொங்கினாலும்மைநாம் போக்குவோம் துருக்கிக்குப்
 புலம்பெயர்ந்தவலமுறும் புதல்வர்களே உணர்வோம்.
 பூசியிலே நாடுடெமக்குப் போர்புத்த தமிழீழம்
 புலம்பெயர்ந்து வாழ்ந்தாலும் புத்திடத் தமிழீழம்
 புத்துறிற்போம் ஒற்றுமையிற் பூமியெங்கும் நாமே.

அவலங்கள் அழிந்து அடிமைவாழ் வகன்று
 அவனியிலே தமிழீழம் அழகீன்பும் பெறவேண்டும்
 புனைத்தீன் எல்லைகளைப் புகுந்தழித்த தமிழர்யாக்
 புன்மைசேர் மனத்திலுள்ள வன்மைகளை ஒழிப்போம்
 கவனத்தை எம்மீது கண்ணேரந் திருப்பிடுவோம்?
 கடுமனத்தைக் காதலினால் கனிவுறவே நீரப்பிப்
 புனைத்தீற் புதுமையெயன்று புத்திடவே செய்வோம்
 புத்துறிற்போம் ஒற்றுமையிற் காய்த்தீடக் கனி எழும்!

சேற்றில் நேற்று, மண்ணில் இன்று, நாளை பெண்ணின் எல்லை எங்கு !

பாட்டியை இழந்து நிற்கும் பாவல எம் நாவரச !
பாட்டிலே துயரம் பகிரவோம் பாரிலே இயற்கையாமே
ஏட்டிலே உள்ளதறிவாய் எமனையாம் வெல்வதாமோ
காட்டியே கருணையாலே கடமையில் இரங்கிநிற்போம் !

பெண்ணாகி உன் தந்தைதனைப் பேணியவள்
மண்ணாகி விட்டு மறு எல்லை சென்றாள்
கண்ணாகி எம் கருத்தான் இறை பாதம் இன்
பண்ணாலே இறைஞ்சவோம் பாவவினை தீர !

அழில்லா மலையின் எல்லை சுதுமலை - அதில்
அன்னை தந்தை காதல் எல்லை என் பிறப்பு
வேரில்லா நிலையின் எல்லை வேதனை - அதை
வேகவைக்க வருங்கவி இராஜ மனோகரன்.

பெண்ணின் எல்லையினைப் பேசவந்துள்ளாய் - உன்னைப்
பெண் சமந்து போட்டாள் பேணிப் பின் வளர்த்தாள்
கண்ணின் எல்லையினைக் காண்பவர் உள்ரோ - உன்னைக்
கண் எனப்போற்றிக் கணியும் எல்லை பெண்ணன்றோ.

காதலின் எல்லை உலகிற் கல்யாணம் - அது
கடைசி எல்லை தொடர்ந்து நின்றால் தரும் மரனம்
மே஗தலின் எல்லை என்றும் அழிவாகும் - நாம்
மேகனத்தில் வாழுமெல்லை பெண்ணாகும்.

சேற்றில்லா மனத்தினிலே பெண் செந்தாய்ரை - அவள்
சேருமிடம் சேர்ந்தாலோ பெண் தேவதை
மாறில்லா வாழுக்கையிலே பெண் மாதவமே - அவள்
மனங்கனிந்தால் இன்ப எல்லை மண்ணில் வாழுவே.

சாதலின் எல்லை அது மறுபிறப்பு - அதைச்
 சந்தீத்தால் அதன் எல்லை மீண்டும் பிறப்பு
 ஆதலின் எல்லை என எதற்கும் வேண்டில் - அது
 அந்தரத்தீர் சுற்றி நீன்று வட்டம் போடும்.

சேறில்லை நேற்று அவள் வாழ்ந்த வாழ்க்கை - அந்தியச்
 சேற்றினிலே சிக்குண்டு சிதறும் வேளை
 கூறிட்டு அவள் வாழ்வைக் குவலயத்தில் - வீட்டின்
 குகைக்குள்ளே அடைத்துவிட்டார் தப்பாயல்ல.

தமிழரின் வரலாற்றை எடுத்தீ ரென்றால் - வடக்கே
 தந்துநின்றார் தொந்தரவு மொகலாயர் முன்
 அழிதான பெண்ணினத்தார் முடங்க வீட்டில் - பின்
 அடுத்துவந்தார் போத்துக்கல் நாட்டார் அவரைத்...

தொடுத்துமே வந்துநின்றார் ஒல்லாந்தர் - தந்த
 துயரத்தை நீட்டவந்தார் ஆங்கிலேயர்
 கொடுத்துமே தம் உரிமை கொடியிடையார் - தம்
 கூட்டுற்குள் முடங்கிலிட்டார் கூனிறின்றார்.

கூனியே நீன்றபோது சுதந்திரம் என்று - எம்
 கூட்டோடு பொறுப்பெடுத்தார் சிங்களத்தார்
 மேனியை வன்முறையால் அழித்து - அவர்
 மேவுமுடல் முடிநின்றார் மண்ணின் எல்லை.

அன்றைக்கு அந்தியனும் ஆள முன்னார் - நாம்
 அடைந்து நீன்ற வாழ்விலே பெண் அடிமையில்லை
 என்றைக்கு அடிமைவாழ்வு எடுமைவிட்டகலும் - பெண்
 அன்றைக்கே அடிமை நீலை நீங்கி உயர்வாள்.

அன்றவர்ந்த மலரின் எல்லை மேனி மென்மை - இன்று
 ஆயுதத்தை ஏந்துகின்றாள் மண்ணின் எல்லை
 நன்றிதென்று கைகொட்டி ஆர்த்திடாதீர் - நாம்
 நாட்டின் எல்லை விட்டகன்ற தன்மையாலே...

சென்றடைந்தார் செருக்களத்தின் குருதி எல்லை - அவர்
 செம்மையினைச் சொல்லிடவே தகுதி எல்லை
 சென்றடைந்து விட்டதையா என்னை விட்டு - அச்
 சிங்களத்தின் சீனத்தின் எல்லை பயத்தின் எல்லை.

ஒற்றுமை எல்லை சென்று ஒன்றாய் நாழும் - உலகில்
 ஓரணி நீண்றுவிட்டால் அதுவே போதும்
 வெற்றியின் எல்லை சொல்வோய் ஏங்கள் ஈழம் - மீண்டும்
 வேண்டுமட்டும் மீட்டிட்டுமே பெண்ணை எல்லை!

04.03.1999

அன்னை உதரம் சுடரா தீயா?

அன்னை ஈழம் அுனலிலே ஆவிய
 அவஞ்சூடை மைந்தன் அந்திய இங்கிலாந்து
 பொன்னை நிகர்த்த பூமி சுதுமலை
 பூத்த கவிஞருன் இராஜ மனோகரன்.

அன்னை எவர்க்கும் அகிலத்து நாயகி
 அனலுரு அவளே அதனா வன்றோ
 அன்னை பக்கமே அப்பன் சிவனும்
 அனல்கெகண்டாடி அம்பலம் நின்றான்.

எம்மைப் பெற்றவள் எம்தாய்ப் பூமி
 எழிலுரு வெளியே எவ்வகை உள்ளே
 வெம்மையின் மிக்கு வேசிடும் உதரம்
 வெந்திடும் யாவும் வெடித்துமே சீரின்.

அன்னையாய் எம்மை அகலவயிற் சமந்தவள்
 அன்றிட்ட தீயே அது குண்டலினி
 என்னையும் எழுப்பலாம் எழுந்திடன் தீயும்
 எழுந்திடும் வாழ்வு எய்திடும் ஞானம்.

அன்னையே மொழியும் அவஞும் ஓர் தீயே
 அளவொடு சுடர்விடின் அழகையே தருவாள்
 தன்னையே மறந்து தருக்கரும் எதிர்த்தால்
 தரணியை எதிர்க்கும் தணவென ஒளிர்வாள்!

காதலிகூடக் காய்ந்திடும் தீயே
 காதொடு பேசிக் கணிந்திடச் செய்வாள்
 ஏதுமே தேடாது சிவனே என்றிருப்பின்
 ஏந்திமை சேர்ப்பாள் என்றுமே நடனம்!

மனைவியின் தீயே மன்னனும் ஆக்கும்
 மண்ணையும் விடுத்து விண்ணிலும் சேர்க்கும்
 துணையென வாழ்ந்து துயரையும் நீக்கும்
 துயரையே சேர்த்து உயிரையும் போக்கும்.

மொத்தத்திற் பெண்மை முழுவதும் தீயே
 மோகன முயக்கிலான் உருகிடும் நெய்யே
 முத்தத்தில் இணையிலென் முழுவதும் இணையிலென்
 முழுமதி எனச்சடர் விடுவது பெண்மையே.

நெய்யாப் பூணைந்தால் நெடுநாட் சடர்வாள்
 நீட்டினால் மன்னைய் நீஞாவாள் அனலாய்
 வெய்யோன் ஒருசடர் வெண்மதி தன் சடர்
 வெந்துயர் தீர்க்கும் மிகுசடர் அன்னையே!

பாண்டியன் சபையில் அன்றைரு ஜயம்
 பாண்டிமாதேவி கூந்தலின் மணத்தில்
 ஆண்டுமே அன்பால் அணைக்கும் வாளொலியே
 அடைந்ததேன் ஜயம் அன்னை தீயிலே?

அன்னை சடராவாள் அவனே தீயாவாள்
 அகிலம் இயக்கும் அணையாத சக்தியவாள்
 பொன்னை நீகர்த்த அவன் பூவடிகள் போற்றிப்
 புகல்வேன் நன்றி புலவ என் வணக்கம்!

18.03.1999

முட்டாளாய் விட்டோமா நாம்?

உன்னையே நீ அறிவரய் என்று
உங்களைப் பர்த்துக் கூறத்
தன்னையே தான் உணர்ந்த
தவமுனி இன்றாகி விட்டேன்.

என்னையே உணர்ந்த போது
என்னுடை ஆழன்மர கண்டேன்
அுன்னதால் அடியேன் இன்று
அகத்தை விட்டகல வுள்ளேன்.

உமிருக்கு மனைவி இல்லை
உமிருக்குப் பின்னள் இல்லை
தமிருக்குள் வெண்ணெய் போலே
தன்னுமிர் உடம்பிற் கண்டேன்.

கண்டதால் உண்மை தன்னைக்
ரட்சிற்குச் செல்ல வுள்ளேன்
கண்டுமே கடவுள் தன்னைக்
காதலித் துய்ய வுள்ளேன்.

காதலின் மனையான் இங்கென்
காதினைத் திருகு கிண்றாள்
அழுலால் இப்போதுணர்ந்தேன்
அழுமிகம் காதல் தானே.

ஏப்பிறில் முதல்நாள் அதனால்
ஏதேனும் பெய்யாய்ச் சொல்லிக்
சூப்பிட முட்டாளைன்று இப்போ
சைந்தலிற் சிக்கி விட்டேன்.

சிக்கலின் வெளியே வந்து
 சிந்திய கவிதை தன்னை
 இக்கணந் தருவேன் கவிஞ
 இறுதியின் இரண்டு நிமிடம்.

கட்டாக வரம்பமைத்துக்
 காடிடலாம் களனியரக்கி
 மொட்டாக நெல் குலுங்கும்
 மேரகனமே தமிழீழம்.

தமிழீழம் வடக்கினிலே
 த ரணிபுகழ் சுதூமலையில்
 இனிதரன கவிபுனையும்
 இராஜ மனோகரன் யான்.

யான் அன்று முட்டாளாய்
 நல்லதமிழீழம் விட்டு
 வான் பறந்து வந்தீன்று
 வதிவதோ சீமையிலே.

சீமையிலே வாழ்ந்தாலும்
 சீரியதோர் அந்தாதி
 வானலையில் வளரவிட்டேன்
 வானினாலியாம் சீமையிலே.

சீமையின் துரைமாரும்
 சிறக்கவே இலங்கைக்கு
 உனமையாம் சுதந்திரத்தை
 உலகறியத் தந்தபோது...

போதலர்ந்த மலராகிப்
 பெருமுதலர்ந்த பூவாகிக்
 காதுவரை பல்லிஸீத்துக்
 கண்டுண்டோம் முட்டாளாய்.

முட்டாளர் யன்றுநாம்
 முழுப்பேரும் கைஉயர்த்திப்
 பட்டோலை எழுதிநின்றோம்
 பாரிலே அடிமையியன.

அடிமையியன வந்தபின்னும்
 அடைந்தோமா அறிவுநிலை
 குடிமையல்ல நூறிமவர்க்கும்
 சூட்டினிலே அடைத்துவிட..

அடைத்துவிட்டுப் பழகியதாஸ்
 அடிமைதிலை உணர்஗மல்
 உடைத்துதறிய நீணக்காமல்
 உள்ளுக்குள் அடிப்பட்டோம்.

அடிப்பட்டு முட்டாளாய்
 அறிவற்று இருக்கையிலே
 படிகட்டிச் சுதிவைத்துப்
 பழிசேர்த்து வாழ்கையிலே...

வாழ்வங்கு வாழுமால்
 வையத்தில் நிலிகையிலே
 பாழ்ப்பட்டுச் சிங்களத்தின்
 பட்டாளம் சுட்டனரே.

சுட்டனாற் சிங்களத்தார்
 தடுகொண்டு சிந்தையிலே
 விட்டனரே முட்டாள்(த)தனம்
 வீறுகொள் தழிழ்மறவர்.

மறவர்ப்பலர் இருந்தாலும்
 மறந்துநின்றார் ஓற்றுமையை
 உறவுமுறை இருந்தாலும்
 உயிர்கொள்வோம் பதவிக்காய்.

பதலிருயான்றே எமக்கிளன்றும்
பாழ்பட்ட இலக்காகும்
பதலிக்காய் எம்மினத்தைப்
பாழ்ச்சித்த முட்டாள்கள்.

முட்டாள்காய் எம்மைநாம்
முஷ்வவரை காட்டிநின்று
எட்டாத தூரத்தில்
எறிந்துவிட்டோம் விடுதலையை.

விடுதலை எம்மை நாட
வீழ்ந்தவெம் வாழ்வுயரக்
கடுகியே கணவேண்டும்
கள்க்கமில் ஒற்றுமையே.

ஒற்றுமை காணாவிடில்
ஒன்றுமே காணமாட்டோம்
வீற்றுமே மாணமெல்லாம்
வீழ்ந்திடும் வாழ்வுகாண்போம்.

காண்பதால் ஒற்றுமையையக்
காண்போமே தமிழின் ஈழும்
வீண்பகை வேண்டாம் கேட்பீர்
வீணராய் முட்டாளாகோம்.

ஆகியே முட்டாளாக
ஆண்டுமோ ஜம்பதின்மேல்
ஆகிடு மனைத்தும் இனிதாய்
அன்பினால் இட்டாற் கட்டு.

புத்தாண்டிற் புனித பூமி

வடதமிழீழம் ஓர்வளம் மிகுழம்
 இடமாமிழ்தாகும் இதமிகு சதுமலை
 படவெராருவங்காய்ப் பதிதனில் வளர்ந்து
 இடமிங்கிலாந்தாய்த் இருப்பவ னின்று.

அரசனுமினியனும் அடையுமே பொருள்
 பேரதுஇராஜ மனோகர னின்றுன்
 பிரசவ களத்திலே சரச மதாடப்
 சிரமது வந்த கவி மழை தன்னைக் ...

கரமது தவழ்ந்து கனிதர மொழிவரள்
 உரமது பெறவே உளமது உறவே
 வருவள வாண்டை வரழுத்தியே யிங்கு
 இருகரங்குவித்து இடுமின் வணக்கம்!

புத்தாண்டனிற் புனித பூமி
 எத் திசை யுதித் தெழுந்திடு மென்று
 இத்தகு வாணலை இது தலைப்பென்று
 எத் தீர மளந்து உலகவர விட்டார்?

புனித மென்றிங்கு இரண்டே யுண்டு
 இனிய காதலோன் மூற்ற ஏரான்று
 முனில் ரடையும் மேளன நிலையே
 கனிய மிங்கே கவினூற்பு புனிதம்.

குவு மன்பாற் குவலியே நீற்றின்
 நிலவு வரையு மடைந்து மென்ன
 நிலவு அன்பும் நிலத்தில் வழியென்?
 பலவு மிங்கே பறைந்து மென்ன.

புனித புத்தர் புனிதப் பல்லைத்
தனியே வைத்துத் தரணி யழித்து
அநியாய மனைத்து மகிளஞ்சேரப்
பணியே கொண்ட பழிசேர் அரசு.

இதுபோ வின்று எத்தனை யரசு
கதியறு நிலையிற் கதறிடு மாந்தர்
பதியிழந் தெங்கும் பரிதலித் தோடு
உதவியு மின்றி உருவும் குலைந்து...

இறந்த பெரன்னாடு பெற்றதாய் தந்தை
சிறந்த நூற்காறும் சீரிய உறவு
இறந்த தேர்க்கால மகிட வெங்கும்
பறந்து சிதறியே பரிதலித் தலையும்...

பூமியா விஸ்கு புனித மடைந்திடும்
சாமியாய் இஸ்கு சரணம் பாடியே
'ஆஹ்'யோ டியங்கி அழிவையே செய்யும்
பூமிக்கா புனிதம் புத்தாண் டதனில்?

காதலா லுலகம் கட்டுண் டிட்டால்
மேரதலு மில்லை மொழியங்கு அன்பே
பாதகஞ் செய்யப் பாவிய ரீருக்கார்
சோதர ராயினுஞ் சட்டிடும் வழக்கம்...

காவிய மாதும் கதியது மில்லை
மேவிடு மன்பால் மேவிடும் புனிதம்
பாவிய ரதிகம் பாரிலே யதனாற்
கூலியே வாழ்த்திக் கொள்பலனேது?

புத் தாண் டதனிற் புனித பூமி
எத் தாண் டாயினு மிஸ்கே யேது
பத் தாண் டல்லப் பலயுகங் கழிந்தும்
புத் தாண் டிருக்கும் புனித மிருக்குமா?

புனிதம் வேண்டாம் புண்ணியஸ் கூட
 இனியும் இங்கே இருக்க வேண்டாம்
 மனிதம் தன்னை மதீக்கும் மனமே
 புனித மென்னும் புண்ணியஞ் செய்வோம்.

மனிதம் தன்னை மதிப்போ மதனாற்
 குனியும் வாழ்வைக் குவலய முயர்த்திக்
 கனியும் நன்மையைக் கண்டே யதனுடை
 நுளியை யடைவோம் நுகர்வோ மினபம்.

ஒற்றுமை கண்டு ஒருமுகஸ் கொண்டு
 பற்றுமே யின்றிப் பரிலே அழிவினீர்
 கற்றுமே காதல் காட்டிட வன்பே
 மற்றுமேர் புனிதம் மண்ணிலே பெயதற்கு?

என்தமிழ் உறவே என்தமி ழீழித்
 தண்டமிழ்த் தாயே தருவா னொலியே
 கண்டிடு மாண்டு கணிந்திட விள்பம்
 என்னுடை இதய இன்தமிழ் வணக்கம்!

08.04.1999

ஒரணிப் பேரணி உறுதிக்கு ஒரு வழி

தாரணி புகழ்பெறு தமிழ் ஈழம்வடக்கு
ஏரணி செயல்மிகு எழில் சுதூமலை ஊர்
வேரணி கொள்ராஜ மனோ கரணின்று
நீரணி சூழிர்க்கிலரந் தில் இன் வணக்கம்.

ஒரணிப் பேரணி உறுதிக்கு ஒருவழி
ஒரணிப் பேரணி உறுதிக்கு மட்டுமா
ஒரணிப் பேரணி உயர்வுக்கு மதுவழி
ஒரணிப் பேரணி உலகுய்க்கு மேர்வழி.

தாரணி வேந்தர் தமக்குள்ளே முன்னர்
பேரணி பூண்டு புன்மைகள் சேர்த்தார்
யாரணி கொண்டார் நுழுமடை எதிரணி
தேரணி நின்றனர் தீர்த்தனர் தமி முணி.

ஊரணி செய்து உலவிய தமிழர்யாம்
பேரணி செய்து புதுவகை இன்னஸ்கள்
கூரணி ஆகக் குவியவே கூட்டமாய்
ஊரணி விட்டே உலகுகலாம் பறந்தோம்.

பாரணி செய்து பறந்துமே நீரப்பினோம்
தாரணி யெங்கும் தாவிய தமிழர்யாம்
ஒரணி நின்று ஒருமுகம் கொண்டால்
வேறணி யெதற்கு வெல்வரோ எதிரணி.

பேரணி பலவணி பெறுமணி நல்லணி
காரணி ஒற்றுமை காணணி அவ்வணி
சீரணி எய்தணி சிறப்பணி எமதணி
ஒரணிப் பேரணி ஒற்றுமை கொள்ளணி.

ஒரணி எம்மணி ஓற்றுமைப் பேரணி
சீரணி யாகநாம் செய்தணி சேர்த்திடில்
பாரணி மாந்தரும் பார்த்துமே அறிகுவார்
நேரணி யெம்மணி நேர்த்தியில் அம்மணி.

போரணி செய்துமே புதைத்துடல் செம்மணி
பாரணி எங்குமே படையணி எம்மண்ணில்
காரணி காண்குவார் கயவுரும் இம்மண்ணில்
நீரணி கொண்டுமே நிலவிடும் கண்மணி.

ஒரணிப் பேரணி உரைணி சேரணி
யாரணி தேரநீ பாரணி சுரணி
சீரணி யாரணி தாரணி தழிழணி
போரணி ஒரணி சேரநீ யாரினி...

(ஔர் அணிப் பேரணி – உர் அணிசேர் அணி
யார் அணி? தேர நீ பார். அணிகூர் அணி –
சீர் அணி – யார் அணி? தார் அணி தழிழ் அணி!
போர் அணி – ஒரணி சேர நீ – யார் இனி...)

நீரணி உலகிலே நின்னனயே வெவ்அணி
பூரணி யாகலே பொலிவளே தழிழ்மணி
தாரணி யவள்புகழ் தருவதே எம்மணி
ஒரணி நில்லணி ஓற்றுமைப் பேரணி.

ஒரணிப் பேரணி உறுதிக்கு ஒருவழி
ஒரணிப் பேரணி உறுதிக்கு மட்டுமா
ஒரணிப் பேரணி உயர்வுக்கு மதுவழி
ஒரணிப் பேரணி உலகுயக்கு மேர்வழி.

உலவும் காற்றே நீதி சொல்லு

வரடை கொண்டல் வளரும் சேரளகம்
 கேரடை முடிந்தர் கோதிடும் கச்சான்
 ஓடை எல்லாம் ஓடிடும் காற்று
 ஒழுங்காய் உலவும் ஒண் தமிழிழம்.

ஸழம் வடக்கில் இசைந்த யாழ்ப்பாணம்
 இவங்கும் ஓரூர் இனிய சுதுமலை
 கோலம் கொள்கவி இராஜ மனோகரன்
 கொண்டது வரழ்வு இன் நிங்கிலரந்து.

உலவும் காற்றே உரைப்பாய் நீதி
 உரைத்தாய் கவிஞர் உன் பெருந்தலைப்பு
 பலவும் பத்தும் படித்தவன் இன்று
 பார்த்தா அமைத்தாய் பாவின் தலைப்பு?

எதையும் கண்டும் எதையுமே செய்யாது
 என்றும் இருப்பவன் நீதியா சொல்வான்?
 கதையும் உண்டா காற்றுடை நீதிக்குக்
 கணவிலே கூடக் கணிந்தது உண்டா?

நீதியின் படிக்கு வாழ்பவன் மட்டுமே
 நீலத்தில் நீதி சொல்லுதல் நீதியாக
 நீதியின் நீழலே நீலவிடக் கூட
 நீயதியே இல்லாக் காற்றுக்கு நீதியா?

மலரையும் தொடுவான் மனதையும் கவர்வான்
 மலத்தையும் தொட்டு மனம் சலித்திடுவான்
 பலரையும் தொடுவான் பண்ணையும் தொடுவான்
 பாட்டிலே வந்து பலரையும் கவர்வான்.

அடுத்தவன் மனைவி அருந்ததி அன்னாள்
அவளையும் தொடுவான் அது அவன் நீதி
உடுத்தவன் உடையை உயர்த்தவும் செய்வான்
உரைத்திட நீதி உணர்த்துவாய் தகுதி.

எரிகின்ற வீட்டை எரிமலை ஆக்கியே
எரித்துமே முடித்து இன்பமாய் அமர்வான்
சரிகின்ற மரத்தைச் சரித்துமே விழுத்திச்
சாகசச் சிரிப்பிலே சந்தமே பாடுவான்.

நீயின் புத்தியும் இவனுக்கு இல்லை
நல்ல புத்தியும் இவனுக்கு இல்லை
விரீயும் தீமையும் விரும்பும் நன்மையும்
விழைபவன் சமனாய் விணையும் என் நீதி?

ஈழ மண்ணில் இத்துணைத் தீமை
இல்லவாவு நானும் இயல்பாய்ப் போயும்
கோவம் அழித்துக் கொண்டுமே புதைக்கக்
கொண்டவோர் சாட்சி கொண்டவன் காற்றே.

எத்துணைப் பெண்கள் எத்தர்கள் கையில்
எமன் உலகெய்த எதுவுஞ் செய்யாது
அத்துணை நேரமும் அசையாது நீன்று
அமைதி காத்தவன் அவன் காற் பொன்றே.

எத்துணை நீதி அவனிடம் கிடைக்கும்
எனவே காற்றே என்றுமே உன்னை
எத்துணை சொல்லினும் என்றுமே நம்பா
இன்தமிழ்க் கலீனுங் இயம்புவேன் ஒன்று.

இத்துணைத் துன்பமும் இன்றே அகலும்
எம்மவர் எல்லாம் ஒற்றுமை பேணி
எத்துணைப் படைவர் எவர் வரின் என்ன
என்னால் முடியும் என்றுமே நம்பி...

இத்தரை தன்னில் இயங்கினால் என்றும்
இருப்பவர் யாரே இங்கெயக் கெத்திரி
முத்திரை இன்றி முகவரீ இன்றி
அழ்க்டும் வாழ்வு முகிழ்த்திடும் இன்றே!

13.05.1999

எங்கள் சோதரர் தீயினிலே சொந்தந்கள் நாங்களோ பாரினிலே

எங்கள் தமிழ்மூழ் வடக்கினிலே
 இனிய ஊர்தென் சுதூமலையின்
 தங்கத் தமிழ்தன்னைக் கற்றதனால்(த)
 தருவேன் கவிராஜ மனோகரன்.

வங்கக் கடலங்கு வடக்கினிலே
 வளைத்து நீன்றது இந்துக்கடல்
 சிங்கக் கொடிகொண்ட சீறிலங்கா
 சிவந்தது தமிழீழம் குருதியிலே.

எங்கள் சேஷரர் தீயினிலே
 சொந்தந்கள் நாங்களோ பாரினிலே
 எங்கள் சேஷரர் தீவினிலே
 சொந்தந்கள் நாங்களோ பாரினிலே.

தீயிலே சேஷரர் வெந்து என்ன
 திரும்பியும் நாயகங்கு பார்ப்பதீல்லை
 நோயிலே சேஷரர் ஏறந்து என்ன
 நெருடிதானும் எண்ணியே கொள்வதீல்லை.

பாயிலே ஒன்றாகப் படுத்தவர்கள்
 பஞ்சணை கண்டதும் மறந்துவிட்டோம்
 நோயிலே ஒருகங்சி குடித்தவர்கள்
 நெரந்தவர் அவரென்று ஒதுக்கிவிட்டோம்.

காயிலே ஒன்றாக மரத்துதீத்தோம்
 கனிந்ததும் பலதீசை பீரிந்துவிட்டோம்
 வாயிலே ஏதோதோ கூறிவிட்டு
 வயிறார் உண்டதும் சரிந்துவிட்டோம்.

தீயிலே நீன்றாரை எண்ணவேண்டாம்
 தீனமும் அவர்தம்மை நீனைக்கவேண்டாம்
 தாயிலே அவர்கொண்ட பாசந்தன்னால்(த்)
 தமிழிலும் காணவென்ற துணிந்தார்தம்மை...

தாயான தமிழ்பெற்ற சோதரரே நாம்
 தரணியென்கும் இன்று சிதறிநின்றும்
 போயான நாமங்கு வேண்டாம் கண்டீர்
 போராடும் தமிழீழ இளவல்தமிழம்...

தீயிலே போடுகிறார் என்ற உண்மை
 தீருமகளை ஒத்தவர்கள் உடலற்தன்னைக்
 காயிலே உதிர்த்திட்டார் மண்ணுள் என்று
 காண்பவர்கெல்லாம் நீர் கூறல் போதும்.

தீயிலே அவரங்கு இருப்பதனால்(த்)
 திருச்சேர நாமிங்கு வாழுகின்றோம்
 பாயிலே அவரங்கு படுத்துவே
 பஞ்சனை எமக்கிங்கு ஆகியதே.

வாயிலே வந்திட்ட ஒற்றுமையை
 வரித்திடில் வாழ்வியல் நீயதியாகக்
 கோயிலே அவர்தமக்கு அனைக்கவேண்டாம்
 ஏகாள்கையில் உயர்ந்திடில்(த்) தமிழே வாழும்.

01.07.1999

துயர் களைய அயர்வு கொள்ளோம்

துயர் களைந்து துண்பமின்றிச்
சுற்றுமெல்லாம் சூழ்ந்து வாழுக்
கய வசிரன்று யாருமின்றிக்
களித்தலுர் சுதுமலை யான்...

மயல் கொண்டே பெற்றவர்கள்
மனம்மகிழ் என்றுண்ணை
அயர் வதிகம் ஆதிப்பெற்று
ஆசையுடன் இட்டுவைத்த...

பெயர் இராஜ மனோகரன்
பேணவென் நலமெல்லாம்
பயம் என்ற பெயர்சொல்லிப்
பாய்ந்தின்று பறந்துவந்து...

உயர் வாழ்வு காணவிவன
உள்ளதுவோ இங்கிலாந்து
அயர் வில்லை உழைப்பதற்கு
ஆசைக்கும் அளவில்லை.

தயவு என்ற எதிர்பார்ப்புத்
தாராளம் எமக் கதுவே
நயம் என்றால் நண்பனையும்
நலக்கெடுக்கும் இனம்தழிழர்.

கறை யானே புற்பெறுக்கக்
காணும் குடி பாம்பாகும்
மறை வாக இருந்தாலும்
மனம் நிறைய நஞ்சிருக்கும்.

அயர் வில்லா மனத்தோடு
ஆரையும் அனஸ் இடுவார்
உயர் வவர்க்கு வருமென்றால்
உடன்பிறந்தார் உயிர்பறிப்பர்.

தாய் அங்கு சிச்சையிலே
தனயன் இங்கு அன்னதானம்
நோய் அங்கு உச்சநிலை
நோவது யார் இங்கதற்கு.

பாய் கூட இல்லாமல்
படுப்பத்தாக நீலந்தொட்டு
நாய் கூடப் பஞ்சணையில்
நம் வீட்டில் இங்கிருக்கும்.

துயர் அங்கு இருப்பதனால்
துடைக் கிள்ளோம் எம்கவலை
பயம் அங்கு இருப்பதனால்
பார் எங்கும் அகதிநிலை.

துயர் அங்கு இருக்கட்டும்
துயர் களைந்தால் நிலையெயன்ன
உயர் வாழ்வை இங்குவிட்டு
ஊர்போக முடியுமாமோ?

அளவாகப் பணம் அனுப்பி
அத்துயரம் பேண வேண்டும்
முழுதாக அனுப்பி விட்டால்
முடிந்து விடும் போருமங்கு.

துயர் களையப் பணமனுப்பித்
துயர் தன்னைத் தேடவேண்டாம்
துயர் நிலைக்கப் பணமனுப்பும்
துயர் இங்கு தொலைந்துவிடும்.

சயமை அல்ல இது கண்ணர்
கன்னித்தமிழர் பண்ணிவெளங்று
நய்செய்மன்றால் அது எனக்கே
நல்செய்மன்றால் என்னவமே.

உயர்வெல்லாம் இழந்து இன்று
உலகபெயலாம் சிதறிமற்றோர்
தயவுவெல்லாம் நம்பியின்கு
தாள்பணிந்து வாழ்கின்றோம்.

உயர்வில்லை நயமில்லை
உருப்படியாய் ஒன்றுமில்லை
அயர்வின்றி உழைத்திட்டால்
அனைவரும் ஒற்றுமையாய் ...

துயர்களைந்தால்(த) துயதமிழ்
தொலைத்தமுடி துடிவிட்டால்
பயமில்லைப் பாரிரஸ்கும்
பலமிழுக்கத் தேவையில்லை.

அயர்வின்றிச் சிந்திப்போம்
அனைவருமே ஒன்றாவோம்
துயர்துடைட்க நீட்டிடுவோம்
துணைக் கருக்கள் ஒன்றாக.

08.07.1999

யேரணி சேர்ந்து பார் விழிக்க ஒரணி சேர்ந்து ஒங்கி உரைப்போம்

பேரரணி கண்டு பெரங்கியெழுந்த
நேரணி ஈழம் நிலைபெறும் ஊராம்
தேரணி கோயில் திருவனினி சுதுமலை
ஒரணி கொண்டு என்பத்தி யேழில் ...

ஒகஸ்ற் மரதம் நாலாம் நாளாம்
ஆகியது இன்று பன்னிரு ஆண்டு
ஏகியது என்ன எதுவும் இல்லை
ஏகினர் யாவரும் ஈழம் விட்டு.

விட்டுமே ஈழம் விண்பறந் திட்டு
இட்டமோ இல்லை என்றுமே இயம்பிப்
பட்டமும் பதவியும் பணமும் என்றலையும்
கட்டையாம் மனத்துக் கவிஞரே யானும்.

பேரரணி என்றும் ஒரணி என்றும்
தீருமே சிக்கல் சிறக்குமே என்றும்
தாரணி எங்கும் தமிழர்கள் எல்லாம்
ஒரணி என்றும் ஒற்றுமை என்றும்.

சுற்றிடும் மரந்தரில் யானுமே ஒருவன்
மாறிடும் உள்ளம் மனத்துடைக் கவிஞருள்
இராஜ மனோகரன் இயம்பிடுங் கவிதை
ஒரணி சேர்வீர் ஒங்கி உரைப்பீர்.

அறுபத்தி யென்றில் அணி அணியாக
ஒருபத்து வயதில் ஒவ்வொரு நாளும்
வருபத்தி யாக வளர் கச் சேர்முன்
தருவற் பத்தியாகுந் தமிழர் அரசென...

பேரனா ரோடு போய் வந்தவன் அன்று
ஒருமுப் பத்தியெட்டு ஆண்டுகள் சென்றும்
கருவற்ற ஈழம் கணிந் தீடவில்லை
உருவற்ற ஈழம் உயர்ந் தெழுவில்லை.

காரணம் என்ன கனக்க யேசித்துத்
தீராய் எண்ணச் சிரமமே வேண்டாம்
ஓரணி இல்லை ஒற்றுமை இல்லை
ஓரணி சேர்ந்து ஒளிபொற உழக்கும்...

சிந்தனை இல்லைச் சிந்தனை முழுதும்
நீந்தனை ஒன்றே நீலவினால் ஓரணி
எந்தனைத் தலைவராய் ஏற்பரோ இன்றேவுல்
சந்தியில் மாணம் சாயினும் மாட்டார்.

காட்டியே கொடுத்துக் கட்சிலே றமைத்து
மாட்டியே எவரையும் மண்ணிலே முடித்து
ஆட்டியே தலையை ஆள்பவர் அசைவில்
ஆட்டியே தலையை அணிந்து முக்காடு...

பூட்டியே எவரையும் புலியனச் சிறையிலே
நாட்டிலே எவரையும் நலிவறச் செய்துமே
ஏட்டிலே கொள்கை எமக்குந் தமிழேயன்று
போட்டுமே என்றும் பொலிந்திடும் நாங்கள்...

ஓரணி சேர்வது உலகிலே நடக்குமா
தாரணி சிதறியும் தருணம் ஒன்றுண்டா
ஓரணி நீண்றதாய் ஒருதினம் உண்டா
வேரிலே சிறைத்த வெறுமினம் நாமே.

ஓரணி நீல்லோம் ஒற்றுமை கொள்ளோம்
தாரணி எங்கும் தவிப்பினும் சேரோம்
வேறணி நீண்று வேதனை காணினும்
தேவும் மாட்டோம் சிறக்கவும் மாட்டோம்.

எமக்கேன் ஓற்றுமை என்றுமே கொள்ளோம்
 எமக்கேன் ஓரணி என்றுமே சேரோம்
 எமக்கேன் கழும் இருப்பது ஜோப்பா
 எமக்கென வீடு என்னுடைக் குடும்பம்.

ஓரணி நின்று ஓற்றுமைப் பட்டாஸ்
 யாருமே வந்து நலமுறைத் தீட்டாஸ்
 தீருமே போரும் தீருப்பியே எம்மைப்
 பாரிலே இவரும் பணிப்பரே போக.

ஒற்றுமை வேண்டாம் ஒருமுகம் வேண்டாம்
 சுற்றுமே துடு சொரளணயும் வேண்டாம்
 விற்றுமே மாணம் விளைத்துமே பணத்தை
 முற்றியே வாழ்வை முடித்திடுவோமே!

05.08.1999

ஓளி பிறக்கட்டும் வீழி தீறக்கட்டும் !

மொழி பிறந்து விழி திறக்கக் களிபெருக்கி வாழ்வளித்து
ஒளி பெருக்குந் தமிழ் ஈழம் ஒளிர் ஊராம் சுதூமலையில்
களி பெருக்கி வாழ் கவிஞர் கானா இராஜ மனோகரன்
பழி பெருக்கி வினை குறுக்கப் படிந்த தின் றிங்கிலரந்து.

ஓளி பிறக்கும் விழி தீறக்கும் ஒண்டிடாடி ஒருத்தி சேரக்
களி பிறக்கும் என்று நீயும் கடல் கடந்தாய் யேர்மனிக்கு
ஒளி பிறந்துவன் விளம் பரத்தை ஓரீரு நாட்களின் முன்
விழி பிதுங்கக் கேட்டுநீன்றோம் விளங்க வில்லை ஏதுமய்யா.

மான் தொட்டாஸ் மதிப்புயரும் மதிதொட்டாஸ் மனமுயரும்
மீன் தொட்டாஸ் வினையகலும் மீன் தொட்டாஸ் ஊனுருகும்
தேன் தொட்டாஸ(த்) தெளிவகலுந் தெரியவேண்டு மெமக்கொன்று
ஏன் தொட்டாய் நாவரசா எதைத் தொட்டாய் இயம்பிடுவாய்.

ஒளி பிறந்த விளம் பரத்தின் உன் பிழையைக் கருவிகளீர்
பழி பெருக்கி இட்டிடாடே பார் அறியும் வ஗னைவியில்
களி பெருக்கும் ஈழமிருந்து கதைக்கின்ற தெளிவெல்லாம்
தெளி விருக்கக் கூறுமையா தெளிவற்ற காரணத்தை.

ஒளி பிறந்த விளம்பரத்தில் ஒண் கவிஞர் சிக்கி நீர்க
மொழி விளங்க மீட்டுரைத்தார் மொழி சிறக்கச் சகிபோலும்
களி பெருக்கக் சென்ற கவி கழுத்துவரை தண்ணீருள்
முழி பிதுங்கக் கிணற்றினுள்ளே முக்குளீத்து நீன்றீரா?

மொழி தீறந்து விழி தீறந்து பழி துறந்து பார் சிறந்து
களி பிறந்து வழி பிறக்கக் கவி துறந்து கார் துறக்க
மொழி வளர்ந்து களி பெருக்க முடி வளர்ந்து வழி சிறக்க
ஓளி பெருக்கி உலகளந்து உயர்வளந்த தமிழ் இனமே.

சிவ னன்று விழி தீரக்கச் சீரி நீன்றது ஒளி வெள்ளம்
பல மறுக்க வழி தீரக்கப் பைந்தமிழ்மரு கன் பிறந்தான்
தவ மறுத்த அரக்கர்க்குலம் தானமித்தான் அதன் பின்னர்
புலி மறுக்கும் வகை மணந்து பூவையர் இருவர் என்றான்.

எனமை மறந்தான் இன்னும் இங்கு இராக்கதர் இருக்கின்ற
நிலை மறந்தான் இரு பெண்கள் நித்தியமாய் இன்புற்றும்
தனய வென ஓர்பிள்ளை தான் காணான் எனமைக் காக்க
வினை காணான் வேல் எதற்கு வேய்ந்தோழில் மயங்கியவன்.

தமிழ்க் கடவுள் உதவ வில்லைத் தனியுதவி யார் செய்வார்
தமிழ் மக்கள் தரணி தன்னிர் தன்னையே தனக் குதவி
அமிழ் தீனிய தமிழ் காக்க ஆரு மெமக் குதவ மாட்டார்
தமிழ் அழிந்தால் நாம் அழிவோம் தமிழுறியும் நீல மழிந்தால்.

நீலம் விட்டு வந்தவர் யாம் நீதம் நீணந்ததுப் பயன் என்ன
குலந் தழைத்துக் குவலயத்தீர் குன் ஏறனவே நாம் வாழ
நீலம் பிறத்தி அத னாவல்நீர் நீணை வினிலூம் கனவி வீலூம்
பலம் பெருக்கத் தமிழ் பேசிப் பைந்தமிழை வளர்த் தீடுவீர்.

ஒளி பெருக்கும் வழி காட்டும் ஒப்பற்ற நூல்க வொல்லாம்
களி பெருக்கும் வகை தமிழிற் கனக்கவே உண் டிஸ்கே
ஒளி பெருக்கும் வழி தெரிய உள்ள தெல்லாம் வாசிப்பீர்
விழி தீறப்போம் விரை வினிலே விய னுலகீர் சிறந்தீடவே.

ஒளி பிறந்து விழி தீறந்தால் ஒற்றுமை நன் ரோஸ்கிடுமே
விழி தீறந்து ஒளி இருந்தால் விளங்கிடுமே நல் இதயம்
மொழி வெரிந்து ஒலி சிறந்தால் மோகணமே எம் வாழ்வு
களி பெருக்கீக் காலமெலாம் காதலினாற் கவினுறுவோம்.

செம்மணியில் எம்மணிகள்

இந்து மாகடலில் இலங்கும் முத்துமணி
 இலங்கை எனுந்தீவில் இருக்கும் இரு நாட்டில்
 முந்து தமிழீழம் முகிழ்த்த சுதுமலையில்
 முன்னாட்பிறந்துபின் முன்வினை வழிகாட்ட
 வந்து இங்கிலாந்தில் வளர்க்கேர்க்க முயன்றிடும்
 வளர்கவி இராஜ மனோகரன் வரன்வைசேர் உறவே
 தந்து முதல்வணக்கம் தருகின்ற கவினதைவரி
 தமிழின் இனியவரி தரம்மன்னை வணங்கும்வரி.

செம்மணியில் எம்மணிகள் சீரிழுந்த கண்மணிகள்
 செந்தமிழின் சீர்சேர்க்கச் சிலைவுற்ற நன்மணிகள்
 எம்மணிகள் தம்வாழ்வை எத்தர்களின் கைகளிலே
 ஏதிலியாய் இழந்துயிரை ஏருவிட்டார் உடல்களையே
 அம்மணியின் ஆட்சியிலே அரசுபடை அடக்குமுறை
 அறம்பிழைத்த வரலாற்றின் அதியுச்ச அக்கிரமம்
 எம்மணிகள் செங்குருதி ஏற்குவுள்ள நிலைகருதி
 எப்போவோ இட்டபெயர் எம்மணினிற் செம்மணியே.

படம்பார்த்து மகிழ்ந்தவர்கள் பள்ளியறை துயின்றவர்கள்
 பகல்வேலைக் களைப்பாறப் பாயினிலே படுத்தவர்கள்
 உடம்பலுப்பில் உலாவிலவந்து உள்முற்றும் நீண்றவர்கள்
 ஊரெல்லை உள்ளின்று ஊருக்காய் உழைத்தவர்கள்
 நடம்பயிலும் இறைகோயில் நூற்றொண்டு செய்தவர்கள்
 நல்லவரா யிருந்தென்றும் நல்லதமிழ் வளர்த்தவர்கள்
 தடம்புரளா வகைவாழ்வைத் தரமாக்க உழைத்தவர்கள்
 தாயாகித் தரணிக்குத் தமிழ்ச்சிறாரை ஈன்றவர்கள்...

புடம்போட்ட தங்கமெனப் பொனிவோடு வாழ்ந்தவர்கள்
 பொய்சேரா வாழ்வியற்றிப் புகழ்சேர்த்த உத்தமர்கள்
 குடம்போலும் மனங்கொண்டு குனியாத வாழ்வமைக்கக்
 குவலயத்தீர் கல்விவேண்டிக் கூடத்தை அடைந்தவர்கள்
 இடர்நீங்க இன்டெந்தாழிலை இதமாக இயற்றியவர்
 இரவுபகல் பாராது இரும்பாக்கி உழைத்தவர்கள்
 படருமெங்கள் வாழ்வென்று பண்ணான மழலைபேசிப்
 பைந்தமிழின் சலவசேர்க்கும் பள்ளியின் சீராக்கள்...

எவர்இல்லைச் செம்மணியுள் எவரில்லை எஞுவாக
 எத்தர்களின் கைகளிலே எவர்உடலம் அழியவில்லை
 உவர்மண்ணும் சிவந்துவிட உரமாகி எழுமணிகள்
 உள்ளத்தை அழித்துவிட்டு உடல்தந்தார் மண்ணிற்குள்
 எவர்வந்தும் சரிந்திடாத இன்தமிழர் வாழ்வின்று
 இப்படியாய் விட்டதென்றால் இதன்பிழை எழ்மீதன்றோ
 எவர்வந்தும் எழைச்சிதைப்பர் எமக்குள்ளாம் ஒற்றுமையை
 என்றைக்கும் இயற்றாமல் இவ்வாரே இருந்திட்டால்.

எமக்குள்ளே ஒற்றுமையை என்றாம் காண்போமோ
 எமன்கூட எட்டிநின்று எழைநெருங்கப் பயப்படுவான்
 தமக்குள்ளே சண்டையிட்டுத் தரணியிலே தாழ்ந்தலினம்
 தமிழ்ரென்ற ஒருவினமே தகவுசேரும் புத்தகத்தில்
 எமக்குள்ளே என்றாம் எத்தர்களாய் எதிரிக்கு
 எழைக்காட்டிக் கொடுக்காமல் இன்வாழ்வு காண்போமோ
 எமக்குள்ளே எழுமைநம்பி என்று நாம் வாழ்வோமோ
 இதுவேநாம் இயற்றிவிடும் இன்வணக்கம் செம்மணிக்கு!

16.09.1999

தாயக வேள்வியில் தீயாக தீயம்

தாயகம் தமிழீழம் என் தாய் தந்தை வழிமன்
 தரணியிற் சுந்ததி என் தரம் வரை வளர்மன்
 பாமிலே படுப்பினும் நலம் பதித்திடும் சுதுமலை
 பறம்பரை வளர்ந்தின்று பாய்ந்தது இங்கிலாந்து
 நேரடியடை அரசியல் மிக நொந்ததால் விட்டுமே
 நோவுள மனத்தோடு வேறு நோயின்றி வர்ம்பவன்
 காமிலே கனிந்தவன் நற் கவிஞருளாய் இனிப்பவன்
 காதலால் யாரையும் கவர் இராஜ மனோகரன்.

வேள்வி என்பது பலவகைப்படும்...
 விரும்பிய காதலன் மணலிழா முன்னர்
 மருவிட இசைவது மஸ்கையின் வேள்வி!

வேள்வி என்பது பலவகைப்படும்...
 வேதனை தாங்கி வெழ்முடல் தன்னுள்
 காதலின் குழந்தையைக் காவுதல் வேள்வி!

வேள்வி என்பது பலவகைப்படும்...
 வேதியர் வேதம் ஓதியே நெய்யை
 வெந்திடும் தண்ணுள் விடுவதும் வேள்வி!

வேள்வி என்பது பலவகைப்படும்...
 வேதனை என்பதை வேண்டியே ஏற்றுச்
 சாதனை புரிந்திடல் சாதுக்கள் வேள்வி!

இத்தனை வேள்விக்கும் தன்னலம் உண்டு
 அத்தனை யும் இயற்றி அடைவது சுகமே
 எத்தனை தரமோ பின் அத்தனை சுகமே
 எத்துனை தரமோ பின் அத்துனை நலமே!

இத்தனை வேள்விக்கும் இடைவெளி விட்டுக்
 கொத்தென எழுந்து பெருங் குன்றென உயர்ந்து
 மெத்தெனச் சீறந்த தனி வேள்வியெயன் ருண்டு
 அத்துனைச் சீறப்பு அது தீயாக வேள்வி!

தன்னலம் அற்றது தன்னைப் பிறருக்காய்
மண்ணிலே அழிப்பது மைந்தகும் தமிழின்
பெண்களின் வீரரும் போரிலே தம்மை
மண்ணிலே இணைப்பது மணலிடுதலைக்கு.

இவ்வகைத் தீயாகத்தை இறப்பினை ஒருவன்
கைவகை ஆயுதம் காய்ந்தீட ஏற்றலின்
எவ்வகை உணவும் ஏற்காது என்றும்
மெய்யது அனுவாய் மெலிந்தீட ஏற்று...

மெய்யதாய் எம்முன் மேனியை ஒடுக்கிப்
பையலே உயிரைப் பாரிலே நீத்தான்
ஜெயகோ அதுலே அன்பெனும் வேள்வி
செய்வரோ யாரும் தீவீரா உணைப்போல்!

புத்தனில் உயர்ந்தாய் புனிதம் நீ ஆனாய்
உத்தமர் காந்தீயில் உயர்ந்தவன் ஆனாய்
பெத்தலகேகம் வாழ் யேசுவை நிகர்த்தாய்
இத்தரையில் எமக்காய் இன்னுயிர் தந்தே!

தீயாகம் என்பது தன்னலம் தன்னைத்
துரியும் இவ்வாது துணிவு நீரம்பிடத்
தன்னை அளிப்பது தன்னை அழிப்பது
தீயாயம் என்பது நிலத்திலே பொய்க்கையில்...

நீதி கேட்டிட நீயாயம் துலங்கிட
நீதி தேவனாம் இயமனைத் தழுவியே
தீயாக வேள்வியில் தீயாய் மாறியே
அராஜகம் தன்னை அழித்திடல் தீயாகமே
தீவீரா உன்னைத் தீயானாத்து நாளூரே
நீயாயம் கேட்கின்றோம் நீம்மதி வேண்டி
நீல்வாது என்றும் நீமிர்ந்தே தமிழினம்
நிலத்தில் ஓர்நாடு நீமிரும் வரையும்
தமிழின் இனமே தரணீயிற் சிதறிய
தமிழின் இனமே தீவீஸ் பெயரால்
எமது இனத்தின் ஒற்றுமை பேணியே
எமது தீயாக ஓளீயினைக் காண்போம்!

அமிழ்தினில் இனியவெம் தாயக மண்
 ஆனந்த ஊற்பிறங்கும் அறிவுடையண்
 இனிதுமே எமையீன்ற எழுத்துமண்
 ஈன்றவள் தமிழாள் இலங்கி என்றுமே
 உரிமையில் நூம்வாழ்ந்த உயரீய செம்மண்
 ஊனமேயில்லாத உயர்மொழி வளர்மண்
 எல்லோரும் எல்லாமும் பெற்று வளர்ந்தே
 ஏற்றங்கள் பெற்று நூம் இலங்கீய செம்மண்
 ஜைவகைப் புலனையும் அணைத்திடும் எம்மண்
 ஒற்றுமை என்பது மட்டுமே இல்லாது
 ஓரணி நீற்பதை உணர்தோர் வளர்மண்
 ஒளிடதம் ஒற்றுமை ஆக்கியே என்றும்
 எஃகாய் இறுக்கியே எம் விழி திறப்போம்!

23.09.1999

அலையலையாய்க் குலைந்தோம்

அலையலையாய் அலையமுன்னர் - நாம்
 அணியணியரய்க் குலையமுன்னர்
 மலைமலையாய்த் துன்பங்கள் - எம்
 மடிமீது நிறைய முன்னர்...

சுதுமலையிற் பிறந்தவன் யான் - என்
 சுதந்திரத்தை அலையவிட்டுக்
 கதிநிலையிற் கண்டவன் யான் - என்
 கதிதேடி அகதி ஆனோன்.

இவன் இராஜ மனோகரன் - எம்
 இழிந்த இவ் அலைவு நிலை
 யுவன் வயதில் இருந்துணர்ந்த - என்
 உள்ளத்து உண்மைகளை...

மனம் விட்டுக் கூறுகின்றேன் - என்
 மனம் மிகவும் பொறுக்காமல்
 இனம் கொண்ட சாப மாமோ - இது
 என்றுதான் அகன்றிடுமோ?

அலைந்தோம் நாம் அலைந்தோம் - ஆனால்
 அது கூடப் பரவாயில்லைக்
 குலைந்தோம் உருக் குலைந்தோம் - அதன்
 குறை எம் மீது அன்றோ!

அன்றிருந்த கண்டம் வெழுரியா - அது
 அன்னை பூமியில் வளர்ந்திருந்த
 தென்றிசைக் கண்டம் தீராவிட்டர்யாம் - அன்று
 தீசை எல்லாம் பரவிய மானுட்டர் யாம்.

சென்றிருந்து சிறக்கச் சிந்தித்து - அன்றே
சிறகடித்து அவைய ஆரம்பித்து
இன்றுவரை அவையும் இனத்தேர் - யாம்
இறுதிவரை இங்கு அவைந்திடுவோம்.

சாபம் இதுவல்லச் சாபமிட நான் - இங்கு
சாதனையில் ஓர் சாமியும் அல்ல
கோபம் கூட நன்று குறைத்திட்டால் - நாம்
கொள்வதோ குரோதம்... குரோதமே...

எனத்தனம் இதனை இழக்கும்வரை - நாம்
என்றும் அவைந்திடுவோம் இது விதியே
எனத்தனம் இதுவிதியா விதியுண்டா - இல்லை
இல்லையென்போரே இருகாதார் கேஞ்சின்.

விதியென்று ஒன்றுமில்லை வீணரே விதியென்பார்
மதிகொண்டார் எவரேனும் மயங்குவரோ விதியென்று
பதிலெலன்ன இதற்கென்று பாரிலே யாரும் கேட்டாற்
பதிலாக ஓர் கேள்வி பகருங்கள் விடையதற்கு.

பதில்தரவேண்டாம் உம் பதில் உமக்காகட்டும்
பாரிலே நாம் சிறக்க படைப்போமே ஒற்றுமையை
விதியென்று நம்பாயல் விதைப்போமே ஒற்றுமையைய
விரைவாக விடிந்திடுமே விடியுமா எம் உறவே.

விடியும் இன்றைக்கே விடுத்துநாம் எமக்குள்ளே
வீணான குரோதம் வீண்சண்ணட காட்டிக்கொடுப்பு
முடியும் எனக்குமட்டும் முடியாதே உனக்கெகள்
முதிராத சுணம் முனைப்பாக உண்மைக்காய்.

அடியும் வழுவாயல் அகன்ற மனம் இன்மை தன்
அடிமை வருடுபவன் அவன் மட்டும் நல்லன் என்ற
அடிமை மனம் அடுத்தவன் சிறப்பில் அழுக்காறு
அவன் வீழ்ந்தால் அதிலோர் இன்பம் என்றிலை...

விடுத்து நாம் வெளியில் வந்தால் விடியும் எம்வாழ்வு
 விழுந்துகொண்டே செல்லுகின்ற வீண்வாழ்வு நீரிர்ந்து
 அடுத்துள்ள நூற்றாண்டில் அமைதியான வாழ்வுண்டு
 ஆதலைஙால் எம்முறவே அகற்றுவோம் அழுக்காறு.

அழுக்காறு அகற்றி விட்டால் அது போதும் எமக்கு
 அவையாகக் குலைந்த நாம் அடம்பனாய்த் தீரளவாம்
 இழுக்கான அகதி வாழ்வு இல்லை என்று ஆகீவிடும்
 நழுத்தீன் நீலை உயர்ந்து இனீய நம் வாழ்வு மீணும்.

14.10.1999

மரணக்கயிற்றில் உறவின் உயிர்கள்

தொப்புழக் கொடியோசதுமலை மண்ணில்(த)
 தொலைந்த நாடோ இங்கிலாந் தின்று
 இப்போ திங்கு இக்கவி தருவோன்
 இராஜ மனோகரன் என் தமிழ் உறவே.

அகதி என்று நாழும் வந்தோம்
 அடிமை எனினும் அனைத்தும் கொண்டு
 மிகவும் சிறப்பு இல்லை எனினும்
 மீதி வாழ்வைக் காணும் களீப்பில்...

இந்திய நாடு இன்றுள்ள போலி
 இழிவுடைப் போலிக்குத் தெளிவிலாத் தலையே
 சுந்தரத்தமிழர் சுதந்திரம் பெறவே
 சுகமெலாந் துறந்து விடிவையே நோக்கி
 எந்திரத் துவக்கின் வழியில் நீண்று
 எழுந்துமே தன்னுடை மானம் காத்தார்
 விந்தையாம் என்றார் விந்தை இவர் கூற்றே
 வேங்கைகள் பிறந்தது வேதனை தீர்க்க.

வந்தனர் ஈழம் வழங்கிட உணவிலன்று
 வந்தவர் உண்டனர் வருந்திய எழுமுடல்
 சிற்றையில் எழுமையே சிறைத்திட எண்ணிச்
 சிறுமதி இந்தியப் படையினர் வந்தனர்
 தந்தனர் கொடுமைகள் சாக்காடு மேலும்
 தாயினைச் சேயினைத் தாரத்தை என்று
 சந்ததி அழித்தனர் தமிழ் நீலம் அழித்தனர்
 சாதனைத் தழுவிய உடலெல்லாம் வீதியில்.

உள்ளும் வெளியும் இந்திய அரசு
 உள்மத்தும் கொண்டு உலுத்தராய்ப் பலரைக்
 கள்ளும் மிக்குக் காலனைத் தழுவக்
 காட்டிடும் நிலையைக் காசினி அறியும்
 பள்ளும் கொண்ட பாரத நாட்டுப்
 படையும் ஒற்றாரும் பண்ணிய சதியில்
 உள்ளுதல்லாம் இழந்த மனிதர்
 உள்ளும் வெளியும் உள்ளனர் அவரில்.

யாரோ எவரோ யாருமே அறியார்
 யங்கர் அவரோ யாதிழந் தனரோ
 சீரோ சிறப்போ சீரிய கற்போ
 சிறிய தன் மகளின் சீரும் வாழ்வோ
 பாரே வியக்கும் பண்புடைப் பாலனோ
 பாசம் நிறைந்த தாயோ தந்தையோ
 யாரோ இவரில் ஒருவரோ பலரோ
 யங்கர் இழந்து யாதுமே துறந்து...

தாலி வந்து தந்த தலைதனைத்
 தானே எடுக்கச் சபதம் செய்தாரோ
 பாவும் விதைக்கப் பாசமா வளரும்
 தேசம் நடத்தும் தேகத்தை அழித்தார்
 பாவும் அவரும் பாதியிற் சென்றார்
 பாரத நாடு புலிகள் என்றிட்டுத்
 தாலிப் பிடித்துத் தமிழ் பேசிநின்ற
 தமிழ் நாட்டவர் தமிழீழத்தார்...

எனவே பலரை இட்டார் சிறையில்
 ஏழைக்கு வாழ்வு இறப்பிலே என்பார்
 கனவே அல்ல அவர்க்கு மரணம்
 காட்சியில்(து) தொஸ்கும் தூக்குக் கயிறு
 நனவே என்று நாலுபேர் கூடி
 நன் நீதியென்று நன்னெறி கொன்றார்
 எனவே எந்தன் இன்தமிழ் உறவே
 எம்மவர் தலையை எப்படிக் காப்போம்?

தொஸ்க வுள்ளது எம் தமிழ்த் தலைகள்
 தூரக்கிடுங் காரணம் தன்னுடைத் தலையைய
 அங்கெரு மஸ்கை அனைத்தையும் இழந்து
 அந்தரம் மிகுந்து அழித்தனள் என்று
 எங்களின் நூட்டை ஏன் வந்தடைந்தாய்
 எதுமற்றான்ற ஏன் நீ அழித்தாய்
 மங்கையர் மானம் மண்ணிலேன் புதைத்தாய்
 மதீயினை இழந்தேன் மானத்தை இழந்தாய்!

மரணச் சயிற்றில் உறவின் உயிர்களை
 மாட்ட முயலும் மதீயிலா அரசே
 தருணம் எமக்கும் தாரணி வந்திடும்
 தாய்த்தமிழ் ஒருநாள்து தன்னை ஆனுவாள்!

04.11.1999

தன்னுயிர் ஈந்த தாயகப் புதல்வர்

என்னுயிர் காக்க என்னுயர் விட்டு
 ஏவிடும் விமானம் தாவியே பறந்து
 தன்னுயிர் தந்த தாமினைத் தந்தையைத்
 தரணியை விடுத்துப் பரணியே பாடி
 இன்னுயிர் காக்கும் இராஜ மனோகரன்
 இருந்தது சுதுமலை இன் றிங்கிலாந்து
 தன்னுயிர் ஈந்து தாயகம் ஈட்டும்
 தமிழ்ரைப் பிரிந்து தந்திடும் கவிதை.

எழ்முயிர் காத்திடத் தம்முயிர் தந்தனர்
 எழ் நலங்காத்திடத் தம்நலங் கெட்டனர்
 மன்னுயிர் காத்திட மணவளம் பேணிடத்
 தம்முடல் ஏருவெனத் தரணியில் இட்டனர்
 கண்ணயர் வெய்திடார் காலயர் வெண்ணிடார்
 காலமெலாம் அவர் காலனை அணைத்துமே
 மன்னுயர் வெய்திட மடிந்தவர் மானம்
 மட்டுமே அவருடை மகிழ்தகும் சொத்து.

பெண்ணிலே மயங்கிப் பின்னுமே சென்று
 பொன்னுமே தேடிப் புதல்வரும் பெற்று
 மன்னையுந் தேடி மாலுதே வாழ்வு என
 எழ்மையே நாமிஸ்கு ஏமாற்றி இருக்கப்
 பெண்ணையும் பொன்னையும் மன்னையும் காக்கப்
 பெண்ணையும் பொன்னையும் மன்னையும் நீத்தார்
 பெண்ணையும் பீற்று பிள்ளைகள் கூடத்
 தம்முயிர் நீத்துத் தாய்மையில் உயர்ந்தார்.

தம்முயிர் ஈந்தார் தாயகப் புதல்வர்
 தமிழ் அரசாளத் தமிழர்கள் வாழுத்
 தம்முயிர் ஈந்தார் தாயகப் புதல்வர்
 தன்மானத்துடனே தமிழ் நலம் பேணத்
 தம்முயிர் ஈந்தார் தாயகப் புதல்வர்
 தமிழீழம் கண்டு தமிழர்கள் வாழுத்
 தம்முயிர் ஈந்தார் தாயகப் புதல்வர்
 தமிழர்கள் ஒன்றாய்த் தரணியில் வாழு.

என்னுயிர்த் தமிழின் இயல்பு தானிதுவோ
 ஏங்கீடுமாறு எமக்குள்ளே சண்டை
 என்றும் எதிலுமே எவருடன் தானும்
 ஒற்றுமை கொள்ளோம் ஓரணி நில்லோம்
 தம்முயிர் ஈந்த தாயகப் புதல்வரின்
 இன்னுயிர் தன்னை என்னியே நாமும்
 எம்முயிர் மேலாய் எம்மானம் வேண்டாம்
 என்றுமே ஒற்றுமை இயற்றினாற் போதும்.

ஒற்றுமை கொண்டு ஓரணி தன்னில்
 ஒருமுகஸ் கொண்டு ஒருகணம் நீண்றால்
 கற்றதன் பயனைக் கண்டுமே மகிழ்வோம்
 கயமையை அகற்றிப் பகைவரை வெல்லோம்
 மற்றவர் வாழ மடிந்தவர் தமக்கு
 மண்ணிலே நீகழ்த்தும் மதிப்பு எதுவெனில்
 ஒற்றுமை கொண்டு ஓரணி நீண்று
 ஒன்ன தமிழீழும் வென்றிடல் ஒன்றே!

02.12.1999

சமாதானத் தீர்வு சாவுப்போற்

உயிர் காக்க ஊர்விட்ட கவிஞரன் நான் - என்
 ஊரின் பேர் சுதூமலை உள்ளின்று இங்கிலாந்து
 துயர் நீக்கப் படைநடத்தி உயிரை விட்டார் - என்
 துயர் நீக்க விடைகொடுத்தேன் தமிழ் மண்ணிற்கு
 பயிர் காக்கப் படைநடத்தும் மண்ணைவிட்டு - என்
 உயிர் காக்கும் கவிஞரன் யான் இராஜ மனோகரன்
 துயர் களைந்து பயிர்காத்துத் தமிழ் வளர்க்கும் - எம்
 தூய நல் வானினாலியே தமிழின் வணக்கம்.

சரக்கென்றால் விலைபேசித் தீர்த்துவிடலாம் - எச்
 சண்டையின் முடிவினிலும் சமராய் இருந்து
 இரக்கின்ற இனம் என்று எதுவும் இன்றி - இரு
 இனத்தவரும் பேசுவதே நூற் சமாதானம்
 சரக்கின்ற அப்பேச்சில் உண்மை ஒன்றே - தன்
 சுதந்திரத்தைப் பேணி நிலை காத்து நீற்கும்
 இரக்கின்ற பொருள்லஸ் சமாதானம் - யாரும்
 இரந்திட்டாற் கொடுப்பதற்கும் முடியாதன்றோ.

இந்தியா முதலாயிந்த இங்கிலாந்த் தீராக - எம்
 ஈழத்தில் அக்கறையா கொண்டே உள்ளார்
 மந்தியார் ஓர் அப்பத்தைப் பிரித்தது போல் - எவர்
 வந்தாலும் தம்சுகமே தீர்க்கப் பராப்பார்
 வந்து யார் தீர்ப்பார் என்றும் வரலாறில்லை - எவர்
 வந்தாலும் சிஸ்களத்தில்(த) தலைமை இல்லைத்
 தந்தையார் தாயார் நல்லது தமிழூப் பேசி - என்றும்
 தரணியிலே வாழ்ந்திட்ட நீலத்தின் உரிமை.

தீவினிலே சமாதானம் வருவதற்கு - அச்
 சிஸ்களத்தார் நாட்டினிலே தலைமை வேண்டும்
 சாவுரினும் மற்றையோரை அடக்க எண்ணா - மிக
 சமதர்மம் போற்றுகின்ற தலைமை வேண்டும்
 யாவரையும் மதிக்கின்ற நல்ல செயலை - வரு
 நாள் தேரூறும் போற்றுகின்ற தலைமை வேண்டும்
 தீவினிலே தமிழர்கள் என்றுமள்ளார் - அவர்
 தீவாள உரிமையுள்ளார் ஏற்பார் வேண்டும்.

அதிகாரம் வந்துவிட்டால் அரச என்ன - இங்கு
ஆண்டிகூட ஒரு கணத்தீல்து) தன்னை மறப்பான்
சதிகார வேலைபல செய்து என்றும் - தன்
நாத்தையே குறைப்பதனை நானுங் காண்போம்
பொதுவாக இதுநிலைமை என்றாற் புலியீர் - இப்
பொல்லாத அரசா நற் சமா தானம் செய்யும்
எதுவாக விருந்தாலும் தமிழை அழித்தல் - தம்
இயல்பாகக் கொண்டவரே கொழும்பின் அரசார்.

விலைபெரிது விதிவிலைது வீர்ச்சிறிது விதியெதிர்த்து
மலைபெரிதாய்ப் படைவரினும் மனத்தின் தீட்டமோ
நிலைதீரியா தென்தென்றும் படையை நடத்தத்
தலைபெரிதா இல்லையில்லைத் தன்மானம் பெரிது.

வாந்தியைத் தீன்று மீண்டும் வாந்தி எடுக்கும்
வருத்தத்தின் நாய்போலே பொதியைச் செய்து
சாந்தியைத் தருகின்றோம் என்று மீண்டும்
தந்தையே தருகின்றார் தூசைத் தட்டு.

சிந்தையிலே சீரில்லாச் சிங்களத்தார்
சிறிதேனும் மாற்றும் இல்லை அன்றிருந்து
மந்தையிலே உள்ள மாடுகள் கூட
மனதரிலும் சிறப்பாகச் சேர்ந்தே நீற்கும்.

ஆதலினால்து) தமிழ் நீலத்தீர் ஒன்றாய் நீன்றால்
அதுபோதும் என்றும் தமிழ் தரணி ஆனாம்
சாதலினால் எம்மினத்தார் சாதிப் பதற்குச்
சமாதானம் சமத்துவமாய் வந்தே நீற்கும்!

காதல்

காதல் ஈழம் மேற் கருத்தில் மேற்கொள்ளு
 கண்ணித் தமிழீழம் கதியே எமக்கென்றேன்
 சாதல் பரிசென்றார் சரிவராது எனக்கென்று
 சந்ததி வரம்ந்த வீடு தமிழீழ நாடுவிட்டுக்
 காதல் உயிர்மேலே கதியோ மேற்கு என்று
 வரம்தல் வேண்டுமென வந்த கவிஞர்யான்
 ஒதும் தமிழக் கவிதை என்னரோ சுதுமலை
 ஒளித்தே னிங்கிலாந்தில் ஒளிர இராஜ மனோகரன்.

கடவுளைப் பாடாத கவிஞர்ன் உண்டு - ஆனாற்
 காதலைப் பாடாத கவிஞர்ன் இல்லைக்
 கடவுளே வந்தாலும் பாடி நீற்பான் - சிவன்
 காதல் மனையாளின் கூந்தல் மணம்
 கடிதே மண்வந்து பாடி நீன்றான் - அவன்
 காலை நுழை வாழ் கலி நாவரச
 முடிவே காதலியின் முடிவே எனவின்று - காதல்
 மடியே எனவாழ் மதனா என் வணக்கம்!

காதல் என்றால் என்னவென்று பலர்
 கருத்து மேரதல் செய்வதுண்டு
 காதல் என்றால் அன்பு ஒன்றே அது
 காட்டும் வழி தன்னை இழுத்தல்
 ஆதலினால் தானே காதல் என்றும்
 அழிவை அடைவதில்லை அந்தக்
 காதல் எதன்மீதும் வரலாம் கண்ணார்
 கண்ணியம் இருப்பின் என்றும் வாழும்.

அனுவை அழித்தால் அகிலம் அழியும்
 அளவில் அமையும் அதீக சக்தி உயிர்
 அனுக்கள் அடைந்து நீறையும் சக்தி
 அன்பு உடைந்தால் அகிலம் அழியும்.

தமிழூ உணர்ந்து தமிழால் இணைந்து
தமிழர் நாங்கள் தமிழர்க்கு என்று
தமிழர் அணியாய்த் தரணி தன்னில்து
தமிழர் வரழுத் தனியேர் அணியாய்...

ஒருவர் மீது ஒருவர் ஆக
உள்ளோரிரல்லாம் காதல் கொண்டு
உருவும் பலதாய் உள்ளம் ஒன்றாய்
உண்மைக் காதல் உணர்வே஗மாகில்...

வெல்வேஙம் ஈழம் விழிப்போம் இன்றே
நல்லேராக நுழைய உணர்வேஙம்
வல்லேராக வாழ்வேஙம் அதற்காய்
எல்லோர் மீதும் காதல் கொள்வேஙம்.

10.02.2000

விழித்தீருந்தாற் கிட்டுமோ விடிய ஒரு கை விசோடம்

விழித்தொரு பொழுது காதல் விடுத்துப் பின்
 விழித்துப் பல இரவு விழிசொருக எனைப் பெற்று
 விழித்துப் பலவழியில் விழியினும் மேலாய் ஜம்பிப்
 பழித்தன உலகம் நீக்கிப் பாரிலே சிறக்கச் செய்து
 அளித்தவன் எந்தன் அன்னை அவள்துணை எந்தன் தந்தை
 அதூரவாக நின்ற அருமை ஊர் சுதாமலையிற்
 கழித்தவன் இளமை எல்லாம் கழிவதின்று இங்கிலாந்து
 கவிஞர் யரன் இங்கு கந்தையா இராஜ மனோகரன்.

இடைவெளிவிட்டு வந்தேன் இதனுடைப் பொறுப்பு நீயே
 இயற்றிடு கவிதைத் தலைப்பு இன்று புதுயுகப் பேரணி
 நடைபயில்வாயே ஆனால் நவின்றிட வேண்டும் என்றாய்
 படைத்திட வேண்டும் பின்னர் பகர்ந்தது என்னவென்று
 படையணி போலேசென்ற பார்புகற் வியன்னா மன்றில்
 பஸ்குமே இருந்தால் மட்டும் பகர்ந்திட வேண்டும் என்றாய்
 தடையென இவற்றைச் சொல்லித் தலிர்த்தனை கலிகள் பலவும்
 தக்கநற் கவிஞர் தம்மைத் தரம் பீரித்திட்டு மகிழ்ந்தாய்.

நாவுக்கரசர் உனக்கு நாளன்னரு உரைப்பேன் கேளாய்
 நாளிலே மட்டும் தமிழை நயப்பவர் கவிஞர் அல்லர்
 பாவுக்காக மட்டும் பரணியே பாடிவிட்டுப்
 பஞ்சணை மீது பாலை படிப்பவர் புலவர் அல்லர்
 தீவுக்கு வெளியே செல்லத் தீருந்து நுழைவாணை இல்லைத்
 தீவிலே தந்த கடவுச் சீட்டுமே பலருக் கீல்லைத்
 தாவிக்குதித்து வரவே தகவுசேர் மனமேரு உண்டு
 தாக்கினாய் அதனாலென்ன தமிழிலே தாக்கின் நீயே.

வெற்றிலை மீது பாக்கு விளைந்த நெஸ்மணிகள் மஞ்சள்
 இட்டமாய்ப் பூவும் இளம் எலுமிக்கசம் பழமும் வைத்துச்
 சற்றுமே தயக்கும் இன்றித் தன் மனவிருப்பும் வைத்து
 இட்டதே பொருளாய் எதுவோ இயம்பு கைவிசேடம் அதுவே
 மற்றுது எல்லாம் மானம் மறைத்தீட்டத் தன் வண்பொருள்
 மற்றவர்க்கிள்ளாம் உலகில் மயதையிற் காட்டி நீர்க
 உற்றே சாதினல்லை உயர்வென உயர்த்திக் காட்ட
 உன்மத்தர் உலகிற் காணும் உயர்விலா வழியதாகும்.

வாயாலே கேட்டுப் பெற்றால் மனத்தாலே தீட்டி அளித்தால்
 வந்தானே இந்த நேரம் வழிவேறு இல்லை என்றால்(த)
 தேயாதோ செல்வம் என்ற தேவியின் தடுப்போடு இட்டால்
 தேராது விசேடம் எனவே தெள்ளிய மனமே வேண்டும்
 காயாது எதனைத் தரினும் கண்ணியம் மனதிற் பொங்கக்
 கணிவோடு ஏற்கவேண்டும் கண்ணிகா தானம் போலே
 சாயாத மனத்தின் பெரியீர் தருவேனே விசேடம் ஒன்று
 சந்தத்திற் பாட்டே சிறக்கத் தமிழ்மணம் தகுதி காண.

இதுவரை யானும் இந்த இணையிலா வான் அலையில்
 இயற்றிய பாக்கள் யாவும் இன்னாரு நூலாய்த் தொகுத்து
 எதுவரை எங்கு தமிழர் என்றுள் நாடு எல்லாம்
 எடுத்துமே வரவே உள்ளேன் எடுக்கலாம் ஆறு மாதம்
 அதுவரை பொறுத்து நீற்பிர் அருந்தமிழ் உறவின் மிக்கீர்
 ஆக்கிடப் பெறுத்தோம் கொஞ்சம் ஆரிடப் பெறுத்தாலென்ன
 கதிரென ஒன்றுமில்லாது கலங்குவோர்க்கு விசேடமாகக்
 காரிசன வருவதெல்லாம் கருத்தொடு அளிப்போம் நன்றே.

விழித்திருந்தால் விசேடம் வியறுவகிற் கீட்டாது
 விட்டிந்த பொழுது மேலெழுந்து வீழும் பின் மீண்டும்
 விழித்திருக்க இயலுமாமோ விழித்தாலும் விடியுமாமோ
 விழித்திருந்து கண்ட பலன் விண்ணிலே பறந்ததுவே
 விழித்திருந்து பலனில்லை விழிப்பாக இருக்க வேண்டும்
 விழிப்பாக இருந்திருந்தால் விட்டிருக்கும் எம்வாற்வு
 களித்திருப்போம் தமிழீழம் கண்ணித் தமிழ் நாட்டில்
 காலமின்னும் காயவில்லைக் காட்டினால் ஒற்றுமையே.

வெற்றிச் செய்தி பற்றி நின்றோம் ஏற்றும் காண என்ன செய்வோம்

சுந்தர வாழ்வைச் சுதூமலை மண்ணில்
 சுவைத்து மகிழ்ந்தவன் இளமையில்
 அந்தர வாழ்வை அடைந்தவன் இன்று
 அகதியாய் முகவரி இங்கிலாந்தில்
 இந்திர லோகமாய் இருந்திடும் என்றே
 இருந்தவன் இங்கு இரு கால் முட்டா
 அந்தர வாழ்வே இந்திர லோகமே
 அவசரக் கவிதை இராஜ மனோகரன்.

வெற்றிச் செய்தி பற்றி நின்றோம்
 வேங்கை எய்திய வீரம் கண்டோம்
 நெற்றிச் சுருக்கு நெகிழி மகிழ்ந்து
 நெடுநாட் கனவை நனவாய்க் கண்டோம்
 வற்றிப் போன நீதியின் பக்கம்
 வாழாது இதுவே இயற்கையின் நீதி
 அற்றுப் போகும் அநீயாய ஆட்சி
 அமையும் எங்கள் அன்னையின் மீத்சி.

விற்றுப் பிழைப்பவர் மானர் தன்னை
 விரலை முக்கின் நூணியில் வைத்தார்
 கற்றுப் பிழைவிடும் கயவர் கூட்டம்
 கனவில் வேங்கையின் காலைப் பற்றினர்
 சுற்றும் உண்மைச் சரித்திரம் தெரியார்
 சாதனை கண்டு வேதனை கொண்டார்
 முற்றும் உணர்ந்தவர் தழிழர் மட்டும்
 முடிபெற நாள் முடிவு ஆகுதென்றனர்.

குற்றச் சுமைகள் கூடியென் மனத்திற்
 கூனீக் குறுகிக் குழப்பம் அடைந்தேன்
 முற்று முடிந்த முடிவு தமிழ் ஈழம்
 முடிப்போம் அதனை இன்றே என்று
 பற்று வைத்து இயங்கியும் பின்னால்
 பற்று உயிர்மீது பறந்தவர் நாஸ்கள்
 சுற்றுச் சஞ்சலம் அடையினும் என்ன
 சாதிக்க என்று சாகமுன் பலவுள்.

தானைத் தலைவன் தகவுசேர் நெறியில்
 ஆனையிறுவு அடித்து அதை வென்று
 தேனைத் தமிழர்க்குத் தெளியவே தந்து
 தேனீக் குற்றலைத் தேகத்தில் தாஸ்கி
 மாணை நிகர்த்த ஓர் வேகத் துடனே
 மதியெடு விழுகம் மனவலி தழுந்திடத்
 தானை நடத்தியே யாழை ஊடறுத்தான்
 தமிழராய் நாழும் தாஸ்குவது என்ன?

செய்த குற்றம் செப்பவே பெரிது
 செய்தலை தீரச் செய்யலாம் பலவும்
 எய்த ஈழம் இங்கு இருந்து நாம்
 ஏற்றும் காண என்ன செய்வோம்
 மெய் தவம் ஒன்றும் மேவிட வேண்டாம்
 மேவிய தெல்லாம் கொடுத்திட வேண்டாம்
 மெய்துவாக மேவிட ஈழம்
 மேதினியில் நாம் செய்குவோம் இவற்றை.

சிங்கள வங்காவின் சிந்தனை யாளரில்
 சிந்தனை சிறந்தவர் சிறுதொகை அறிவீர்
 அங்கவர் உண்மையை அவிழுப்பது புதுமை
 அவர்களில் முதன்மை அடைபவர் இலங்கை
 வங்கியே ஆகும் வடக்கிலும் கீழக்கிலும்
 வர்த்தக உதவி மறுத்தனர் தம்முள்
 அங்கது ஈழம் ஆகுமே என்றுமே
 என்தலை தாழுத்தி இயம்புவேன் வணக்கம்!

வஸ்கிகள் மட்டும் மதியொடு அங்கு
 வருவதை உணர்ந்து உரைத்தன நன்கு
 வஸ்கியாய் இலங்கை மட்டுமே அன்று
 மத்திய வஸ்கியும் மலர்ந்தது தீருவாய்
 இங்குநாம் விரைவில் இணக்கமே காணல்
 இன்றூள் தேவை இயலாது இது ஆகில்
 எங்களை உலக நாடுகள் ஒதுக்கிச்
 சிங்கள இனவெறிச் சீறியவர் என்று.

செங்களம் ஆடுதல் சிறுத்தைகள் கடன் எனின்
 எழு கடன் அவர்க்கு ஏதுவாய் நடத்தல்
 பொங்கிடும் ஈழும் பொலிந்திட விளைந்து
 எழு பொருள் முதலாய் எவற்றையும் அளித்தல்
 எங்களீன் வாழ்வுறு நாடுகள் தனிலே
 எழு சீறப்பு ஒளிர் ஏற்றுமாய் வழங்கு
 அங்கெமது இன்னல் அத்தனை யையும்
 அகிலம் அறிய அன்பொடு உரைத்தல்.

இனியும் உதவிகள் இலங்கை அரசுக்கு
 இயற்றிட வேண்டாம் என்றுமே வேண்டல்
 கனியும் உதவியாய்க் காட்டிட வேண்டின்
 கன ரக ஆயுதம் மட்டுமே என்னல்
 இனியும் ஆயுதம் இயற்றுதல் கண்டு
 ஈழ வேங்கைகள் இழிந்தை அடையார்
 குனியும் சிங்களம் கொண்ட நல் ஆயுதம்
 கொள்வர் வேங்கைகள் குவிப்பர் கோடியாய்.

இவ்வளவும் செய்தும் இத்துணைத் தீயாகம்
 ஈழத்தில் எழுமலர் இயற்றியே நீண்றும்
 அவ்வளவும் உறுதி அடைந்திடில் ஒற்றுமை
 அல்லது எல்லாம் அனலிடை மெழுகே
 எவ்வளவும் செய்யலாம் எதனையும் சொல்லலாம்
 எழுமலர் வேங்கைகள் தீவையே வெல்லவாம்
 அவ்வளவும் சீறந்து அடைவோம் நல்வாழ்வு
 அடம்பன் கொடிபோல் தீரண்டாஸ் மிடுக்கொன.

வாகை தூ

சழம் சுதூமலையில் எச்சாட்டி எனும் பதிமில
காலம் சிறுவயதிற் கழித்தவன் இன்பமுடன்
அளும் சிங்களத்தின் அதிகார மமதையினால்
நானும் இங்கிலாந்தில் நலி இராஜ மனோகரன்.

கீதம் சங்கீதம் கேட்கின்றாய் போலுளது
நாதம் பேசுதே நாவரசா உன் தலைப்பு
ஒதும் போதுமே ஒவ்வொரு தாளத்திற்
காதும் சொல்கிறது கையும் இடுகிறது.

வா கை தா என்றாய்
வாய் மீட்டில் அது தீஸ்ரம்
வா கை தா தா என்றாய்
வாய் மீட்டில் அது சதுஸ்ரம்
வா கை தா வா கை தா தா
வாய்ப்பாட்டில் இது மிஸ்ரம்
வா கை தா என்றால் நீ
வருதல் நான் யேர்மன் கண்டம்
தோ கை தா என்றே அங்கு
தோன்றினாய் அது உன் இஷ்டம்.

(தீஸ்ரம் - த கி ட
சதுஸ்ரம் - த க தீ மி
மிஸ்ரம் - த கி ட த க தீ மி)

சிங்கள அரச சீறியது தாஸ்கினோம்
சிங்கள அரச சீண்டியது தாஸ்கினோம்
சிங்கள அரச தீண்டியது தாஸ்கினோம்
சிங்கள அரச தாண்டியது எல்லையை.

சாது மிரண்டாற் காடு கொள்ளாது
 சாத்வீகம் தோற்றால் தமிழர் வழி கண்ணன் வழி
 பாதி கேட்டதில்லைப் பரகத்தைக் கேட்டதில்லை
 நாடு கேட்டதில்லை நம்முயினரைக் காப்பதற்கு
 ஆதி இனமாக அமைந்தும் உரிமை கேட்டோம்
 பாடு படுத்திவிட்டார் பக்குவமாய் எடுத்துரைத்தோம்
 காதில் ஏறவில்லைக் கடைசிவரை இணையவில்லை
 ஓடு உன்னாட்டுக்கு ஓடு யாழ்ப்பாணம் என்றார்.

ஓடிய பின்னால் வந்து ஓய்வின்றிச் சட்டு நீன்றார்
 சாது மிரண்டு விட்டோம் சன்னதமும் கொண்டோம்
 காடு கொள்ளாது இனிக் கடல்லையே ஓய்ந்தாலும்
 மாது தமிழுக்கு என்று மணிமுடி சூட்டும் வரை.

தீஸ்ரத்தில் ஆடிப்பின் சதுஸ்ரத்தில் ஆடித் தீவிலே
 மிஸ்ரத்தில் ஆடி இன்று மிகைப்படவே ஆடுகின்றார்
 கஷ்டத்தில் ஆடிப் பின் கபடத்தில் ஆடுகின்றார்
 நீஷ்டையில் ஆடிநில்லா நீர்த்துறவு பூண்ட பிக்கு.

புத்தம் சரணம் கச்சாமி பூமியில் அழிவே அவர் பாணி
 தம்மும் சரணம் கச்சாமி தமது கர்வமே அச்சாணி
 சங்கம் சரணம் கச்சாமி சாகலாம் எவரும் அவை பேணி
 இங்கண் இவையே வங்காவில் இயம்புவர் புத்தர் நலம் பேணி.

எப்போதும் இச்சை ஏந்திடும் பிக்குவிற்கோ
 எப்போதும் இச்சை ஏந்துவதிற் கைகளையே
 தப்பேதும் இவ்வைத் தாராளமாய் ஏந்து என்ன
 முப்படையின் தலைவி முயன்றவரை ஏந்துகின்றார்.

கண்டத்தில் ஆடியவர் கபடத்தை ஆண்டவர்கள்
 அண்டத்தின் நாடுடல்லாம் அகலக்கை ஏந்துகின்றார்
 துண்டைத் தன் தலையிட்டுத் தரதுவர் கதிர்காமர்
 தண்டத்தில் வாழ்வதற்குத் தலையை அடகு வைத்தார்.

வா கை தா என்று வருதிசை எல்லாமே
 நீ கை ஏந்தாடே நீன் வருத்தம் யானறிவேன்
 வேகும் போர்தன்னை வேங்கைநாம் நீறுத்தீடுவே஗ம்
 போகும் வரைநீரும் போய்விடுங்கள் உயிர்மிச்சம்.

சாகும் படியும்மைத் தாக்கிட நாம் எதிரியல்லச்
 சாகும் படியெய்கள் சரீத்தீர்த்தைச் செய்தேநீர்
 ஆகும் படியாவும் ஆக்கினும் எம் எதிரியல்ல
 ஆகும் எம்விடுதலை அதுவே எம் இலக்கு.

அண்டை நாட்டைநாம் அடக்கிட வரவில்லை
 இன்றே ஒடிவிடும் யமதர்மன் மீண்டுடுவான்
 நன்றே நீர்வாழும் நம்மையும் வாழுவிடும்
 என்றான் எம்தலைவன் ஏறவில்லை இவர் முனை.

கெடுஸ் குடி சொற்கேளாது சாபிணம் மருந்தேற்காது
 நெடுஸ் குடி எம்தமிழ்குடி நீள்புவியில் அழிவேற்காது
 கடுஸ் குடி அஸ்வநாமும் காதலிப்போம் எதிரியையும்
 விடுஸ் குடி அவரைக்கூட வியனுலகில் வாழ்வதற்கு,

விதியை மதியாலே வெல்லவாம் ஆனாலும்
 மதியால் வெல்லுவார் மண்ணிலே யாருமில்லை
 மதியை வென்றிடுந்தீய மனமே ஆதலாலே
 கதியே விதியாகும் இங்கு கர்வமே மதியாகும்.

வாகை தா என்று வரங்கேட்டு வணங்குதற்கு
 வாகை என்கின்ற வரம் அருள் கொற்றவையா?
 நீகை தாவிவன்று நீற்பவரைக் கேட்பதற்கு
 வாகை மரம் வெட்டும் வனபரி பாலனமா?

காதலிலும் கேட்பதில்லைக் கட்டிலிலும் வழக்கமில்லைச்
 சாதலிலும் கேட்பதில்லைச் சரீத்தீர்த்தீற் சாட்சியில்லை
 மோதலிலே கேட்கின்றார் முகாரி இசை பாடுகின்றார்
 பாதகமே இல்லைநாம் பாரிலின்று உயர்ந்து விட்டோம்.

வாகை சூட்டுவார் வல்லவர் வேங்கையவர்
 பாகை தவறாது பாயும் குண்டிடறிந்து
 நீகை வைத்திருந்த நெடுந்தாரம் பாயும்
 தீகை நீட்டுகின்ற தீதுரை எறிகணைகள்.

நாமும் என்றைக்கும் நல்லபடி ஓர்றுமையாய்
 நாமும் தமிழரென நானிலத்திற் பொண்டவர்கள்
 சேமம் தமிழுக்காய்ச் செக்குக்களம் சென்றவரின்
 நாமும் பின்னாலே நாமெயான்றாய் நீண்றிடுவோம்.

18.05.2000

எரிந்த சாம்பலில் எழுந்த வேதம்

தமிழ்மூம் சுதுமலையில்(த) தமிழ் கமழை வாழ்ந்த கவி
அமிழ்தான் ஊரைவிட்டு அகன்றடைந்து சீமைமிலே
தமிழ்மீது காதலாலே தான் பாட வியாழன் வரை
கனிவராக எதிர்நோக்கும் கந்தையா மனோகரன்.

எரிந்த சாம்பலில் எழுந்த வேதம் இது
விரிந்த சடையான் விளம்பிய நாதம் இது
சரிந்த வாழ்வினைச் சரியென தாக்கிடப்
பரிந்த வர்த்தைகள் பண்புடன் ஏற்றிடும்...

பத்தின் ஒன்பது ஆண்டுகள் கடந்தும்
பதைக்கின்ற மனத்தில் பட்டது சொல்வேன்
கத்தும் கடலின் அலைகள் ஓயலாம்
கனக்கின்ற மனத்தின் கவலைகள் ஓயா.

எரிந்த தீவு இலங்கைத் தீவு அதை
எரித்தது பிறன்மனை தீண்டிய குற்றம்
எரிந்த தீவில் எழுந்தது தமிழ் மனம்
எழுந்த மனத்தில் விளைந்தது கலையே.

விரிந்த கலையில் விரிந்த மனத்தில் கலிங்கம்
விட்டுமே வந்தவர் தம்மையே அணைத்தோம்
பரிந்து அணைத்துப் பாவும் என்று அவர்
பாட்டிலே விட்டோம் நாட்டினை இழுந்தோம்.

தமிழும் வழக்கில்(த) தானில்லாப் பாளீயும்
தம்முட் புணர்ந்து தந்ததே சிங்களம்
தமிழை எதிர்ப்பது தாயை எதிர்ப்பது
தாயை எதிர்ப்பவர் தரணியில் வாழ்வரா?

எரிந்த சாம்பலில் இருந்தே எழுந்தேன்
 எடுத்த பாதத்தின் இறைவனைக் கண்டேன்
 விரிந்த சடையான் விரைந்த நுடனம்
 விழுமிய தவத்தின் வினையெயன உணர்ந்தேன்.

சொரிந்த கண்கள் சேகமே ஆகக்
 சொக்கநூதனின் தீருவடி பணிந்தேன்
 தெரிந்த தொன்றிலைத் தெய்வமே என்னைத்
 தீயிடை இடு இத் தீருமேனி ஏன் என்றேன்?

நாவெராகு வேதம் நன்றென ஓதிய
 நான்ற வாயினாஸ் நடராஜன் ஓதினான்
 மேவெராகு வேதம் வேண்டுமா என்றேன்
 மேன்மை தங்கிட ஓதினான் தமிழில்...

நாமெல்லாம் துமிழ் மக்கள்
 நமக்கு நாம் பாதுகாப்பு
 நாமெல்லாம் ஆழிவதால் ஓர்
 நாட்டினார் வாழ்வரென்றால்
 நாமெல்லாம் வாழுவதற்கு அந்
 நாட்டினார் ஆழிதல நீதி!
 நாமெல்லாம் ஆழிந்து எந்த
 நாடங்கு வாழும் பார்ப்போம்!

ஓதிடு இதனைத் தீனாழும்
 ஒவ்வொராகு கணாழும் ஓது
 ஓதிய பின்னர் செயலில்
 ஓற்றுமை தீனாழும் நாட்டு.

தீதிலா வாழ்வு காண்பாய்
 திட்டங்கள் எல்லாம் வெல்வாய்
 மாதிராகு பாகன் தமிழை
 மன்றிலே சொன்ன பெருமான்.

காதிலே ஒலிக்கச் சொன்ன
கருத்தினைக் கேட்டீர் தானே
பாதியிற் கருகும் வரழ்வாய்ப்
பண்ணிட வேண்டாம் பெரியீர்.

ஒதுவேன் அன்று எரிந்து
ஒழிந்தவன் சாம்பல் மீது
ஆதலால் அறிவு கொள்ளீர்
அதனை நீர் எரிக்க முயலீர்!

08.06.2000

பிரசவம்

ஸமுத்தின் சுதுமலையில் இருந்து வாழ்ந்தவர்க்குக் காலத்தால் முதற் கனிந்த காதலின் முதற் பிரசவம் ஞாலத்தில் இட்ட பெயர் இராஜ நல் மனோகரன் காலத்தின் கோலத்தால் கண்டதின்று இங்கிலாந்து.

இங்கிலாந்தில் இருந்தாலும் இடர்ப்பாடு விடவில்லை எங்கிருந்தோ நகர்ந்திட்ட எமையாள் சனியும் குருவும் தங்கிட்டார் எம் துணைக்குத் தாலியே அட்டமத்தில் எங்கணக்கீல் இருவருமே இருந்திட்டார் இடம் நாலில்.

இடமெய்ட்டும் நாலும் என்று இருவருக்கும் கோசரத்தில் விடமாட்டார் ஒருவீட்டில் வீண் அலைச்சல் பிரீவுந்தான் விடமுண்ட கண்டனையே விடாது வணங்கியதால் தடமாற்றும் மட்டுமென்று தந்திட்டார் ஏற்றிட்டோம்.

एற்றிட்டாள் என் தாவி என்னவனைப் பிரீந்தின்று ஏற்றிட்ட பிரசவத்தின் எழில் மக்கள் மூலமையும் தேற்றிவிட்டு இங்கிலாந்தில் தேவை தொழில் எனவே ஆற்றுகின்ற பணிலீப்போ அடியேன் யான் இத்தாவி.

பெருநிலம் ரஷ்யா பெரிதாகப் பூமித்தாய்க்கு
 இரண்சிக்கிச்சை நடத்திடவே நுற்பிரசவம் இயற்கைவாயு
 கருங்கடல் வழியாகக் கண்டியாய்க் குழாய் அமைத்துக்
 கடத்தியே துருக்கிக்குக் காச சம்பாதிக்க இல்
 வருந்தொழில் பெற்றவர் அவரூரார் இத்தாலியர்
 அஃதியற்ற என்னையும் அழைத்திடவே இங்கு வந்தேன்
 கருங்கடல் அடியாகக் காணும் நீரின் ஆழம்
 கனக்கவல்ல மீற்றாரில் கண்டால் மூவாயிரமே.

தமிழகான் தாசீசீயஸ் தமிழ்மகளைப் புணர்ந்தன்று
 அழித்தாகப் பிரசவித்தான் அனைத்துலக ஓலிபரப்பை
 அழித்தாக வளர்ந்திட்ட அழகுதமிழ் ஓலிபரப்பில(த)
 தமிழ்வாழப் பிரசவித்தார் தரமிகு பிரசவகளத்தை.

ஆண்டு இரண்டு முன்னர் அமைந்த பிரசவத்தைப்
பூண்ட தழிழ்ப் புலமைப் புலவன் நாவரசன்
தீண்டி அரவணனத்துத் தீற்றும் வெளிக்கொணர்ந்து
ஆண்டு நீன்றிட்டான் இங்கு அறிவுசேர் தாதீயாக.

எனக்கும் ஒரு பெருமை என் தரத்தில் ஏறி அல்ல
உமக்கும் நீணனவிருக்கும் உடனடியாய்க் களத்தினிலே
கனக்கும் கவிக் குழந்தை காதலினாற் பிரசவித்த
இனத்தின் முதற் கவிஞர் இதுவுமோர் பெருமை தானே!

விடுதலைக்குக் கவி பாடி விரைந்திட்ட பிரசவங்கள்
விடுதலைக்குக் கவி பாடி விரைந்துமே எப்போதும்
விடுதலையே பிரசவிக்க விரும்பி நிற்கும் வேளையிலே
விடுதலைக்காய் வாழுகின்ற வீரருக்கு இவை சேரும்.

இருபது ஆறு தொண்ணூர்றிருட்டில் இன் பிரசவம் விடுதலை
இருவாரம் கழித்து யனம் இருந்து தனமும் சொரிந்தோம்
வருகின்ற புயல்களிலே வருங்காலம் ஆடாமல்
நகராத அம்மியையும் நகர்த்தினார் பிரசவத்தில்
கரவொலி பிறப்பித்தார் கரமிரண்டை அசைத்தே
காடைத்தனத்தின் காழக அசரணைச் சாடி நீண்றார்
கரமுயர் தேர்தலைக் கண்டித்தார் பிரசவத்தில்
கன்னித்தழிமுர் வன்னி நிலைமைகளை.

அம்மணியின் ஆட்கள் அசைக்கும் அகலமில்லாச் சமாதானம்
எம்மவரின் சாவுப் பொறி என்றுகூறி நீண்ற காலை
எம்மவரின் புறத்தில் நீண்று ஏட்டில் எழுதி நீண்றார் காதல்
தும்மல்வரும் சாம்பல் நீண்று தொகையாய் ஆவி எழுந்த வண்ணம்.

இவ்வகையிற் பிரசவங்கள் எத்தனை எத்தனையோ
கைவந்த கவிஞருமே கணக்கில் இவ்வை அத்தனையாம்
பொய்வந்த கவிஞர் முன்னர் பொய் பேசாக் கவிஞர் இப்போ
மெய்வந்த நிலையே தந்த மேதகு வாளனாலியே வாழுக்!

தாயக விடுதலைக்குத் தற்கொடை தந்தோர்

தாயகம் தமிழீழம் தந்தவூர் சுதூமலை
 தாயவள் தந்தபெயர் ராஜநல் மனோகரன்
 தாயகம் தவித்திடவே தாவினேன் இங்கிலாந்து
 ஆழினும் இன்று தொழில் ஜோப்பா இத்தாவி.

பொற்றாவி இங்கில்லைப் பொலிந்தவரோ டிங்கிலாந்தில்
 இத்தாவி வந்திருந்து இக்கவிதையரன் வடித்தேன்
 இத்தாவி நாட்டினிலே இவன் இன்னும் நாலுமாதம்
 கத்தாமல் (த) தமிழ்தனிலே கடவுளிட்ட தண்டனையே.

கேட்பது எதுவிவரினும் கேட்டவுடன் கொடுத்தனால்
 நாட்பல ஆயிடினும் நல்லபுகழ் கர்ணனுக்கு
 ஆப்பலம் அரசுகிகாண்ட அகிலத்தேர் அவன் போலே
 கேட்பது கொடுப்பதோன்றும் கேள்வியிலே பெரிதேயெல்ல.

ஆனாலும் கர்ணனுக்கு அவனியிலே ஏன்பெருமை
 பூணாக உயிர்காத்துப் பூண்டுநின்ற கவசமதைத்
 தாணாக உவந்தளித்தான் தன்னுயிர்க்கு ஊறுகண்டும்
 தேனாக உயிர்மதியான் தெலிட்டாது கொடைகாத்தான்.

நாமேதும் கேட்காது நம்பும் விடுதலைக்குத்
 தாமேதும் செய்வதென்றால் தருவேங்க காசளன்னாமல்
 தாமாக விடுதலைக்குத் தம்மையே தந்தாரை
 யாமேது கவிதைக்குள் நல்லபடி அடக்குவதோ?

நாம் சென்று படலைவரை நயமாகக் கேட்டாலே
 வீண் சென்று வாருமென விளம்புபவர் பலருண்டு
 தாம் சென்று படைநடத்தித் தமிழீழ விடியலுக்கு
 நாம் சென்று விலையாவோம் நல்லதமிழ் வாழுவென்று...

தான் சென்று கறைகாணாக் கடல்சென்று கரும்புலியாய்
வான் சென்ற மாவீரர் வருதியாகம் தனையில்கு
நான் இன்று நூற்றுமிலில் நயமாகக் கவிதைக்குள்
தான் எங்கு அடக்குவதோ தலிக்கின்றேன் இயன்றிடாது.

தமிழீழ விடுதலைக்குத் தனம் சிறிது தாம் ஈந்து
தமிழீழ மக்கள்பலர் தம்பட்டம் அடிக்கையிலே
தமிழீழ விடுதலைக்குத் தம்முயிரைத் தந்துவிட்டுத்
தமிழீழ மண்ணிற்குள் தம்முடலை வித்திட்ட...

அவர்பெயரை உரைப்பதற்கு அகிலத்திற் சிதறிவிட்ட
இவன்தனக்கு உரிமையேது இருந்தாலும் கவிதைக்குள்
அவர்புகழை அடக்கிடவே அகிலத்தில் வழியுமேது
அவர்வாழ்க அவர்கண்ட அன்னதமிழ் ஈழம்புவல்க!

நாட்டின் விடுதலைக்கு நூற்பேர் நடைபெறவே
நாட்டை விட்டகன்ற நாம்தேடும் மேற்குலகு
நாட்டின் விடுதலைக்கு நூற்போரால் நலம்பேணும்
நாட்டை விட்டகலார் நன்றேற்றார் நமனுலகு.

தற்கொலைப் படையென்று தரணியுளோர் சௌகன்னாலும்
தற்கொலைப் படையும்து தரணிவாழ் தமிழர்களே
ஒற்றுமைப் பட்டிஸ்கு ஓரணியில் நீன்றிட்டால்
நற்றுணைப் படைவேறு நாமியற்றல் வேண்டுமாமோ!

29.06.2000

ஜீலாய் மாதும் வந்தால்

குவில் இருந்து சுமந்தெனை என்தாய்
 சதுமலை மண்ணில்(த்) தவழேவே விட்டுப்
 பரவில் இருந்து பலசுவை உணவும்
 பாங்குடன் தந்தெனைப் பரரிலே வளர்த்தாள்
 அவின் விழுது அமையும் அதன் கீழ்
 அமைந்ததா அந்திலை அகிலம் சிதறி னோம்
 தோலும் சுதையும் தோன்றிடும் உயிரும்
 தோன்றவே ஒன்றாய்த் தொழுத கையராய்.

நாலும் விட்டு நாற்றிசை பறந்து
 நாலு சுவருக்குள் நம்கதை அமையக்
 காலும் கையும் கட்டிவராழ் கின்ற
 கணக்கில் தமிழரின் கணக்கில் ஒருவன்
 பரலும் நெய்யும் கலந்த நிலைமிலே
 பாங்குடன் மேற்கிலே பலனும் காண்பவன்
 நானும் கீழையில் வரமுந்தவன் இன்று
 நற்றெராழில் இத்தாலி இராஜ மனோகரன்.

நாலின் அளவிலே சரிவுகள் பரந்தது
 நோய்த வேலிக்குக் கையை வெட்டினோம்
 தோளின் சால்வைத் தொங்கலீர் சாதியைத்
 தொங்கவிட்டுத் தோண்டினோம் புதைகுழி
 நானும் காதலில் நஞ்சு கலந்தோம்
 நம்மவர் வாழ்வை நாமே அழித்திட்டோம்
 பரமும் உலகிலே பாலிகள் ஆகவே
 பண்ணிய பாவஸ்கள் பற்பல பற்பல.

பாவஸ்கள் யாவும் ஒன்று தீரண்டு
 பெளத்த பிக்குகள் ஆகி வளர்ந்தன
 பாவஸ்கள் நாம்செய்த பாவஸ்கள் தன்னால்
 பெளத்த மத்தைப் பிக்குகள் மறந்தனர்
 தீவெங்கள் மொழிக்குச் சிஸ்களம் மட்டும்
 தீயிலே இடுவே஗ம் தீந்தமிழ் உரைத்தால்
 நாவெங்கள் மொழியில் நலின்றிடல் வேண்டும்
 நயனுலகு உமக்கு நலின்றிடல்(த) தமிழே.

சௌந்தத்தை மிதித்துத் துயரக்கள் செய்தோம்
 சோகங்கள் எல்லாம் சேர்ந்தன ஒன்றாய்த்
 தந்தத்தை வண்டுகும் தலதா மாளிகைத்
 தயவிலே வளர்ந்து தாக்கின எழ்வைச்
 சந்தத்தைத் தமிழின் சத்தத்தை என்றும்
 சாகவே துரத்தச் சாதுக்கள் தீரண்டனர்
 பந்தத்தைத் தமிழின் பாகத்தை என்றும்
 பாரிலே நசுக்கிடப் பெளத்தர்கள் நீண்றனர்.

ஆடிக்கு ஆடி அடித்து மகிழ்ந்தனர்
 அழிவையே செய்து அழித்தனர் எம்பாவலம்
 ஆடிக்கு ஆடி அழித்து எழ்வையே
 அசையாத மனத்தை அசைய வைத்தனர்
 ஆடிக்கு ஆடி ஆட வைத்ததால்
 ஆடிய மூளையில் அமைந்தது தேடல்
 ஆடிக்கு ஆடி ஆண்ட பரம்பரை
 ஆடிட வேண்டுமா ஆள்வது மீண்டுமே!

ஆடிய மனத்தில் அசைந்தது அமைதி
 அசையாத மனத்தில் அமைந்தது உறுதி
 ஓடிய தமிழர் ஒருகணம் நீண்றார்
 ஓடிய குருதியில் ஓம் என எழுந்தார்
 தேடிட முனைந்தார் தெள்ளிய வாழ்வைத்
 தேடிய வாழ்வின் சிறப்பினை அடையக்
 கூடிய விலையாய்க் கொடுத்தனர் உயிரைக்
 கொண்றனர் தம்மைக் கொண்டிட வாழ்வு.

நீதியின் பக்கம் நீண்றவர் வாழ்வு
 நீலைப்பது உறுதி நீசரே எதிர்ப்பார்
 ஆதியில் இருந்த வாழ்வினைத் தமிழும்
 அகிலத்தில் விரைவில் அடைந்திடும் உறுதி
 ஏதிலியாக எஸ்கும் வாழ்கின்றோம்
 எனின் ஏதிலி அல்ல எழ்வுடை எழும்
 ஒதிடும் ஒற்றுமை பேணியே என்றும்
 ஒரணி நீண்று சீரணி செய்வோம்!

மாலை

சுதூமலை மன் பிறந்து சுந்தரத் தமிழ் பழின்று
வதுவையில் அவள் இட்ட மாலையோடு மன் பிரிந்து
இதுவரை ஈழம் காணாது இங்கிலாந்து மன் சேர்ந்த
இதுகவி இராஜ மனோகரன் இத்தாலி மன் இருந்து.

மாலை ஓன்றுதருவாய் என்று ஒலை தந்தாய் நாவரசா
மாலை இருமுறையே மன மாலை ஓன்று மன்மீது
வேளை வந்து காலனவன் மேலிறின்று உயிர் பறித்த
வேளை யின்பின் மற்றொன்று வேறுறதனைக் கேட்டாய் நீ.

ஆனமுதல் மாலை கண்டாய் அடுத்ததற்கு ஆண்டுபல
போனபின்னர் ஆகுமப்போ புலவனியான் இருக்கமாட்டேன்
ஆனதனால் அழுகுதமிழ் ஆகுமாறு அமைத்த மாலை
தேனமுதம் சிற்தும் மாலை தெய்வத்தமிழ்ப் பாமாலை.

ஒலை இந்த மாலை சேர வேளை வந்து சேர வந்தேன்
மாலை இல்லா மேலைநாடு மாலை மதி மயக்கா நாடு
மாலை இன்றி லீலை காணும் கோலம் அலங்கோல நாடு
மாலை காணா மேனி எல்லாம் லீலை காணும் மேலை நாடு.

மாலை மதி மயக்கும் நாடு மாலை மணம் மதிக்கும் நாடு
வாலை மண மாலை கண்டு காளை கை அணையும் நாடு
மாலை தமிழ் மாலை என்று மதி வாணர் பாமாலை கண்டு
வேளை வரும் காலை வரை வேகும் தமிழ் ஈழ நாடு.

மாலை மண மாலை வேண்டாம் மஸ்கை தமிழ் வாழ வேண்டும்
வாலை யென வேறும் உண்டோ வானதீரப் படையும் உண்டேல்
வேளை இது காலை விட்டால் வேண்டும் வாழ்வு விளைந்தீடுமே
நாளை என்று நாம் இருந்தால் நடக்குமாயோ நன்மை என்றும்.

மாலை பரமாலை டெகண்டு பண் சேர வரழ்ந்த தமிழ்
 மாலை காமாலை கண்டு மங்கி ஒளி கண்ணில் இன்று
 மாலை சா மாலை டெகண்டு வரலாற்றைச் சிலர் தூரத்த
 மாலை மாமாலை காண மக்கள் யாம் ஏது செய்வோம்
 மாலை யிலே மலராக மண்ணின் மீது உதித்த தெல்லாம்
 மாலை இன்று ஆவது போல் மக்கள் யாம் ஓன்று ஆலோம்
 மாலை போலே ஓரண்ணியில் மலராக அனி தீரள்லோம்
 மாலை தமிழ் ஈழத்தாய்க்கு மகிழ்வோடு நாம் அளிப்போம்.

மாலை மலர் மாலை அல்ல மாலை பல அவஞக்குண்டு
 மாலை பா மாலை அல்ல மலை போலே முன்னர் உண்டு
 மாலை நாம் ஓன்றாய் நீன்று மக்கள் சக்தி ஓன்றே ஆகி
 மாலை ஓர் வெற்றி மாலை மண்ணில் நாம் அளித்திடுவோம்.

24.08.2000

மே தினம் தான் தினம்

பார் என்றால் அண்டத்தில் பூவுலகம் தான்
பன் என்றால் பூவுலகில் பைந்தமிழே தான்
ஹர் என்றால் தமிழ்மீழ் தன்னில் ஓர் ஊரே
உயர்ந்த மலை சுதுமலை தன்னிற் பிறந்த...

பேர் என்று கொண்டவன் யான் இராஜமனோகரன்
பெற்ற தமிழ்க் கவி சொல்ல வந்தேன் இப்பேர்
யார் சொன்னார் மேதினம் தான் தினமே என்று
யாதும் ஊராய் வாழ்ந்துவரும் எம்மவர்க்கு.

மேதினம் தான் தினம் என்றாய் தீனமும்
மேதினம் தான் என்றும் சொன்னாய் ஜய
மேதினியில் தமிழர் யாம் ஈழத்தவர்கள்
மேவியுள்ள நாடுகள் தாம் எத்தனையோ.

காகமில்லா ஊரில்லை என்று அன்று
காதாரக் கூறிடுவார் ஈழம் தன்னில்
காகமில்லா ஊர்கள்பல உலகில் உண்டு
காசினியில் தமிழனில்லா நாடே ஏது?

நிலம் முழுக்க வாழ்ந்தாலும் நிலைமை என்ன
நெஞ்சமெல்லாம் கனத்து நீற்கும் நிலைமை தானே
நிலவுக்குப் பயந்து பரதேசம் போன
நீர் கதையாய் ஆசியதும் போலத் தானே!

எம்மோடு பிறந்து வாழும் எதிரி மூவர்
எம்முடைய தீய நெஞ்சம் எம்முதல் எதிரி
எம்மோடு வாழும் பெளத்தும் சிங்களம்
என்றைக்கும் எம் எதிரி அதனால்வன்ன?

எம்முகில் வாழ்ந்து வரும் எதிரி மூன்றாம்
 எதிரியவன் இந்திய ஏகாதி பத்தியம்
 தமிழ்முடைய குணத்தாலும் செய்கையாலும்
 தமிழர்க்கு அது என்றும் முதலாம் எதிரி.

ஆண்டவன் அருள் தரினும் ஜயர் தடுக்கும்
 ஆபத்துப்போலத்தான் இந்த எதிரி
 புண்டதன் பகை மறந்து புத்தன் வரினும்
 புவுலசில் இவன் தடுப்பான் பொது எதிரி.

ஆண்டவன் அன்று எம்மை அவனையுந் தான்
 ஆனாலும் பணம் பணத்தைச் சார்தல் போல
 ஆண்டவன் அகிலத்தை என்ற கதையில்
 அயருகின்ற இங்கிலாந்து அவனைச் சாரும்.

அங்குதான் தணிக்கை அதன்பின் எடுத்தார்
 அதற்கு மேல் வான்சென்று பொழிவார் குண்டை
 இங்குநாம் வந்துவிட்டால் இங்கிலாந்தும்
 இறுக்குகியதே எம்முடைய குரலின் வணையை.

நிலவுக்குப் பயந்து பரதேசம் போன
 நீண்ட எம் கணத்தன்னை நினைத்தே பாரும்
 நிலவுக்குப் பயப்படாத நெஞ்சு வேண்டும்
 நிலத்திலே எம் நிலமே சொந்தம் என்றும்.

எம் எதிரி முதல் எதிரி எமக்கு நாமே
 எம்முடைய பகை எதிரி இந்திய அரசு
 எம் எதிரி இவ்விருவர் இருக்கும் வரைக்கும்
 எந்நானும் மேதினையே எமக்குத் தானே.

எந்நானும் காலையிலே இயல்பாய் எழுந்து
 எமக்கு நாம் கூறுவோம் கண்ணாடி முன்னே
 உன்னைதிரி நீயே நீ உன்னை மாற்று
 உனக்கு நீ குழி பறிக்கும் தன்மை நீக்கு.

மண்ணுலகில் நீ துர்க் குணத்தைத் தீருத்து
மகிழ்வோடு ஒற்றுமையை நானும் பேணு
தீண்ணமாக நாம் இதனைச் செய்து நீன்றால்
தினரிடுவார் மற்றைய எம் எதிர் தாமே.

மேதினாம் என்றவுடன் சமவுரிமை
மேதினியில் தொழிலாளர் தமக்கு என்போம்
மேதினமே எந்றானும் ஈழத்தவர்க்கு
மேய்க்க எம்மை முயலுகின்றார் அரக்கர் பலரும்.

மேதினமாய் என்றும் நாம் விழித்து நீற்போம்
மேவிடுவோம் மேதினியில் ஒற்றுமையை
மேதினமே இல்லாத நாடு காண்போம்
மேவியே சமவுரிமை யாவர் தமக்கும்!

03.05.2001

சித்திரை

சுதுமலைத் தரை சுகம்பெறு உரை
 இதுவரை கரை இங்கிலாந்தின் தரை
 பதி உரை கவி பலர் மனம் நிறை
 பரநிறை இராஜ மனோகரன் உரை.

இத்தரை தனில் எத்துணைச் சிறை
 அத்தரை நின்று இத்தரை வந்தேன்
 இத்தரை இழிந்து இத்தாலி இருந்து
 இத்தரை மீள உத்தரம் பிரான்சு!

முன்றரை மாதம் அஞ்ஞாத வாசம்
 நன்றவென் நாட்டில் இல்லாத வாசம்
 தோன்றவே இங்கு தோன்றியதுன் குரல்
 தோன்றுதே கவிதை துள்ளுதே நாலில்.

பிரசவ களம் பிறந்தது இத்தரை
 சரசமே நிதம் தமிழர் மனத்தினை
 சீரசிலே வரும் சீந்தணைத் திரை
 உரசியே வரும் உதடுகள் நிரை.

நாளை சித்திரை நாமேர நித்திரை
 வேளை இத்தரை வேண்டும் எம்தரை
 கோழை இத்தரை கோமகர் அத்தரை
 நாளை சித்திரை நமக்கு விடுதலை.

வேண்டும் இத்தரை மீண்டும் தமிழ்த்தரை
 மாண்டும் இத்தரை வேண்டும் தமிழ்த்தரை
 மாண்டோர் எத்துணை மாள்வோர் எத்துணை
 மாள்வோம் இத்தரை மாளாது தமிழ்த் தரை.

ஆண்டவர் எம்தரை ஆண்டார் அன்றெழை
யாண்டும் அடிமையேய யார்க்கும் எனும் தீரை
புண்டே வழிதனைப் புனும் படி எமை
யீண்டும் இத்தரை மீட்டனார் அதே உரை.

ஆண்ட தீமிர் இத்தரை ஆள்வோர் தீமிர் அத்தரை
புண்ட கொள்கைத் தீரை புணோயினி அடிமைத்தனை
தூண்டா மணிலிழித் தீரை தூயதமிழ் மகள் துறை
ஆண்டாண்டு கழிந்தாலும் அகம் நீரை தமிழ்த் துறை.

நாளை சீத்திரை நாமோ நீத்திரை
நாளும் நீத்திரை நண்ணும் எத்திரை
நாளும் நீத்திரை நண்ணும் முதுதிரை
பாழும் நீத்திரை பண்ணும் கெடுதிரை.

வள்ளுவன் சூற்று...
ஏந்துநீர் மறவி மடி துயில் நான்கும்
கெடுநீரார் காமக் கலன்

12.04.2001

யோங்கு தமிழ்

தாயகம் தமிழ்மீழ் தந்தவூர் சுதுமலை தாயிட்ட
பெயர் இராஜ மனோகரன்.

தாயகம் தண்ணூலகத் தாவியது இங்கிலாந்து
மாய்வது தேசீயம் காண்.

அனைத்துவகத் தமிழ் ஒலியின் நாவரச இன்று
அனைத்துமே குறஞ்சைய வடிவம்.

தமிழுக்காய்த் தமையீந்த தற்கொடைக் கரும்புலி
அமரருக்கு எனது மனப் பணிபு.

தாயகம் தமிழ்மீழ் தன்மானம் தேசீயம்
மாய்வது தன்னாட்சி தான்.

தன்மானம் வீற்றல் தமிழ்மானம் அடகுவைத்தல்
எந்நாளோ நாம் தீருந்துவது.

பொங்கு தமிழ் என்று பொங்கியவர் பலர் என்றும்
மங்கிடாது மண்ணில் ஓன்றானால்.

இங்கு தமிழ்க்கறும் எம்மவரே வாருங்கள் அங்கு
பொங்கும் புனைக்கு அணையாய்.

தங்கும் தமிழ்மீழ் தாயகமாய் எம்மவர்க்கு
எங்கும் நாம் பொங்கி நீண்றால்.

இங்கு பொங்கி என்ன எவர் காதீல் இது ஏறும்
என்றீடாதீர் உம் வேதாந்தம்.

எங்கும் பொங்கி நீன்று எவர்க்குமே எடுத்துரையும்
அங்கு அது உதவும் ஒரு நாள்.

தாயகம் தமிழீழம் தான் அமையத் தமிழர் யாம்
நேயமுடன் ஓரணியில் நீற்போகு.

தேசியம் தமிழ்மானம் தேர்ந்திட்டால்து தன்மானம்
காசினியில் கண்டால் நாம் ஒற்றுமை.

தன்னாட்சி தமிழுக்குத் தரணியிலே தானமையும்
என்னாட்சி எழ்மாட்சி என்றானால்.

தாயகம் தமிழீழம் தானமையப் பொங்கிவாரும்
தேசியத் தன்னாட்சி என்றும்.

05.07.2001

ஆடி விதை கூடிக் களை

ஆடி விதைத்தது தமிழ்மீழ்
 அன்பில் விளைந்தது சுதுமலையில்
 பாடி வளர்இராஜ மனோகரன்
 பாரில் உறைவது இங்கிலாந்து.

தேடி வருவது தமிழ் ஒலியில்(த)
 தேர்ந்த கவிவரி தெரிவிக்க
 நாடித் தருவது நல் வணக்கம்
 நம் தமிழ் ஒலி உறவுகளே.

ஆடி விதைத்தென்ன பாடி விதைத்தென்ன
 ஆயிரம் ஆயிரம் ஆண்டுகளாய்
 ஓடி விதைத்தென்ன தேடி விதைத்தென்ன
 ஒற்றுமையின் சிறப்பை உணராமல்.

நாடி விதைத்தென்ன கூடி விதைத்தென்ன
 நம்மைநாம் மதிக்கத் தெரியாமல்
 கூடி விதைத்தென்ன மூடி விதைத்தென்ன
 சுதந்தீர் மகிமையை உணராமல்.

ஆடி விதைக்கலாம் பாடி விதைக்கலாம்
 அன்பிலே யாவரும் அருகணைந்தால்
 ஓடி விதைக்கலாம் தேடி விதைக்கலாம்
 ஒற்றுமைப்பட்டு நாம் ஒன்றானால்.

நாடி விதைக்கலாம் கூடி விதைக்கலாம்
 நமது மதிப்பை நாம் மதித்திட்டால்
 கூடி விதைக்கலாம் மூடி விதைக்கலாம்
 சுதந்தீர் மகிமையை உணர்ந்திட்டால்.

ஆடி விதைத்தோம் நாம் தமிழரசை
அழகுற மன்னை ஆக்கமுன்னர்
ஓடி வளர்ந்தது வேர்கள் பல
ஒளீத்து வளர்ந்தன களைகள் பல.

சாடி வதைத்தீட யாரும் இன்றியே
சுத்து முழுவதும் உறிஞ்சிடவே
துடி மகிழ்ந்திடச் சூடி மகிழ்ந்திடச்
சுதந்திரத் தமிழ் முடி இன்னும் இல்லை.

ஏடு மட்டுமே எழுத்து மட்டுமே
என்றும் இறைமையை எய்தாது
தாடி மட்டுமே தகுதி என்றிடன்
தரணியில் விடுதலை கிட்டாது.

வீடு மட்டுமே விணைய வேண்டின்
வீதியிலே தமிழ் கேட்காது
நாடு மட்டுமே நமது முடிவெணில்
நவில்வது செயலில் ஆகாமல்.

நாடு தமிழுக்கு நன்றே அமைவது
நமது தமிழ் நிலம் ஈழத்தில்
கேடு தழுந்திடும் ஆடித் தீங்களைக்
கேட்பவர் கொதித்துமே பலனேது?

பாடி விதைத்திடும் தமிழர் ஒன்றாகிப்
பாரில் ஓரணி ஆகவே
தேடி அழித்திடும் சீங்கள் நாட்டிலே
சிறந்த தலைமை உருவாகவே.

ஆடி விதைக்கலாம் பாடி விதைக்கலாம்
ஆனாலும் தமிழீழம் அமையவேண்டின்
ஓடி விதைக்கலாம் தேடி விதைக்கலாம்
ஒளிர்மிகு தமிழீழம் ஒங்க வேண்டின்.

நாடி விதைப்போம் நல்ல விதைகளை
நாசிமல்லாம் ஒன்றிறங்கும் நல்ல மனம்
கூடி விதைப்போம் என்னும் மனம் என்றும்
கொண்டிடில் தழிழ்ச்சும் உதயம் இன்றே!

19.07.2001

சிறுவர் நலங் காத்தல் கடன்

சுதுமலை ஊர்ப் பிறந்து சுகபிமன உலகலைந்து
இதுமென நிலைகொண்ட இங்கிலங்ந்து நராடிருந்து
பதுமெனத் தமிழழூடுத்துப் பாவெனக் கறூவது
கதியெனத் தமிழழூயென்னும் கவிராஜமனோகரன்.

சிறுவர் நலங்காக்க இருவர் முதுகுரவர்
பெறுவர் துணையிருப்பர் பெற்ற கடமையது
முறுவல் முகங்கணார் முகமேர்க்கமே வாட
மறுமை வாழ்வதற்கும் சிறுவர் நலங்காப்பர்.

சிறுவர் அதனாலே சீற்றினஞ் சேராமல்
பெறுவர் பெருவாழ்வு பெற்றோர் சௌகர்காத்து
வறுயை கண்டாலும் வாழ்வில் நலங்கண்டு
பொறுமை கடைப்பிடியும் போதும் மனங்கொண்டு.

பெற்றோர் இல்லாத பிள்ளை யார் பெருப்பு
கற்றோர் கூறிடுவர் கடமை சமுதாயமென்று
மற்றோர் கூறிடலாம் மண்ணிலே படைத்துமே
உற்றோன் காப்பான் உள்ளதீர் என்றுகூட.

பூனை தன்கண்முடிப் பூவுலகம் இருஞுமாமே
தானை தமிழ் வாழுவென்று தமிழீழும் கண்டின்று
ஆன நன்மை பலவுண்டு அதன்மறுபங்கத்தில்
ஆன தீமை சிலவுண்டு அவற்றிலென்று இதுவன்றோ.

தாக்கித் தருக்கர்கள் தமிழரை அழித்ததனால்
ஆக்கி வைத்த அன்னை அப்பன் இருவரையும்
போக்கி விண்ணுலகம் புகையென அனுப்பிவிட்டு
நோக்க முகமின்றி நெரந்த குழந்தைகள் அங்கு.

ஆயிரம் ஆயிரமாய் அடைந்தார் அகதிமுகாம்
வாயிலே சொல்காணா வயதின் சிறுவர்குழாம்
பாயிலே படுக்கைகூடப் பாக்கியமாகும் நிலை
வாயிலே பால்வேண்டாம் வளர்நீர் வசதியுண்டா.

காயிலே கருகினாலும் கடவுள்ட்ட விதி எனலாம்
வாயிலே சொல்காணா வயதிலே வாடவிடல்
சேயெனக் கண்டபின்னும் செயலிழந்த நிலைகாணல்
நாயினும் நலங்குக்கட்டு நன்றிகெட்ட நிலையன்றோ.

தாயின இங்கிலாந்தில்(த) தனதாட்சி அமைத்தின்று
பாயுமாறு ஈழம் வரை பாலித்து அருள்செய்வாளர்
காயுமாறு துண்பம் கனகதுர்க்கை அருள் பொழிவாளர்
மாயுமாறு உள்ளவரை மண்ணிலே வாழுவைக்க.

தாயுமாகத் தந்தையாகத் தரணியிலே பொறுப்பேற்றுச்
சேயுமாக அவர்வளரச் செலுத்தும்பவுண் பதினைந்து
நேயுமாக மாதமீமான்று நிலுவையாக அமைத்தாலங்கு
தாயுமாகத் தந்தையாகத் தத்தெடுத்த தகுதிகாண்றீர்.

வாயுவாக ஒருநாள் ஆவி வந்த காலன்கொண்டுரகப்
பாயுமாறு இதுநாள்தினைப் பண்ணிவிட்டால்அருளாம்
பாயுமாமே பாவுமறுக்கும் பட்டதுயர் துடைத்தல் பிறர்க்குக்
காயுமாமே கண்டதுன்பம் கடமையாமே தமிழர்க்கிஸ்கு.

வாழுமாறு வசதிவந்த வழியைஇங்கு அமைக்க வைத்து
நீஞுமாறு துண்பஞ்சமந்து நிலத்தில்விதைத்த இருவரையும்
ஆருநாள் விண்ணுவுலகம் அனுப்பிவிட்ட அந்தச் சிறுவர்
வாழுமாறு வழிசமைக்க வாரும் தொகையீர்வளர் உதவீர்.

இட்டுஇவரைக் காக்க அழையும் இங்குசைபர்இரண்டு சைபர்
எட்டுஎட்டு ஒன்றுசைபர் சைபர் எட்டு மூன்று ஐந்து எண்ணே
எட்டியுள்ள தொகையோ மொத்தம் ஏற்றியுள்ளதாயிரமென்று
கட்டியுள்ளோர் தொகையோ கடக்க முன்னாறு காணுமாமே.

பெற்றோர் இழந்த சிறுவர் நலம்
 பெரிதும் காத்தல் எமது கடமை
 மற்றோர் வழியில் இழந்ததல்ல
 மண்ணின் வாழ்வுப் போரீல் இழந்து
 உற்றோர் இளமை வறுமை
 உலகில்து தமிழர் சிறுவர் தமிழைப்
 பெற்றோர் போலே காத்தல் என்றும்
 பெரிதும் புலத்தின் தமிழர்கடமை.

ஆலயங்கள் அறநிலையங்கள்
 அதனை ஆக்கிச் சிறப்புச் சேர்ப்பீர்
 மாலும் அயனும் காணா இறையை
 மண்ணிற் காண வழியும் இதுவே
 பாலும்பெருய்யும் பழுமாக
 பாலர் வாயில் ஊற்றும் இறைவன்
 காலும்கையும் காண வருவான்
 காண்போம் சிறுவர் நலமே காத்து.

ஏழூயின் சிரிப்பில் இறைவனை
 என்றும் காண எழுந்து வாரீர்
 காளையர் கன்னியர் காதல் கொண்டு
 கவினூற வாழும் இல்லறத்தீல்
 மேலையோர் வாரீர் மேன்மை தன்னை
 மேவியே சேர்க்க ஜ நா எதற்குச்
 சாலையில் விழுந்த சந்ததி தமிழர்
 சாகாது தூக்கத் தமிழரே வாரீர்!

09.05.2002

அந்தாதி

தந்தநாடு தமிழீழம் தகவுசேர் சுதூமலை ஊர்
செந்தநாடு தவிக்கையிலே சுகம்பெற ஓடோடி
வந்தநாடு இங்கிலாந்து வர்ப்புக்கு இராஜமனோகரன்
அந்தாதி பாடவந்தேன் அழிவில்லை எதற்கும் என்று.

என்றோதும் பாடல்வகை என்றும் இறுதி அதன் தொடக்கம்
நீண்றோதும் வட்டமாக நீணக்கில் வ அதுவே சக்தி
நன்றோதும் சித்தர்நிலை நூம்கண்ட சித்தாந்தம்
மன்றாடும் பரமனுடன் நீண்றாடும் தெய்வநிலை.

நீலையான எதுவெனினும் நீணம் முடிவிலே தொடஸ்கிக்
கலையான காதல்நிலை அக் காதலுறு வாழ்வு நீலை
நீலையான கடவுர்நிலை இவை நிகழ்த்த நூம் எடுக்கும்
வலையான பிறப்பு ஆதி வரும் அந்தம் இறப்பு நீலை.

நீலை என்று நிலத்தில் ஏதும் நீணமென்றால் அது தமிழே
கலை என்று வளம் நேரக்கில் காதல்மிகு மொழி தமிழே
விலை நீண்ற தம் உயிரை விடவைத்து உயர்த்தும் தமிழே
கலை என்று களம் கண்டு காணும் கவிப் பிரசவமே.

பிரசவ களத்தை அன்று பிரசவிக்க வந்த வேளை
பிரசவித்த முதற்குழந்தை பேதையென் கவிக்குழந்தை
பிரசவத்தில் இதுவரையில் பிறந்துநீண்ற கவிஞர் தொகை
பிரசவத்தின் சிறப்புஅது பிறந்தகளம் அதற்கும் மகினை.

மகினையான செயல்கண்ட
மாண்புமிகு வாளனாலிக்குத்
தகைமையான செயல் அலாத
தருணம்காணல் வழுமையாகமோ
தகைமையான கவிஞர் நீயோ
தரவேமாட்டாய் பொய்யே ஜய
மகினையான தன்மைகாக்க
மனத்திலுள்ள உண்மையுதீர்ப்பாய்

உதிர்ப்பாய் உண்மை நீயும்
 உலகம்புகழும் களத்தை நீறுத்த
 எதிர்ப்பு எங்கே அதுவே கேள்வி
 எழுந்த எதிரி எங்கே ஜெய
 மதிப்பு வைத்துத் தமிழின் மீது
 மண்ணில் உண்மை உதிர்ப்பாய்
 விதிப்ப தீந்த நாட்டின் அரசா
 வீணரான தமிழர் சிலரா?

சிலராய் இருந்து பலராய் ஆகும்
 சின்னத்தனங்கள் பெருகி
 நிலமும் இழுந்து நீசத்தனத்தால்
 நீண்டு நீற்கும் அழிவின்சாலை
 பலமும் இழுந்து பாலம்பெருகிப்
 பாடாய் மக்கள் படரும்துன்பம்
 இலமே என்று ஆகும் நாளே
 ஈழத்தமிழர் இன்பத்தின் ஆதி.

ஆதியான கவியென் குழந்தை
 அந்தம் என்று ஆக்கிடாதே
 பாதியிலே கழுத்தை நூரிக்கும்
 பாவி யாரோ சொல்வாய் இன்று
 நீதியில்லா அரசு என்று
 நீயே இங்கு நீறுத்த வேண்டாம்
 காதினிலே பூவை ஏற்றுக்
 கண்ணித் தமிழர் இங்கு இல்லை.

இல்லை எமக்கு உரிமை என்று
 ஈழம்கேட்டு இங்கு வந்தோம்
 எல்லை இல்லா இடறை அங்கு
 எமது உறவு என்றும்காண
 கொல்லையிலே களவு வைத்துக்
 கொலுவிலினிலே கற்புவைக்கும்
 கள்ள நிலை கடந்து இன்பம்
 காண்போம் என்றும் உண்மை தந்து.

மண்ணும் பௌண்ணும்

பிறந்த மன்ன தமிழ்மூழ் தன்னில்
 பொருந்துமூர் சுதுமலை
 துறந்து மன்ன போர்தன்னால் இன்று
 தூங்குவது இங்கிலாந்தில்
 பிறந்து மன்ன அளித்த பெண் அமரர்
 பேறு பெற்ற மனோன்மணி
 துறந்து மன்ன சேரும் வரை இனிய
 தூக்கத் துணை சசிகலா.

பிறந்த பின் பிறப்பால் துணை
 பெண்கள் ஜவர் ஆண் இல்லை
 துறந்து தூக்கம் துமில் கெட்டுத்
 தோன்றிய மூவர் இருவர் பெண்கள்
 மறந்து விடாது இருப்பதற்காய் இங்கு
 வரலாறு புகன்று நின்றேன்
 கறந்த கவி வரிகள் இப்போ
 காற்றலையில் இராஜ மனோகரன்.

மண்ணைக் கொடுத்துப் பலர்
 பெண்ணைப் பெறுவார் சீவர்
 பெண்ணைக் கொடுத்து இங்கு
 மண்ணைப் பெறுவார் யானோ
 கண்ணைக் கொடுத்து இங்கு
 பெண்ணை இணைத்தேன் இப்போ
 பண்ணைத் திறந்து எழுதும்
 பாட்டு வர்கள் இவை.

மண்ணைப் பாடு என்றாய் பீன்னர்
 பெண்ணையும் பாடு என்றாய்
 மண்ணைப் பெண்ணோடு இணைக்கும்
 பொன்னை ஏனோ கேளாய்
 மண்ணைல் விளைவது பொன் அழகாய்
 மதித்து அணிவதோபெண்
 மண்ணைத் திறந்தாற் பொன் நல்ல
 பெண்ணைத் திறந்தாலும் பொன்.

மண்ணைத் துறந்த கவிஞர்ன் யான்
 மண்ணை நீ பாடு என்றாய்
 பெண்ணைத் துறக்க வில்லை நீயோ
 பெண்ணையும் பாடு என்றாய்
 மண்ணைத் தீறந்து பார்த்தேன் அப்போ
 மாணிக்கம் விளைந்த தங்கு
 பெண்ணையும் தீறந்து பார்த்தேன் என்றும்
 பேரின்பம் வளர்ந்தது என்னுள்.

மண்ணை ஆள விரும்பி அடியால்
 மண் துறந்து வின் பறந்தேன்
 பெண்ணை ஆள விரும்பி அடியேன்
 பெண் தனக்கே ஆட்பட்டேன்
 கண்ணைத் தீறந்து பார்த்தால் கவின்
 காட்டும் மண்ணின் வனப்பு
 கண்ணைத் தீறந்து முடினாலும்
 கலை வளர்க்கும் பெண்ணின் இணைப்பு.

பெண்ணில் வளர்ந்த வித்துப் பின்னால்
 பெண்ணோடு இணைந்த நுத்து
 கண்ணில் வளர்ந்த முத்து வாழ்வோ
 காதல் வளர்த்த சொத்து
 மண்ணில் வளர்பூங் கொத்து பெண்ணோ
 வாழ்வை வளர்க்கும் தத்து
 பெண்ணைப் பிரிந்து செத்து அன்று
 பிரியாது சேரும் மண் சொத்து.

கண்ணில் மண்ணைத் தூவி எவரும்
 காரியம் சாதிப்பது உண்டு
 கண்ணிற் பெண்ணையும் தூவிச் சிலர்
 கருமம் பெறுவதும் உண்டு
 கண்ணில் மண்ணைத் தூவின் யாரும்
 கருத்தால் அழிய மாட்டார்
 கண்ணிற் பெண்ணைத் தூவின் யாரும்
 கருத்தால் அழிந்தே பேவார்.

பண்ணில் மண்ணை இணைத்தால்
 என்றும் பாரில் பகைமை ஆனால்
 பண்ணிர் பெண்ணை இணைத்தால்
 என்றும் பாரில் உவகை ஆனால்
 கண்ணில் மண்ணை இணைத்தால்
 யாரும் கண்ணீர் உகுத்து நீற்பர்
 கண்ணிர் பெண்ணை இணைத்தால்
 யாரும் கண்ணீர் நீத்து வாழ்வர்.

மண்ணைப் படைத்த பரமன் அதிலே
 மலர்ச்சி காண வேண்டிப்
 பெண்ணைப் படைத்தான் பின்னர்
 அவன் பிறப்பால் ஆணே ஆவங்
 கண்ணைப் படைத்தான் பார்க்க
 நல்ல கருத்தைப் படைத்தான் இல்லைப்
 பண்ணைப் படைத்தான் கேட்க நல்ல
 பாட்டைப் படைத்தான் இல்லை.

மண்ணைப் படைத்த இறைவன் எம்
 மனத்தைத் திருந்தப் படைத்துக்
 கண்ணைப் படைத்த இறைவன் எம்
 கருத்தில் உண்மை அளித்துப்
 பெண்ணைப் படைத்து இருந்தால் அவன்
 பெற்ற நிலை இது ஆமோ
 விண்ணைப் படைத்து அங்கு அவன்
 விரைந்து தூங்கினானோ?

பெண்ணைப் படைத்த இறைவன் தன்
 பெண்ணை அணைத்து நீண்று
 மண்ணைக் காத்தல் கூட அவன்
 மதிப்பை உயர்த்தல் வேண்டி
 மண்ணைத் துறந்த உறவே பெண்
 மதிப்பை மதித்தல் செய்வோம்
 கண்ணைத் தீறந்து பார்ப்போம் எம்
 கருத்தைத் தீறந்து மதிப்போம்.

மண்ணைத் துறந்த கவிஞன் என்
பெண்ணைத் துறக்கவில்லை
பெண்ணைத் தீறந்த கவிஞன்
யான் மண்ணைத் தீறந்ததில்லை
பண்ணைத் தீறந்த கவிஞன்
இனிய பாட்டைத் தீறந்த கவிஞன்
கண்ணைத் தீறந்த கவிஞன்
என் கருத்தைக் கேட்டோர் நன்றி.

18.10.2001

இடப்போய்வு

பிறந்த இடம் சுதுமலை
பெயர்ந்த இடம் இங்கிலாந்து
பிறந்த கவி உரைப்பவர்
பெயர் இராஜ மனோகரன்.

துறந்த மண் தமிழீழம்
துயர்படும் இனத்தை விட்டு
மறந்த மண் அல்ல அது
மனம் நீறந்த தாய்மை மண்.

இடப்பொய்வு இவ்வுலகில்
என்றைக்கும் எவர்க்குமுண்டு
தடம்பொயர்ந்த தமிழர்க்குத்
தரணையில் இது பாதுகாப்பு.

இறந்த இடம் விட்டுப்
பெயர்வதெல்லாம் இடப் பொயர்வே
இறந்த இடம் மீண்டும்
பெயர்வதன்றும் இயலாதாகில்...

மறந்த இடம் அல்ல அது
மனத்தைவிட்டு இடம் பொயர
இறந்த இடம் அல்ல அது
இனி எமக்கு ஏன் என்று இருக்க...

இறந்த இடம் அதுவாகும்
இறந்துமண் வளர்ந்த இடம்
சிறந்த இடம் எம்மை அன்று
சிறந்தோங்க வைத்த இடம்.

நாம் தான் போகட்டும்
 நல்ல வாழ்க்கை வசதி என்பார்
 தாம் போம் வழி அறியாது
 தமிழ்மீது மன் மீதே...

எத்தனை இடப் பெயர்வு
 எவ்வளவு அலைக்கழிவு
 அத்தனை இடப் பெயர்வும்
 அரச பயங்கர வாதத்தால்.

கீழை நாடு எல்லாம் என்றும்
 கீளையோடு இடம் பெயர்தல்
 மேலை நாட்டு அரசுகளீன்
 மேலாதிக்க வாதத்தால்.

தட்டி யாரும் கேட்டு நீண்றால்(த)
 தரணியில் வலன் பயங்கரவாதி
 முட்டி அவன் உயிர்பறிக்க
 முழு அழிவிற் பேராகும்.

சுரண்டி வாழும் மேலை நாடும்
 சுரண்ட வாழும் கீழை அரசு
 ஸிரண்டு வாழும் மக்களீனம்
 மிஞ்சவதோ இடப் பெயர்வு.

ஒற்றுமை கொண்டு இனம்
 ஓரண்டியில் நீண்று என்றும்
 சுற்றுமே தளர்ந்திடாமல்
 தன்மானம் இழுந்திடாமல்...

தேர்தலுக்கும் பதவிக்கும்
 தீரண்டுவரும் ஒற்றுமையைப்
 பார்த்தனிலே தமிழ்காக்கப்
 பைந்தமிழர் பேணிநீண்றால்...

யார்வரினும் எமக்கென்ன
நம்நாடு நயதாகும்
பார்சிதறும் தமிழ்னமும்
பரிந்து சொந்த இடம் மீணும்.

பார் மதிக்க வாழும் நாம்
ஷபந்தமிழ் நாட்டமைத்துப்
பார் மதிக்க வாழும் நாள்
பாரில் அன்று உருவாகும்.

01.11.2001

நினைவுக்கல் நினைவுகள்

நினைவிலே தமிழ்மீழ் நெடுந்தூரச் சீமை வந்தும்
கனவிலே சூதமலை கண்விழித்தால் இங்கிலாந்து
மனதிலே தமிழ்மகள் மண்பிரிந்தும் மனம்பிரியரன்
தினமுமே கவிபாடத் திகழ் இராஜ மனோகரன்.

நினைவுகள் சுமையாகும் நீள்புலியில் நெடுங்காலும்
கனவுகள் ஆக என்றும் காட்சியின்றி அமைந்தீட்டால்
கனவுகள் அனைத்திற்கும் காட்சிதர உயிர்கந்து
நினைவுகள் ஆகிவிட்ட நீலர் எம் நினைவிற்கல்!

இருநாள் உணவைக்கூட ஒருபொழுது எவதற்கும்
இருநாள் இருந்தேங்கும் எமக்காக மண்காத்து
வருநாள் எல்லாம் ஈந்து வான் சென்ற மறவர்க்குத்
தீருநாள் இங்கொருநாளா தீனமும் அவர் தீருநாளே!

பெற்ற லீளை தனக்குவப் பெரிதுவந்து உயிர்தரவே
உற்ற மனம் உள்ளவர் உலகில் நாம் அல்ல ஆனால்
பெற்ற லீளை கூட்டில்லைப் பிறர்க்காக மண்காக்க
உற்ற தம் உயிர் ஈந்த உத்தமரே நினைவிற் கல்!

விற்றுமானம் உயிர்காத்து விலைபேசி எதையும் காக்கும்
சற்றுமானம் இல்லாத எம் சந்ததி வாழுவேண்டி
முற்றுமாகத் தமை ஈந்து முன்னணி மாவீரராகிப்
பற்றுத் தமிழ் மீது வைத்துப் பற்றறுத்தீர் முனிவர் நீரே!

உயிரினும் மானம் பெரிதென்று உலகத்தார் முன்னார் ஒதி
உயிர்காக்க மானம் விட்டு உலகிகங்கும் பறந்த எமக்காய்
உயிர் ஈந்து உயிர்காத்தீர் உயிரான மண்ணைக் காத்தீர்
உயிரினும் மானம் பெரிதென்ற உலகின் உண்மை காத்தீர்!

உண்மையே பேசி அந்த உண்மைக்கால் உயிர் தந்து
உண்மையே உறுதி என்று உலகிலே நிலைக்க வைத்தீர்
உண்மையே பேசி என்னால் ஓரு நானும் இயலாது அதனால்
நன்மையே ஆகும் நானும் நாவினை அடக்குகின்றேன்.

28.11.2001

வாக்கும் நோக்கும்

வரக்குத் தமிழ் அதனுடே நோக்கு ஈழம்
 வரழ்ந்த இளமை வளமூர் சுதுமலை
 காக்கத் தமிழ் கடமையோடு வகை செய்யக்
 காடைத் தனமிக்க கயமை அபரசுகளால்...

பார்க்குந் திசையெல்லாம் பறந்த தமிழரிலே
 பரரை முழுதாண்டு பலமின்று இழந்து
 யார்க்கும் கவரிவீசும் இலண்டன் சீமை வரமும்
 நாக்கில் கவி கண்ட இராஜமனோகரன்.

வாக்கில் உண்மை வேண்டும் வாழ்வில்
 வளமாய் இது அழைய
 நேரக்கில் நேர்மை வேண்டும் எந்த
 நோவிலும் தளராத...

பேரக்கும் பொழுது எல்லாம் என்றும்
 பொது நலமே கண்டு
 தேக்கும் செலவும் எல்லாம் எயது
 தேச நன்மைக்கே என்றும்...

காக்கும் அரசும் அதன்
 கண்ணீயத் தலைமை ஒன்றும்
 யார்க்கும் மடங்காத அதன்
 நன் நெஞ்சத் துணிவும்...

பார்க்கும் திசை எல்லாம் அவர்
 பகைவர் நீன்றிடினும்
 காக்கும் கட்டுப்பாடும் அதுவே
 கடமை எனக்காணும்...

தலைமை என்ற ஒன்று இலங்கை
தகவுறக் கண்ட போதே
நிலைமை சீர் ஆகும் ஈழத்தின்
நினைவும் நனவாகும்.

தலைமை வாக்குச் சீட்டாஸ்து
தரணையிலே வாராது என்றும்
தலைமை வாக்கின் வளத்தின்
தகவினாஸ் உருவாகும்.

எத்தனை தட்டை அங்கு தழிழர்
எக்காளமிட்டுத் தேர்தல்
இத்தரை மீதுஇன்று கடிவாளம்
எழுமுடைக் கட்சிக்கு என்று...

கொக்கரீத்துக் கொழும்பு சென்று
கோட்டையில் வாயும் வயிறும்
தக்கவைத்து தலைமை இழந்து
தரணையில் அழிந்த லின்னும்...

எப்படி நம்ப முடியும் எவரையும்
ரய்த்து வாழும்
செப்படி வித்தை தானே என்றும்
செகத்திலே அரச வாழ்வு.

தன்னையே அழித்துத் தலைமை
தனைக்காக்க உயிரை ஈந்து
மன்னையே காக்கும் எங்கள்
மாவீரர் தம்மை மனத்தில்...

என்றுமே இருத்திப் பாரும் என்றும்
எழுமுடைத் தீர்வு இரண்டே
நன்றுமே பேசி எங்கள் நாட்டினை
நாமே ஆளால் அல்லது...

என்றுமே பேர்தான் எமக்கு அங்கு
 என்றுமே எமனின் வரவு
 ஒன்று நாம் ஆக வேண்டும் தமிழர்
 ஒப்பற்ற தலையை சிங்கள்...

மன்றில் உருவாக வேண்டும் இலங்கை
 மன்னில் என்று இவை வருமோ
 அன்றே உருவாகும் அழகுமிகு தமிழீழம்
 அதனாரு காஸ்கோ ரழகிய சிங்களம்.

வாக்குச் சீட்டு வளர்கள் தாராது
 வளத்தை வராது வளர்க்கும் தடையது
 வாக்கு இது கவிஞன் வார்த்தை
 நோக்கம் ஒற்றுமை நோக்கி இணைவோமா?

06.12.2001

சீலுவையும் நிலுவையும்

பிறந்தது தமிழ்ம் சுதுமலை மன்
பிறந்தும் முன் இறந்தும் பலமுறை
கறந்தது குதிகெடப் பரவங்கள் என்றும்
கடல் கடந்தது சிலுவையோடு இங்கு.

இறந்தது சிலுவையில் சுமைகெடும் என்று
இருப்பது இங்கிலாந்தில் இன்று
பிறந்தது கவிதை பின்னிடும் காற்றலை
பிதற்றுதல் இராஜமனோகரன் நன்று.

மண்ணவர் பாவம் மண்ணிலே என்றும்
மடியாது நிலுவையே என்று
விண்ணவர் தேவன் விரைந்தனன் பெத்தல
கேம் எனும் மண்ணிலே அன்று.

மண்ணவர் பாவம் மடியாத நிலுவை
மாற்றினான் பாரிய சிலுவை
விண்ணவர் குமாரன் விரைந்தனன் சுமந்து
விடுவினை ஆக்கிட எமக்கு.

பாவத்தின் பயன் பாரிலே மரணம்
பாடத்தைப் புகட்டினான் மரித்துப்
பாவத்தைப் போக்கினாற் பயன் இதுவென்று
பாடமாய் ஆக்கினான் உயிர்த்து.

சீலுவையைச் சுமந்து நிலுவையைக் கழித்துச்
சீர்பெற வழிவகை செய்தும்
சீலுவையை விடுத்து சீர்காண வேண்டிச்
சீலுவையில்த் தேவன் மரித்தும்...

நிலுவையை உயர்த்தி சிலுவையைப் பெருக்கி
 நிலத்திலே அழிந்தோம் நாங்கள்
 வலிமையை உயர்த்தும் வழியிது என்று
 வருத்தினோம் மற்றையோர் தமிழை.

காதலும் வீரமும் கண்ட தமிழினம்
 கண்டவர் உட்புக அன்று
 மேரதலும் வறுமையும் முட்டி நின்றிட
 முழுவதும் மாறினர் தன்மை.

சாதியும் கொண்டு தமிழையே தாழ்த்திச்
 சக்தியிற் புரண்டனர் தங்கள்
 பாதியைக் கொள்ளப் பாரிலே கொண்டனர்
 பாவத்தின் சீதனச் சிலுவை!

பாவத்தின் நிலுவை பாரிலே உயரப்
 பாங்காக உயர்ந்தது சிலுவை
 தாலித்தான் கடல்கள் தாண்டியே வந்தோம்
 தாண்டினும் சிலுவையோ தோளில்!

ஆபத்தைக் குறைக்க அகலுவேஙம் என்று
 அகதியாய் ஆகினோம் இங்கு
 ஆபத்தைக் குறைக்க அகன்றுமே சட்டியை
 அடுப்பிலே விழுந்தது போலே!

சிலுவையை இறக்க நிலுவையைக் குறைப்போம்
 சீர் பெறச் சீந்தனை செயல்கள்
 கொலுவிலே இறைவனைக் கொள்கையாய் வைத்துக்
 கொள்ளுவோம் அன்பையே என்றும்.

சாதியைச் சாடுவோம் சந்ததி தழைக்கும்
 சாதனை நிலுவையிற் குறைப்பு
 பாதியைக் கொள்ளப் பாரிலே சீதனம்
 பாவமென்று அகற்றுவோம் சிலுவை.

தானுமே அகன்றிடும் தாவியே கழிந்திடும்
தப்பாது கழியுமே நிலுவை அப்போ
கானமாய் இறைவன் காதிலே உரைப்பான்
கழற்றினாய் சிலுவையை என்று!

20.12.2001

பேச்சும் வீச்சும்

மூச்சு இவ்வுடம்பில் முகிழ்தத்து சுதுமலையில்
பேச்சு இன்தமிழாய்ப் பிறந்தது ஈழ மண்ணில்
ஒச்சும் கோல் இழக்க ஒளிந்தது இங்கிலாந்தில்
வீச்சுத் தமிழ் மூச்சு விளைவில் இராஜமனோகரன்.

எத்தனையோ பேச்சுக்கள் இவஸ்கை வரலாற்றில்
அத்தனையும் தந்தன அந்தேரச் சுகம் மட்டும்
இத்தனையும் கண்டறின் இப்பேச்சை நம்பிடவே
எத்தனையும் மனது இசையவில்லை என்செய்வேன்.

நானேன் நம்பவில்லை நல்ல மனம் இல்லை என்றா
காணேன் நம்புதற்குக் கடினமான இரண்டு வேண்டும்
காணோம் ஒற்றுமை கள்ளம் இடையில் இல்லாயல்
காணோம் தலைமை கண்டதில்லைச் சீங்களத்தில்.

பிளவுபட்ட தமிழனம் பிளவில்லா மனத்துடனே
களவுகெட்டு வாழ்வுபெறக் கயமை அகற்ற வேண்டும்
பிளவுகெட்டு விடவும் இல்லைப் பிளவோடு சேர்ந்த
களவுகெட்டு விடவும் இல்லைக் காண்பதெதப்போ தமிழீழம்?

தலைமை என்பதென்றும் தானாய் உருவாக வேண்டும்
தலைமை என்றைக்குமே தளீர்த்தில்லைத் தேர்தலிலே
நிலைமை இதுவாகும் நிலத்தில் எவ்வினத்திற்கும்
தலைமை என்றைக்கும் தந்ததில்லைச் சீங்களத்தார்.

ஒற்றுமை தமிழருக்குள் ஒளிர்தலைமை சீங்களத்தில்
முற்றுமே ஆமாகில் முகிழ்தத்துவிடும் தமிழீழம்
சற்றுமே குறையினிலை சந்ததிகள் பல கழிந்தும்
முற்றுமே அழிவொழிய முகிழ்ப்பது வேறொன்ன!

ஏற்விடும் பழையபடி வேதாளம் முருங்கையிலே
கூற்விடும் கவிக்கூற்றுக் குற்றம் இதீல் இல்லை
மாற்விடும் மனம் கண்டும் மாறாத மனம் கொண்டு
ஆற்விடா மனத்தோடு ஆற்விடும் கவிஞர் நான்.

சந்தீக்கு வந்துவிட்ட சதீபதி சண்டை கூடக்
குந்தீயிருந்து பின்னர் குணம் ஒத்துப் பேசுவதற்குச்
சிந்தையில் நும்பவேண்டும் சிறந்த சமவரியையோடு
நிற்தனையில்லா மனம் நிலையாக இருக்கவேண்டும்.

காலமெல்லாம் சண்டையிட்டுக் கடுகளவும் நம்பாத
கோலமெல்லாம் அழிவதற்குக் கொள்கைப் பிடிப்போடு
ஞாலமெல்லாம் எதிர்த்தாலும் நல்லவற்றை நம்புகின்ற
சீலமுள்ள மனத்தோடு சிந்தையில் உறுதி வேண்டும்.

நான் மட்டும் நல்லவன் அதை நம்புவன் நல்லவன்
நான் மட்டும் வல்லவன் எனை வணக்குபவன் வாழ்பவன்
கன் முட்ட வைத்துவிடும் குவலயத்தீல் இவ்வெண்ணம்
தேன் சொட்டும் மலரெனினும் தெளிவது ஒரு நாளன்றோ!

பேச்சு வீச்சாகப் பேணவேண்டும் சம உரிமை
முச்சு உயிரக முகிழ்க வேண்டும் ஒற்றுமை
வீச்சு விண்ணேற விரைந்து தமிழர் தலைமை
ஒச்சக் கோஸ் உலகில் ஓளிர்க நல் ஒற்றுமையே!

24.01.2002

காதல் இல்வாழ்க்கை

காதல் இல்லறம் கண்டனன் கந்தையா
 கன்னித் தமிழீழம் கவின் சதுமலையில்
 தீதில் நல்லறம் திகழ் மனோன் மனியுடன்
 திருவளர் முதன்மகன் தீந்தமிழ்க்கவி இவன்
 ஓதும் பெயர் உலகு ஒளிர் இராஜ மனோகரன்
 ஓளிந்தது பயத்தில் ஒளிரும் இங்கிலாந்து
 ஓதும் கவி இன்று உலகத் தமிழ் மகன்
 ஒலியலைஹடே நற் காதலின் வேதம்.

வெள்ளி மால் வரை வீயன் பெருசேடிக்
 கள்ளவிழ் பூம்பொழில் காமக் கடவுளுக்குத்
 தெள்ளிய காதலர் திருவிளக் கேற்றித்
 தேறினர் மகிழ்ந்து செப்பியது இளங்கோ
 தள்ளியே எம்மைத் தாக்கியே பலரும்
 தாரணி தன்னில்து) தமிழ் முடி இழந்தோம்
 மெள்ளவே இன்று மேதினி யெங்கும்
 மேற்கோடு இணைந்து மேவிடும் நாளீது.

ஆயிரம் இரண்டின் அகவையின் முன்னர்
 அரிவையர் ஆடவர் அனைவரும் இணைந்து
 காயிலே இணைந்து காதலாற் பிணைந்து
 காட்டியே இன்பம் காதலை வணங்கினர்
 பாயிலே படுப்பினும் பஞ்சணை கொள்ளினும்
 பாஸ்குற இணைப்பது பாரிலே காதலே
 தீயிலே வேகினும் திருந்திய காதல்
 தீயலை நீங்கத் திகழுமே என்றும்.

காதலில் இணைவடே இல்லறம் அது
 காட்டிடும் வாழ்வு காதல் இல்வாழ்க்கை
 மோதலில் இங்கு இடைவெளி வந்தால்
 மேரதும் இல் பிரிந்து வாழ்வது தனிமை
 காதல் இல் வாழ்க்கை கனவிலும் துன்பம்
 கண்டலர் தம்மை அண்டியே கேளும்
 காதலில் வாழ்க்கை கலந்துமே சென்றால்
 கடவுளின் பாதம் கண்டலர் நிலையே.

காதல் இல்லா அறும் கண்டவர் உண்டா
 கடவுளின் மீதனில் கனிந்திடும் பக்தி
 காதல் இங்கு கடவுளின் மீதா இல்லைக்
 காட்டுவர் காதல் கண்ட பெருவுடையை
 காதற் கன்னி காளையர் இல்லையனில்
 காதலி னுருவாய்க் காதலர் இணைவர்
 கண்ட இல்லுண்மை என் காதல் அனுபவம்!

ஆனும் பெண்ணும் ஆயுள் வரையும்
 அளவிலாக காதல் அகத்திலே கொண்டு
 புனும் இல்லறும் புனிதம் அடையும்
 புத்திடும் இன்பம் புகழ்நிலை அடைவர்
 கானும் காட்சிகள் காதலின் காட்சிகள்
 கடவுளின் நிலை காசினி எய்துவர்
 தேனும் பாலும் தெவிட்டலாம் காதல்
 தெவிட்டுமா இங்கு தெளிந்த உரையிது.

காதல் உலகைக் கட்டிடும் இழுவிசை
 காதல் உண்மையைக் காட்டும் இன்றிலை
 காதல் யனத்தினைக் காட்டிடும் உயர்நிலை
 காதல் யாரையும் காத்திடும் கள்நிலை
 காதல் மேரதலைத் தவிர்த்திடும் பெருநிலை
 காதல் சாதலைச் சாட்டும் வாழ்நிலை
 காதல் இன்பம் கணிந்திடும் தனிநிலை
 காதலே வாழ்விற் கடவுளின் வழிநிலை.

காதலே செய்வீர் என்றும் காசினி வாழுகின்ற
 கன்னியர் காளை நல்லீர் காதலே வாழுமென்றும்
 காதலே கொண்டு உங்கள் கைகளைப் பற்றும்
 காதலைப் போலே வாழ்வு கனிந்திடும் என்றும்
 சாதலே இல்லை இங்கு சந்ததி வாழும் நன்று
 சாதனை கூட ஆகும் சாதித்து இன்பம் கானும்
 காதலை என்றும் கொண்டு கடவுளைக் காண்டீர்
 காதலே வாழ்வின் வேதம் காதலே வாழ்வின் கீதம்!

யாதை திறப்பு யாதையைத் திறக்குமா?

தமிழ்மூல சுதுமலையின் தங்கியுள் பரதையெல்லாம்
தனியாகப் பின் இணையாக நன்பரோடு இனிமையாக
அமிழ்தான் தமிழ்பேசிப் பின் அருகணைந்த மங்கை
அவனோடும் சிலபரதை அத்தனையும் இன்பரதை.

பரதையின் வரன் அமைத்துப் பரசுற்றிப் பறந்து வந்து
பாதும் என்றும் பதியாமல் பட்டுமண் படியாமல்
கரதையிது கூறவரும் கந்தையா இராஜமனோ
கரனின்கு கத்துவது கண்டபரதைக் கவியின்று.

பாதும் பதிந்த இடம் பாதை - சொல்
பரில் வந்த வகை அன்று
நாதும் பதிந்த தமிழ்ச் சொல்லே - பின்
நாமேர மறந்து விட அன்று.

காதும் பல கடந்து வந்த - வெள்ளைக்
காரன் கடன்பெற்ற சொல்லு
பாதை இங்கு தவணைக்கு என்று - தமிழர்
பார்த்திருக்க நோர்வே அன்பு.

பாதும் பதிந்த இடம் பாதை - வன்னிப்
பாதும் பதித்தவர்கள் தமிழர்
நாதும் சிறந்த இடம் இன்றோ - வெளி
நாட்டார் திறந்து விடல் நன்றோ.

தன்னார் கெட்டவனே தமிழன் - தன்னைத்
தானே அழித்தவரில்து தலைவன்
என்னார் கண்ட உண்மை அல்ல - இதை
ஏற்பார் இன்தமிழர் எல்லாம்.

சாதி பல கொண்டு எழ்மை - என்றும்
 சாடி அழித்தவர்கள் நாமே
 பாதி பாதியாகப் பிறந்து - பின்னர்
 பாரில் இல்லாழுக்கை அழைக்க...

ஓதிக் கேட்டு நின்றோம் பணமே - நாம்
 ஒன்றும் உயரவில்லைத் தாழ்ந்தோம்
 பாதிப் பாதை வாழ்விற் கழிந்தும் - நாம்
 பாரில் ஒன்று செய்யோம் நன்மை.

பாதை தீற்றுவிட்டால் நன்மை - இதைப்
 பாங்காய் அவர் செய்வார் ஆகில்
 காதை பல கண்டோம் முன்னர் - பல
 காலம் இறந்ததென்றும் பின்னர்.

மேரதி வந்தவர்கள் மீண்டும் - தம்
 மேரதல் தவிர்த்திடுதல் நன்றே
 மேரதி வந்தவர்கள் சேர்ந்தால் - தம்
 மோட்சம் அழிந்துவிடும் போலே...

ஆதிச் சிஸ்களாவர் அழைப்பு - அவர்
 அண்டி வாழும் புத்தர் முனைப்பு
 ஏதோ பாதை தங்கள் வீட்டு - முற்றும்
 எடுத்துச் சென்றுவிடும் போலே!

காதம் முப்பது கூட இல்லை - அருகே
 காட்சி தந்துவிடும் நாடு
 ஓதி உள்ளதீன்று செய்தி - மூவர்
 ஒப்புவித்திட வேண்டும் என்று.

காலன் கூட அனுகாத் தலைவன் - அவன்
 கன்னித் தமிழர் மானக் காவல்
 பாலம் மொழி மதம் இருந்தும் - அவர்
 பாரதத்தின் நாய்வாலே என்றும்.

வேதம் தழைத்து நீண்ற நாடு – பணம்
 வேண்டில் வேதம் விற்கும் நாடு
 போதும் உஸ்கள் தொல்லை என்ன – அங்கு
 போதாத தலைமை தமிழர்க்கு என்றும்.

எதிரி தனக்குச் சகுனம் பிழைக்க – எவனோ
 எட்டி அறுத்தானாம் தன் முக்கை
 எதிரி தமக்கு இந்தி இருந்தும் – இங்கு
 எட்டி அறுக்கிறார் எம் முக்கை.

பாதை தீற்பு என்றும் நன்றே – பாரில்
 உட்ட துண்பம் யார்க்கும் வேண்டாம்
 பாதை தீற்புப் பலர்க்கு உபாதை – இதைப்
 பாரதம் வேதமாய் ஓதிடக் கேட்டார்!

21.02.2002

நிலத்தின் அழகும் புலத்தின் எழிலும்

அழகிய நிலமே தமிழ்மீழ்
 அழகேயரன் ஊர் சுதூமலையிற்
 பழகிய நாட்கள் அழகியவை
 பாய்ந்திடும் நினைவும் அழகியவை.

புலமென்ன குறைவா எழிலுருவே
 புகுந்தது எழில்மிகு இங்கிலாந்து
 நிலமதிலிருந்து கவிபுணையும்
 நீள்கவி இராஜ மனோகரன்.

நீலமதில் என்றும் தனை வான்பார்க்கும்
 நீண்ட மரங்கள் நீல வான்முட்டும்
 குலகள் போல் என்றும் இலைமுடிக்
 பொள்ளள அழகால் எனை மயக்கும்.

புலமதிற் கோடை தலை காட்டும்
 புத்தகஞும் இலைகளும் மரம் மூடும்
 வளர்மகள் உடல் மறைத் தீடும் ஆடை
 வண்ணம் உடல் லிட்டு அகன்றோடும்.

பனிவர மரங்கள் இலை உதிர்க்கும்
 பாலையர் உடலை உடை மறைக்கும்
 கணிதரு மரங்கள் காயுதிர்க்கும்
 கணினியர் உடலோ கனல் தேடும்.

எது எழில் எது சரி எமக்கெதற்கு
 எம்முடைநிலமே எமக்குரித்து
 இதுவரை உலகீல் நாம் கண்ட
 இன்னலகள் தீர் வழி இஃது.

நீலமதின் அழுக எமக்கழுக
 நீண்ட கருமுடி எமக்கழுக
 புலமதின் எழிலோ அவர்க்கழுக
 புண்டவர் பூணுதல் புலிக்கழுக.

இன்றைய நிலையோ நீலமதிலே
 எண்ணிடில் இதயம் நூற்றாகும்
 அன்றைய நீணனலோ அகமதிலே
 ஆறுமோ கண்கள் நீர் ஆறாகும்.

ஒன்று நாம் ஆகில் நன்றாகும்
 ஒற்றுமை ஓரணி என்றாகில்
 இன்று எம் ஈழும் எமதாகும்
 எழிலுருவான நீலம் மீஞும்!

28.02.2002

பெண்ணிலை வாதம் துண்ணிலை வேதம்

பெண்ணிலை வேதம் கண்டு என்னிலை வாதம் கொண்டு கண்ணிலை காதல் கொண்ட கந்தையா இராஜமனோகரன் பெண்ணிலை வாதம் என்றும் துண்ணிலை வேதம் என்றும் விண்ணலை வந்த தலைப்பிற் பண்ணிய கவிதை பகர்வேன்.

பெண்ணெனாருத்தி பெற்றதன்று சுதமலையில் - பின் பெண்ணாகப் பிறந்தாரென் பின்னால் ஜவர் - என் கண்பறித்துக் காதலென்றாள் ஒருத்தி வந்து - அவன் பெண் பெற்றாள் ஆண் ஒன்றின் பின் இரண்டு - அதனால்...

ஆறு பெண்ணேங்கு வாழ்ந்தேன் அன்று அங்கு - இன்று ஆறில்லைவாசியோடு வாழ் விஸ்கிலாந்தில் - இதனால் வேறுபடப் பெண்ணை நினைத்ததில்லை - ஆனால் வேறான அழகு மனம் வீரம் விவேகம் - எனப்பல...

ஆறாக ஓடல் கண்டதீசயித்தது நின்றதுண்டு - அகிலத்தீர் கூறகப் பெண்ணை என்றும் கொள்ள வேண்டும் - குவலயத்தீர் கூறுபோட்டுப் பிரித்துப் பார்த்தல் நீதியில்லை - அதனால்(த)தான் கூறல்லப் பாதி என்றான் எம் பரமன் கூட.

கண்ணிரண்டும் ஒன்றாகக் காணல் காட்சி - காசினியில் பெண்ணேங்காட்டான் சமீமன்றாற் பெறுதல் மீட்சி - பேதமுற்றுக் கண்ணிரண்டில் ஒன்றறிதல் பாதிக் காட்சி - கவின் ஈழம் பெண் வீரம் சிதைத்திருந்தாற் பெறுமே ஆட்சி.

பெண்ணேங்காட்டான் எவற்றிலுமே சமமேயங்கும் - அதனாற் பெண்ணுக்கு ஆண்அடிமை என்றும் இல்லை - இதுவோ பெண்களுக்கு உரிமையான நேரம் அதனால் - நானும் விண்ணலைக்கு விடைதருவேன் விரைவில் வணக்கம்.

எடுத்த காரியம் யாவினும் வெற்றி

தொடுத்து வந்த துயரந் தன்னரல்
 சுதுமலை விடுத்துச் சுதந்திரச் சீழையில்
 படுத்து எழும்பும் பரங்கினில் வாழும்
 பரவலன் இராஜ மனோகரன் இன்று.

எடுத்து வந்த கவிவரி தம்மை
 எம்தமிழுறவே நின்செவி ஊடே
 மடுத்து நிற்பீர் வணக்கம் உமக்கு
 மரண்பு காக்கும் மனமது கொள்வேரம்.

எடுத்த காரியம் யாவினும் வெற்றி
 எம்தமிழ் ஒலியின் இன்தமிழ் நாதம்
 தொடுத்த வாக்கியம் தோற்காதன்றும்
 தொலைத்த வாழ்வைத் தொகுப்போம் நன்றே!

நீணத்த காரியம் நீலத்திலே நீலைக்க
 நீணவிலே நன்மை நீலைக்குமே பிறர்க்கு
 அணைத்து வளர்ப்பது அரவமே ஆயின்
 அன்பு விலகினால் அடைவது நஞ்சே.

அணைத்து உலக ஒலி பரப்பு உயர
 அணைத்திட வேண்டும் ஆக்கிய நல்லோர்
 இனத்து உணர்வால் இருப்பவர் யாவரும்
 இணைந்திட வேண்டும் இலங்கிட வெற்றி.

அணைத்து உலகும் ஒலித்திடத் தமிழே
 ஆண்டிடத் தமிழும் ஆக்கிய ஈழம்
 அணைத்து உலகும் அடைந்த நாமீமல்லாம்
 ஆக்கிட வேண்டும் அரியலை பலவும்.

பேச்சு வார்த்தைக்குப் பேசிய பேரதே
 பிறகேன் இவர்க்குப் பெருந்தோகை என்றோம்
 பேச்சு நடக்குமோ பேசினால் நடக்குமோ
 பிச்சை ஏற்றிடும் பிக்குகள் நினைக்கும்...

ஆட்சி நடக்குமோ அல்லவை நடக்குமோ
 ஆண்ட தமிழினம் அழகு காணுமோ
 ஆட்சி தன்னை அடைந்த பின்னாலும்
 அடைய முன்னேற்றம் காச வேண்டுமே.

காரியம் சிறக்கக் காண்போம் ஓற்றுயை
 கணவிலும் பிரியாகக் கடின உழைப்பில்
 நாரியர் நம்பியர் யாவரும் தொடர்ந்து
 நலமுடன் சிறக்க யாவரும் சமமே.

பாரிலே வாழும் யாவரும் சமனாய்ப்
 பார்த்திட வேண்டும் பழகிட வேண்டும்
 ஊரிலே வேறு உள்ளிட்டில் வேறு
 உட்டிலே வேறு உள்ளத்தில் வேறு...

என்றிடல் இன்றி என்றுமே வாழின்
 எம்தமிழ் ஈழம் நன்றது காணும்
 குன்றிலே விளக்காய்க் குவலயம் காண
 நுன்றுமே வாழும் நம் தமிழ் ஆனும்.

அறுவயதாக அடியெடுக்கும் அனைத்துலக
 ஒலிபரப்பின் ஆசான் ஒளிர்கவி தாசீசியஸ்
 நூறுவயதாக நீண்ணுவிதனக்கு நூறாயிரமல்ல
 நூதல் பெறுகண்ணன் நூதலுடை வயது.

என்றுமே ஆக இக்கலி கூறும்
எழில்மிகு வாழ்த்து ஏனைய அன்பின்
நன்றுமே செய்த நல்லவர் உமக்கும்
நலின்றிடும் வாழ்த்து நலமே பெறுவோம்!

13.06.2002

தற்கொடை தந்தவர் தாள் பணிவோம்

தம்மையே ஈந்து சிலர் தமிழ் நிலம் காத்து நிற்க
எம்மையே காக்கவேண்டி ஏகினோம் நிலத்தை விட்டு
இம்மையில் விதற்காய் நானி இங்கிலங்துறையும் இவன்
செம்மை சுதுமலை ஊர் சேர்கவி இராஜ மனோகரன்.

சிறுகவி அவர்க்கா மின்று செப்பிட வுள்ளேன் இங்கு
பெறுகவி கேட்குமன்பர் பெற்றிடில் இசையின் பயிற்சி
தருகவி பாடலாகத் தந்திடும் காலைக் கலசம்
மெருகுற வேண்டின் இதனை விடுக்கிறேன் நகவினாடே..

விருத்தம்

கரும்புலியாய் உருமாறிக் காலமெலாந் தமிழ்வாழுத்
தரும்புலியாய் உயிரீந்து தமிழ்வாழு வழி சமைத்தீர்
தீரும்புலெராகு உடல்கொண்டு தீந்தமிழின் சலவ பேச
விரும்பியெராகு பிறப்பெடுத்து விரையீரோ ஈழமண்ணில்!

எடுப்பு

கரும்புலி யாக வந்த காவலரே காவி யத்தின்
பெரும்புலி யாகி நீன்று பேறேறமக் களீத்தவரே

தொடுப்பு

தரும்புலி யாகு மென்று தம்மையே தந் துயர்ந்த
பெரும்புலி வீரர் களே பூபரிதுமுந் தாள் பணிவோம்

முடிப்பு

பெரும்பகை வந்த பேரது பிறந்தநம் மண்ணைவிட்டு
கரும்பெண உயிர்காத்துக் காதலீன் அயல் நீத்துத்
துரும்பெண மதிப்பிழந்து தொன்மை முகவரி யிழந்து
தரும்பகை அயலோடு தரணியிலே வாழ்பவர் நாம்

தீரும்பவும் ஈழம் காண தீருந்தீய வாழ்வு வாழுப்
பெரும்பகை தீரும் என்று பெற்றவாற் வெமக் கீந்து
கரும்பல்ல உயிர் என்ற காட்சியின் கலை வடிவே
கரும்புலி அல்ல நீலிர் கடவுளின் வடிவ மாலீர்

07. 07. 2002

ஆலய வழிபாடும் ஆன்மிக சடியாடும்

அலயம் கொண்டு ஆன்மிகம் தழைத்த
அழகு தமிழ்மீழம் அமைந்த சுதுமலை
அலயம் வீடு ஆன்பினால் இணைந்து
ஆன்மிக விளைவாய் நுடியேனை ஈந்து.

இராஜ மனோகரன் நற் பெயரிட்டு
நயந்து நலமுடன் நாட்டிலே போரைழத்
தேசமே துறந்து தேடிய நாடின்று
தேடாத கனவின் திகழ் இங்கிலாந்து.

ஆலயம் என்பது ஆன்மிகப் பள்ளி
ஆன்மிகம் என்பது அன்பு காட்டுதல்
மாவயன் காணாத மலரடி தம்மை
மந்திரம் செயித்து மயக்கிட இயலுமா.

பள்ளி கட்டுதல் படிக்க மட்டுமே
படிப்பு இறைவனைப் பார்க்க மட்டுமே
கள்ள மென்பது காய்ந்த அன்பிலே
காட்சி தருபவன் கனிந்த மனத்திலே.

பள்ளி செல்வது படிக்க மட்டுமே
பாடம் படிப்பது காலம் முழுதுமா
பள்ளி சென்றிடில் வாழ்வு ஆகுமா
பாதி வாழ்விலும் பாதி போதுமே.

பத்து ஆண்டிலே கற்றல் யார்க்குமாம்
மொத்தம் இருபது முழுதும் உணரவாம்
மெத்தப் படத்ததும் வேலை வேண்டுமாம்
மேவும் இதுபோல் விளையும் ஆன்மிகம்.

கற்ற பின்னரும் கல்விக் சாலைக்குக்
 கற்றுத் தந்திடக் கற்றோர் செல்குவர்
 மற்றை யாவரும் மடியும் வரையிலே
 மதித்துக் காட்டுவர் மகிழ்ந்து உதவுவர்.

சைவந் தந்தது சைவ சித் தாந்தம்
 சாதி பார்த்திடும் நீதி அங்கில்லைத்
 தெய்வந் தொழுவதில் தேருமே நன்மை
 தேடி வந்தவர் தெருளைப் போக்குமே.

கடவு ஸாருளினைக் கருணை என்கிறோம்
 கருணை எழ்மனம் காண மறுக்கிறோம்
 கடவுள் தாயியனில் காண்பவர் யாவரும்
 கடவுள் பெற்ற எம் சோதரர் அன்றோ.

மேற்கில் ஆவயம் வேண்டும் ஆயினும்
 மேலி யாவரும் மேன்மை தருவதாய்
 ஆக்கில் ஒருசில அழகும் இருந்திடும்
 ஆன்மா தேடிடும் அமைதி நிலைத்திடும்.

தேவைக் கென்றுமே அமைந்த ஆவயம்
 தேஷினால் ஒன் றிரண்டு யட்டுமே
 நாவைக் கடிந்ததால் நயத்தைத் தருவதால்
 நாலுபேர்முன் நடப்பாய் இருத்தலால்.

கோயில் கட்டுதல் குற்ற மாகுமாம்
 கோயில் பெயரிலே கொள்ளை நடத்துதல்
 நோயில் இட்டுமே வாழ்வை அழிக்குமாம்
 ஏந்தால் பேரனவர் வாழ்விற் குதலிடக்...

கோயில் உதவிடல் கொள்கை உயர்ச்சியே
 கொள்கை மட்டுமே கொண்டு பணத்தையே
 வாயில் இட்டிடல் வாழ்வை அழிக்குமாம்
 வளரும் பிறப்பெலாம் வந்து நீற்குமாம்.

தேவைக் கதிகமாய்த் திகழும் கோயில்கள்
 தேடிக் காட்டிடா தேடும் அமைதியை
 மாலை வாஸ்கினால் வாடும் பிர்ளையின்
 வயிற்றின் பசிக்குணவு வந்து சேருமோ?

காச வாஸ்கியே காதல் செய்பவர்
 காணும் இல்லறும் போல ஆகுமே
 மாச கொண்டவன் கோயில் கட்டியே
 மார்க்கம் பேணுதல் தீமை ஆகுமே.

கோயில் கட்டிடக் கோயில் பேணிட
 கொள்ள வேண்டுமே பஞ்ச சீலமே
 வாயில் வருவதும் மனத்தில் எழுவதும்
 வாழ்க்கை யாகவே வாழ வேண்டுமே.

காலை மாலை தான் கடவுள் என்றில்லைக்
 காணும் பெருமிதலாம் கடவுள் சிற்தனை
 மேலை நாடுடன்ன கீழை நாடுடன்ன
 வேண்ட வருவது மிர்ரும் சமத்துவம்.

கல்லில் உருவத்தை அமைத்து விட்டதால்
 கடவுள் வந்ததில் இருக்க விழைவரோ
 நெல்லின் உருவத்தை மண்ணிற் செய்திடில்
 நிறைந்த பசிக்கது நிறையுண வாகுமோ?

கடமை செய்வோம் காதல் வளர்ப்போம்
 காதல் இல்லறும் கடவுளரும் என்போம்
 மடமை அல்லவே மண்ணில் வாழ்ந்திட்ட
 மாந்தர் தம்மில் உயர்ந்தோர் கூற்றிது.

காதல் செய்யும் வீடே கோயிலாம்
 கடமை செய்யும் காதல் வேதமாம்
 காதல் கூடவோர் வேதம் ஆதலால்
 காதல் வாழ்விஸ்கு ஆன்மிக மாகும்.

காதல் செய்யும் மனைவி சக்தியாம்
காதல் செய்யும் கணவன் கடவுளாம்
காதல் செய்வாரே கடவுஞ்சு அன்பராம்
காதல் செய்வானே கடவுள் அவரையாம்.

21.08.2002

சமாதானம்

சுதுமலை மண்ணிற் சமதளம் அமைத்து - அன்று
 சுகமென நடந்ததோர் கண்ணிகா தானம்
 பதியெடு வரழ்விலே சமதளம் அமைத்து - என்னெப்
 பாரிலே பெற்றனள் படைத்தது நிதானம்.

தமிழரை அரசு அன்று ஒதுக்கிய போது - கடல்
 தாலி யான் ஒதுங்கியது இங்கி லாந்து
 அமிழ்தினும் இனிய தமிழிலே கவிதை - இன்று
 ஆக்கி அளி கவி இராஜ மனோகரன்.

உலகிலே எங்கும் சமதளம் இல்லை - அதனால்
 உண்மையாய் என்றும் சமாதானம் இல்லை
 பலமுள மனிதரின் தயவிலே வாழ்தல் - இன்றேல்
 பாதையில் விவகீப் பதுங்கியே வாழ்தல்.

இதுமறை எனவே இருந்தது உலகம் - இன்றும்
 இல்லவழி தானே இயங்குவ துலகம்
 எதுமறை என்று எவருமே கேட்டால் - என்றும்
 ஏனம் முதலிற் பின் எதிர்த்திடிற் போரே.

இத்தனை ஆண்டுகள் எத்துணை இழப்பு - மக்கள்
 இழந்தவர் உயிரே ஓர் ஆயிரம் ஆயிரம்
 அத்தனை ஆண்டுகள் அவனியில் உரிமை - அதனை
 அடைந்திடப் போரிலே அழிந்தவர் பல்லாயிரம்.

இத்தனை இழக்கநாம் எதீரீ தேவரா - அழுதம்
 இயற்றியே உண்டு இறப்பினை இழக்க
 அத்தனை இழப்பும் அங்குமே உண்டு - ஆனால்
 அரசுக்கல்ல அதன் படையீனர்க்கே.

எத்தனை முறைநாம் பேசவோம் என்றோம் – அவர்
என்னம் செய்தனர் எழுப்பை காத்து
அத்தனை முறையிலும் அரசுபயங்கரம் – தமிழர்
ஆலியைக் குடித்து ஆடினர் வெறியில்.

இடையிலே அழைத்தனர் இருத்தினர் பேசி – அவர்
இயற்றிய எழுத்தையே இட்டனர் நெருப்பில்
படையிலே பெருத்தவர் வெல்லுவர் என்று – அவர்
பலமுறை தேர்றிப் பலம்தனை உணர்ந்தனர்.

எல்லாமே சமமென எதிர்ப்பட்ட வேளை – அவர்
எதற்கிணிச் சண்டை பேசவோம் என்றார்
நல்லோராய் அவரும் மாறிடும் வேளை – நாம்
நலமுடன் இசைதல் நலமென விளைந்தோம்.

சமதளம் இன்றுதான் சரித்தீரம் தன்னில் – அவர்
சண்டையில்து) தேர்றறபின் சமாதானம் என்று
ஒருதளம் அமைத்து அவர் ஓரணி நின்று – தம்
ஒற்றுமை பற்றிப் பலவகை பேசல்.

மறுவிலா வகையில் வளர்ந்திடில் நன்றே – என்றும்
வன்முறை வளரின் வாடுதல் மக்களே
தெருவிலே வந்தவர் உறங்கிய நிலைமை – இனித்
திரும்பிட வேண்டாம் தெளிந்துமே வாழ்வோம்.

இதிலொரு படிப்பனை எமக்குமே உண்டு – நாம்
எல்லோரும் தமிழர் நாம் எல்லோரும் சமமே
கதியெனக் கையினை காட்டியே ஏந்தும் – அக்
கடைநிலை எழுமர் எவர்க்குமே வேண்டாம்.

முதியவர் இளையவர் முதுசமே கொண்டவர் – உடல்
முழுப்பல முள்ளவர் முனகிடும் உடம்பினர்
நிதிமிக வுள்ளவர் நிதியிலா ஏழையர் – என
எதுவகை வாழினும் எல்லோரும் சமனே.

காதலால் இணைந்து பொற் காசினை மறந்து - அவர்
 காதல் நாண்புட்டிட்க் காதலே தளமாய்
 ஆதாரம் அன்பாய் அனைவரும் சமயாய் வரும் - தமிழ்
 அடைந்தநற் பெருமை அவனியில் மீணும்.

சமதளம் எதிரியோடு சமாதானம் அடைய - எம்
 சந்ததி உயர் வருமாச் சமதளம் எமக்குள்
 சமதளம் காண்போம் சமவியன நாமே - என்றும்
 சரித்திரம் படைப்போம் தமிழராய் ஒன்றாய்!

13.11.2002

விடுதலை வித்துக்கள்

சுதுமலையின் வித்து சுந்தரத் தமிழ் கற்று
மதுமலரின் கொத்தாய் மனமகிழும் நித்தம்
கதியகதி யான கந்தையா இராஜமனோகரன்
பதி இங்கிலாந்திற் பா வரிகள் தருவோன்.

பலவிதமும் நன்றாய்ப் பார்புகழ வாழ்ந்து
நீவுவுகிற் பின்னர் நீண்ட புகழ் தேய்ந்து
பலவிதமாய் இன்னல் பலரிடமும் பெற்று
உலவுவொரு நாடு ஒன்று மிலையாக...

வாழ்ந்து வந்த தமிழர் வந்த நிலை உணர்கள்
தாழ்ந்து நீன்ற மனமும் தம்மைத் தாமே தாழ்த்தி
வீழ்ந்து நீன்ற தமிழை விரைந்து தூக்க மாட்டார்
வீழ்ந்த வனின் சாதி விரைந்து பார்த்து நீற்பார்.

பாதியாக இறைவன் பார்வதியை அணைத்தும்
நாதியற்ற தமிழர் நங்கையார மணக்கச்
சீதனத்தைக் கேட்டுச் சிறுமை சேர்த்து நீண்றார்
காதலித்தார் கூடக் கயமை காட்டிப் பிரித்தார்.

எமது ஒல்ல காலம் என்று சொல்ல வேண்டும்
தமது நிலையை என்றும் தாழுவிடாத எதிரி
தமது மதத்தின் பெயரைத் தாமேயழிக்கும் பிக்கு
எமது தருணம் வாய்க்க எம்மை என்றும் அடித்தார்.

அரச நெறியில் நீன்று அனைத்தும் எதிர்த்துப் பார்த்து
உரசி நீன்று பார்த்து உதையைத் தாஸ்கிப் பார்த்து
சீரச வரையில் வெள்ளம் சென்றபேரது வந்தார்
மரபு வழியில் நீன்று மாணம் காதத வீரர்.

அடித்தா வடிப்போ மென்றும் அதுவே தருமத் என்றும்
படித்தார் புதிய வேதம் பாடம் புரிந்தது அப்போ
அடித்தா வடச்சில்து தருமத் அடக்கும் என்ற போது
படிக்க மறுத்த பகைவர் படித்து நீண்றார் இப்போ.

தம்மை விதையாய் இட்டுத் தருமத் காத்த வீரர்
இும்மை எமக்கு அழித்து இணைந்தார் மறுமை ஏகி
அம்மை சமந்து பெற்று அப்பன் இணைந்து வளர்க்க
எம்மை வாழ வைத்தார் எதனைக் கொடுப்போம் ஈடாய்.

பணமும் ஈடு ஆமோ அவர்க்குப் பாடல் ஈடு ஆமோ
தனமும் ஈடு ஆமோ அவர்க்குப் தானம் ஈடு ஆமோ
கணமும் அவரை எண்ணிக் கண்ணீர் விடுதல் ஈடோ
தீணமும் துதித்து நீண்று திருப்தி காணல் ஈடோ?

எதுவும் ஈடு இல்லை எவ்வாய் ஈந்து நீண்று
கதீயை இழுந்து நீண்ற கண்ணித் தமிழின் ஈழப்
பதீயை மீட்க வென்று பாதிவாழ்வில்து தமது
விதீயைத் தாயே ஏற்ற வீரருக்கு ஈடு ஏது!

தமிழின் தன்மை காத்து தமிழர் மானம் காத்து
அமிழ்தீன் இனியை காத்து அழியா வண்ணம் காத்து
இனியும் தாழ்வு இல்லை என்றே யாரும் சமமாய்
குனியும் வாழ்வு இன்றிக் கூடிநிற்போம் ஒன்றாய்.

போர் என்றாற் போர் என்று ஒருவர் சொன்னார்
போர் வேண்டாம் என்றாலும் அதுவே என்றார்
தீர் வென்றால் தான் யட்டும் எடுப்பார் என்றார்
தீர்த்து நீண்றார் வேட்டுக்கள் மக்கள் மீது.

போர் என்றால் புலிக் குணம் என்று வந்தார்
யார் வரீனும் யம னுலகம் நீரம்பும் என்றார்
போர் வேண்டாம் பேச்சென்று இப்போ வந்தார்
போர் வேண்டும் என்றாலென் பேச்சென்றாலென்...

நேர் நீற்போம் நீன் கையில் உள்ளது என்று
நேர் நீன்று தமிழ்த் தலைவன் இன்றும் சொன்னான்
பார் இன்று போற்று கீன்ற பேச்சு வாழுப்
பார் ஆண்ட தமிழ்மீண்டும் பான்மை பெறுக.

யார் இந்த நிலை தன்னை எமக்குத் தந்தார்
போர் கண்டு பொழுதெல்லாம் விழுப்புண் கண்டு
சீர் கொண்ட வாழ்வெமக்கு அழிப்பதற்காய்
யார்பேந்தி யமன் கயிற்றை மாணம் காத்த...

மாவீரர் விடுதலையின் மாவித்துக்கள் - தமிழ்
வாழ்தற்காய்ச் சாவுதனை மகிழ்ந்தேற்றோர்கள்!
மாவீரர் விடுதலையின் மாவித்துக்கள் - தம்
மலைத்தோளால் மண் காத்த தமிழ்வேங்கைகள்!
மாவீரர் விடுதலையின் மாவித்துக்கள் - எம்
வரலாற்றில் நாம் கண்ட ஏரியலைகள்!
மாவீரர் விடுதலையின் மாவித்துக்கள் - தமிழ்
மானத்தைக் காத்து நிற்கும் மாடுதய்வங்கள்!

27.11.2002

யாலன் பிறந்தான் பாவம் களௌந்தான்

ஞாலம் அறிந்த நற்றமிழ் சழும்
 ஞானம் தளைத்த சுதூமலை மண்ணிற்
 பரலன் பிறந்தேன் பாவம் சுமக்கப்
 பரய்ந்தே தாவிப் பறந்தே னிறங்கிப்...

பதுங்கிய நாடு பார் அன் றாண்டு
 பாவம் சுமக்கும் ஆங்கில நாடு
 ததும்பிய கவிதை தருபவன் இராஜ
 மனோகரன் என்னும் மகிழுறு நம்பி.

காலம் வரவே கடமையைச் செய்ய
 கடவுள் என்றும் கருணை செய்வன்
 ஞாலம் சிறக்க நன்மையே ஓங்கப்
 பாலன் ஆகவே வந்தான் இறைவன்.

கோலம் மனிதனாய்க் கொண்டால் மட்டும்
 கொள்வான் சேர்த்தே என்றே வந்தான்
 காலம் பிழைத்தால் கடவுனும் என்செய்வான்
 கடவுள் குமாரனைக் கைவிட்ட தவணைம்!

இறை குமாரனை இறைவனாய் வேண்டாம்
 இதயம் உள்ள மனிதனாய்த் தானும்
 குறை யிலாவகை ஏற்கவே மறுத்துக்
 கோள்பல சொல்லிக் குற்றமுஸ் கண்டார்.

பாவம் களையப் பிறந்தவன் தன்னைப்
 பாவம் நிறைக்க வந்தவன் என்றார்
 தேவன் பிழையைத் தெளிந்துமே கூறத்
 தெய்ல நீந்தனை அதுவனைச் சொன்னார்.

நிலத்தை உழுதீர் நிறையவே பண்பட
 மனத்தை உழுதால் மனிதம் பண்படும்
 கலப்பை பிடித்தார் கல்லிலும் பூக்கும்
 கண்டாஸ் அன்றைப் கல்மனம் இளகும்.

குத்தைக் கொண்டு கொள்ளீர் வாழ்வு
 குனிந்து உழுபவன் எம் சுனாலை நீழிர்த்தி
 நிலத்தை வளர்க்கும் நீர்மலன் என்றார்
 நினைவிலும் அன்றைப் நிறைத்திடும் என்றார்.

பலத்தை உடலிற் பாய்ச்சினால் மட்டும்
 பாரிலே சிறப்புப் பாயாது என்றும்
 மலத்தை அகற்றிய மனமே பலமாம்
 மனிதம் வாழும் மாண்பும் அதுவாம்.

அரசைக் கண்டு அடங்கிடா அரசன்
 ஆகவே தன்னை ஆக்கினார் பாலன்
 அரசன் உலகில் அவனே இறைவன்
 அவனுடை குமாரன் தானே என்றார்.

அரசை வைத்து அகிலம் சுரண்டி
 அனுபவித்திருந்த அனைவரும் ஏங்கினார்
 வரலை உணர்ந்த வண்ணம் அறிந்தும்
 வந்தவன் தம்மை மதிக்க மறுத்தனர்.

நாவல் வழையின் நாயகன் என்றார்
 நன்றே மயக்க வல்லவன் என்றார்
 சாவல் வரிதாரு தண்டனை தன்னைச்
 சாகாது தீர்க்க வேண்டுமே என்றார்.

நீதியின் பெயரால் மன்றம் அமைத்து
 நீதியின் பெயரை நிலத்தினின் றகற்றினார்
 பாதி வாழ்வையே முடித்திடா இறையைப்
 பாரினை விட்டே நகர்த்திட முயன்றனர்.

பாவத்தைச் சுமக்கிறேன் வாருங்க ரென்று
 பாரினை நோக்கிப் பயந்தவர் தன்னைக்
 காலித்தான் பாரின்று காட்டினர் சிலுவையைக்
 காலினார் காலிய பாவமே இன்றும்...

ஆபத்தைச் செய்கின்ற அந்தரம் உலகில்
 அவருடை உடம்பைச் சிலுவையில் அறைந்தனர்
 தீபத்தைப் பேண்றதத் தெய்லீக உடம்பு
 தீருந்திடா உள்ளங்கள் தெரிந்திடல் எங்களனம்?

சாபத்தைக் கொடுத்திலர் சாலினைக் கண்டும்
 சாலினை ஏற்று நல் வாழ்வினைத் தந்தார்
 தீபத்தை ஏற்றியே மனம் தீருந்திட வைத்துத்
 தீகழ்ந்தவர் அவர் மா வீரனைப் பணிவேங்க.

மனிதத்தை மதித்து மன்னிலே பிறந்த
 மனிதர்கள் யாவரும் சமமெனக் கொள்ளும்
 புனிதத்தை யாவரும் பூமியிற் கொண்டால்
 பூத்திடும் வாழ்வு பொலிந்திடும் எங்கும்.

ஆபத்தை அகற்றிய அவனி மலரும்
 ஆண்டவன் உருவாய் அனைவரும் மிளிர்வர்
 கோபத்தை அகற்றிக் கொண்டாலே ஒற்றுமை
 கொள்வரே இன்பம் குறைவிலா தீங்கு!

தை பிறந்தால் வழி பிறக்கும்

தை பிறந்தால் வழி பிறக்கும் என்று எண்ணித்
தாயொருத்தி சுதூமலையில் என்னைச் சுமந்து
தை பிறந்து இருபத்தைந்து தரமே பூமி
தன்னைத் தான் சுற்றிவரும் நாளிற் பெற்றான்.

பை இருந்த குழந்தை எனைப் பெற்று உவந்து
பாரிலே தன் வாழ்வுயரும் என்றே உணர்ந்து
மெய் இருந்த வலியெல்லாம் நீங்க எனக்கு
மேதினியில் இட்ட பெயர் இராஜ மனோகரன்.

தை பிறந்தால் வழி பிறக்கும் என்று எண்ணித்
தையலாள் ஒருத்தி என்னைத் தன் வீட்டமுத்தாள்
தை பிறக்கும் வேலை தன் தந்தை தாயர்
தப்பாது பொஸ்கிட்டுவர் வாருங்கள் என்னைத்...

தை பிறந்த பொஸ்கவிற்குத் தனியே கொழும்பில்(த)
தனியறையில் வசித்திட்ட தன்மையாலே
மெய் கீரங்கத் தலை யசைத்துப் பொழுது காத்து
வீட்டைந்தேன் எழுபத்தி ஒன்பதிலே.

பை நீரம்பப் பொஸ்கவிட்டாள் பருக்கை கூடப்
பாத்திரத்தில் மிச்சமில்லை உண்டேன் இன்று
ஒகை யிருந்த அகப்பை என் கையில் ஆக்கிக்
காதலியாய் என்னையின்று ஆட்சி செய்வாள்.

தை பிறந்தால் வழி பிறக்கும் என்று எண்ணித்
தாளாது எண்பத்தி எட்டாம் ஆண்டு
தை பிறந்து பதினேழு நாட்கள் கழியத்
தாவி யெரு விமானத்தில் இலண்டன் வந்தோம்.

தை பிறக்கும் வேலையிலே தொண்ணூற்றிறட்டில்(த)
தமிழ் ஓலிக்க அனைத்துவக வானில் ஓலித்தோம்
தை பிறந்தால் வழி பிறக்கும் என்றெழும் தலைவன்
தான் எடுத்தான் போர்நிறுத்தம் தனது பக்கம்.

தை பிறக்கும் நாட்களி லோர் ஆண்டின் முன்னர்
தந்த படை அந்தனையும் மன்னித் திட்டே
கை துறந்து படைக்கலங்கள் கருவி எல்லாம்
கானகத்தே வைத்துவிட்டுப் பேச வந்தான்.

இயல் துறந்து சிங்களத்தின் அரசு எல்லாம்
மேவி யெயை எந்நாளும் அழித்தே நீற்கப்
பொய் துறந்த போர் முரசத் தலைவன் பொங்கிப்
போர்க் கொடியை அசைத்திட்டான் புலியே ஆக.

இயல் வருத்தம் பாராது கண் துஞ்சாது
மேதினியில் எம் நாட்டை மீட்க என்றே
இயல் வருத்தம் பாராது கண் துஞ்சாது
மேவிய தம் பெற்றோரைத் துறந்தே சென்றார்.

நேற்றிஸ்கு பொங்கலிட்டோம் நிலையை அறிந்து
நிலைமையைத் தெளியாதார் இன்றே இட்டார்
நேற்றிஸ்கு மதியத்தில் மகரம் சென்றான்
நேர்நின்று காத்தருஞும் ஆதவனும்.

மதியமே எமக் கென்றால் உதயம் கண்டா
மாலையும் கழிந்த பின்பே ஈழ மன்னில்
இதுதானே நிலை யதனால் இன்று காலை
ஸழத்தில்(த) தமிழ்நாட்டிற் பொங்கலாமே.

எது நாளீர் பொங்கினாலும் பொங்கலாமே
எம் கருத்தில் உண்மை ஓளீ எழுந்தே நீன்றால்
இது நாளே என்றில்லை எல்லாம் நன்னாள்
இறையுணர்வை இதயத்தில் இருத்தி விட்டால்.

போர் பொங்கி வழிந்தோடு அல்லல் பொங்கப்
 போகுமிட்டார் தெரியாது பிறந்த நாட்டில்
 யார் என்கு என் றறியாது கதியே அற்று
 யாழ் நீன்று வண்ணியுடே கோவில்வரையும்...

ஏர் பொங்கி நீன்ற மக்கள் எல்லாம் இழந்து
 எத்தர்களீன் கைகளீலே இடரே பட்டுக்
 கார் பொங்கி வந்த தெனக் கண்ணீர் பொங்கக்
 கண்டிட்ட நிலைமைத்தனக் கனவே யாக்கப்...

பார் கொண்ட பொது நாடாய் நோர்வே வைத்துப்
 பகைவனோடு பேச வந்தார் படையில் வென்று
 வேர் கொண்ட தமிழீழ மண்ணில் வாழும்
 வீரரிற்கு வாழ்வென்றும் பொங்க வேண்டும்.

பார் சொன்று விழுது விட்ட பக்க வேர் யாம்
 பாறிடாத ஆவமரம் தழைக்க என்றும்
 நேர் கொண்டு ஒற்றுமையின் நிலைமை கொண்டு
 நெஞ்சத்தில் அன்புருக உதவி செய்வோம்.

தை பிறந்து வரும் போகும் மீண்டும் பிறக்கும்
 தமிழீழம் இனியெயாரு முறைதான் பிறக்கும்
 தை பிறந்து வரும் போகும் மீண்டும் பிறக்கும்
 தமிழீழம் பொங்கி நீற்கும் அத் தை எல்லாமே!

15.01.2003

இலக்கியக் காதலும் இன்றைய காதலும்

துலக்கிய செம்பொன் தூய நல் ஈழம்
தூமனி அன்ன சுதமலை மண்ணில்
இலக்கியக் காதல் இயற்றிட இல்லை
இல்லறம் இனிதே இயற்றினர் இருவர்.

தலைக்கிரானு மகனாய்த் தந்தனர் என்னைத்
தரணியில் இராஜ மனோ கரனரக
இலக்கியக்காதலை இயற்றியே இன்று
இல்லறக் காதலில் இயற்றிய கவிதை.

முழக்கிட வந்தேன் முயன்றிட முன்னர்
முதலிலே வணக்கம் முத்தமிழ் உறவே
இலக்கியம் நாளை இன்றைய காதல்
இதுவே இயற்கை இணையத்திற் கூட.

வள்ளுவன் வழித்த காதலைப் பாரும்
வளியிடை பேரழப் படா அ முயக்கு
கள்வராய்த் துய்க்கும் காதலில் வைத்தான்
கண்டு கேட்டு உண்டு உயிர்த்து...

உற்று அறியும் ஜவகைப் புலன்களும்
ஒண்டிடாடி கண்ணே உளவிவன்று உரைத்து
மற்று மிஸ்கு ஊடல் உணர்தல் புணர்தல்
கடியார் காமம் பெற்ற பல்வனன்று...

களவியல் தன்னிற் கவிதையாய் வடித்தான்
கற்பியல் அல்லக் கவிகாள் கேண்மின்
நீலைமையோ இதுவே நீலத்தீனில் இன்றோ
நீந்தனை செய்வார் நீலைமையை உணரார்.

முன்னம் அவனுடை நாமஸ் கேட்டுப் பின்
முழுவதும் அரிந்து முழுவதும் கொடுத்தல்
அன்ன நடையினர் அணங்கினர் இயற்றினர்
அதுவே அவனியில் அன்றையக் காதல்.

அப்படிக் கொடுக்கையில் அனைத்தையும் தந்து
அணைந்த இருவரும் ஆக்கினர் வேள்வி
எப்படிக் கொடுப்பினும் இன்னல்கள் தம்மை
எளிதிலே களைந்து இயற்றினர் வாழ்வு.

கடவுளின் நிலையைக் காசினி தன்னிலே
காதல் ஒன்றேதான் காட்டுமே என்று
தீட்டுதாய்ப் பலரும் தீட்டுயே உள்ளார்
சிற்றையில் வையின் சிறந்தது காதலே.

இன்றைய காதல் இணையத் தளத்தில்
இருப்பவர் யாரோ இசைந்த மனமோ
என்றுமே வேண்டாம் இருப்பது ஆணோ
இவ்வைப் பெண்ணோ இரண்டும் அல்லவோ.

ஒன்றுமே அறியாது ஓர்வகைக் காதல்
உள்ளத்தில் உவந்த உருவும் கொடுத்து
என்றுமே இணையம் இயக்கியே உணர்ந்து
எல்லாமே தன்னுடை மனமுயன உணர்வார்.

இவ்வகைக் காதல் இன்று மட்டுமாக
இலக்கியந் தனிலும் இருந்தது ஓர்வகை
அவ்வகை நாளீல் அங்கீலை இணையம்
அன்னத்தின் தாது அதிலோர் இணைப்பு.

நள்ளொடு தமயந்தீ நல்வறம் இணைந்தது
நாலு கண்களும் சந்தித்து அவ்வைவே
புலனொடு யாவும் புத்தியும் இழுந்தனர்
புழியில் இன்றிலா அன்னத்தின் ஊடே.

இருநோக்கு இயற்றல் ஒருகன் சிறக்கணித்தல்
 ஒருநோக்கி வேலேயே ஓராயிரம் சொல்லல்
 தருநோக்கு அதனால்து தாக்கியே அழித்தல்
 பெருநோக்கு இயற்றிப் பெண் கூற்று ஆதல்...

உறு தொறும் உயிர் தளிர்ப்பத் தீண்டல்
 முறிமேனி தன்னில் முத்தம் காண்டல்
 செறி தொறும் காமம் சேர்ந்துமே இயற்றல்
 செவ்விதழ் வெளுக்கச் செஸ்கண் அடைதல்...

இவை எவாம் இன்பம் இணைந்தபின் கூட
 இணையத்தில் இல்லா இலக்கியம் இவையே
 இவை எவாம் எனைப்போல் எட்டா வகையில்
 இலக்கிய மாக்கிய இனிய நாவரசா!

பலவகை இன்னும் பகரவாம் எனினும்
 நிலைமையை நேரம் நீறுத்தவே கண்டு
 குலவிடும் காதல் குவலயந் தன்னில்
 வளர்ந்தீட வாழ்த்தி வளர்க்கிறேன் காதலில்!

05.02.2003

காதல் வாழ்வு காதலே வாழ்வு

காதல் வாழ்வினைக் காத்த இருவர் அன்று
கன்னித் தமிழ்மூர் கண்டவூர் சுதுமலையில்
ஒத்த தமிழ்க் கவியை ஒருவன் மகன் பெற்று
ஒளிபொற இட்ட பெயர் இராஜ மனோகரன்.

மேரதச் சிங்களத்தர் மொழியில் வெறி கொண்டு
மொட்டு வரையு மவர் மோதி ஆழிக்கைக்கிலே
சாதல் வழியொன்று சந்ததியோடு இடம் பெயர்தல்
சார்ந்த அடுத்த வழி சாதித் திண்று இங்கிலங்து.

காதல் வாழ்வு கண்ட கவிஞர் நா வரசா
காத லென்றால் என்ன கவிதைக்கா பஞ்ச மிஸ்கு
காதல் சலிக்காது கவிஞர்க்கு ஆனாலும்
கவிஞர் ஒரு கேள்வி காதலைப் பாட முன்பு.

வீரம் கண்டவர் விளை பயிரைக் காணவில்லை
விரைந்து அது மறந்து வீரத்தை ஒதுக்கி விட்டு
ஆரம் கண்டு விட்டாள் அரியணையில் தமிழ் என்றா
அனைத்துவக்கு தமிழ் ஒலியில் அது மறந்தாய் நாவரசா.

காதல் வாழ்வு அன்று கண்டார் நம் தமிழரீனம்
காதலை வீரத்தால் காட்சிப் படுத்துகையில்
சாதல் அன்றில்லைச் சாதியும் அன்றில்லைச்
சாகாத வீரம் மட்டும் சார்ந்தது அரணாக.

காதல் வரம்பொழுக்கிக் காயப் பயிர் வளர்த்தார்
காதல் வரம்பொழுக்கும் கருவிதங்கள் பெரு வீரம்
தீதில் வாழ்வுகண்டு சீறப்பும் அவர் கண்டார்
தீண்ணியராக அவர் தீருத்தை வாழ்வு கொண்டார்.

காதலே வாழ்வென்று கண்டால் எவ்வினமும்
காணார் அதன்பின்னே கண்டவற்றைத் தமிழினமே
மோதல் தந்துநீண்ற மொகலாயர் வந்தபின்பு
முடங்கிய பலவற்றுள் முதல் காதல் என்பேனே.

சேலை மூடாத செந்துரா முகங்க ளெல்லாம்
சென்று முடங்கியது என்றும் மூலையிலே
காலை மூடாத கண்டாங்கிச் சேலை யெல்லாம்
களத்தை விட்டகன்று கண்டது வீட்டு மூலை.

வேளை பிழைத்தனால் வெள்ளேய மொகலாயர்
வெள்ளை நீற்று மூவர் வேதனை தந்து நீன்றார்
ஆளை மாற்றிடுதல் அவர்க்கு வழி என்றால்
அதனை அடுக்காது அடுக்களைக்குள் முடங்கியது.

காதலே வாழ்வென்று கண்டபின்தான் தமிழரினம்
காணும் முழு உயர்வைக் காண்போம் அவனியிலே
காதலே தமிழுக்காய்ச் சாகாது தமிழ்வாழுச்
சாதனை படைத்திட்டார் தமிழுன்னை பெற்றவர்கள்.

நீதீயாய் வாழின் நாம் நீணப்பிலே கூட என்றும்
பாதீயாய்த் தன்னுறவைத் பாரிலே கெங்குவந்து
காதலைச் சொல்லி நீன்றார் காண்போம் தெய்வீகம்
காதலைக் கண்டவர்கள் கண்காணும் சீவனுமையே.

சாதீயைச் சொல்லி அவர் சாதகத்தை மாற்றாதீர்
சாதகத்தில் சனி செல்வாய் சர்த்துவிட எண்ணாதீர்
மோதலைச் சொல்லி அவர் முற்பாட்டன் காலத்தில்
முடிந்தவிட்ட வரவாற்றை முடிந்துவிட முனையாதீர்.

வாதமாய்ப் பல வைத்து வைதே அவர் தேய
வந்தபடி வாயினிலே வளர்க்காதீர் வாதமென்றும்
சீதனமென்று சொல்லிச் சிந்தையிலே ஈரமின்றிச்
சீர்றற நிலைகண்டு சீரழிந்து போகாதீர்.

காதலை வாழ்த்தி நீன்று காதலிக்கும் இருவரையும்
 காணவே நல்வாழ்வு காட்டும் நல் ஆதரவே
 காதலை வீழ்த்தி நீன்று சாகாத காதல் என்றும்
 சந்ததீக்கு உதவி செய்யச் சாதனை புரிந்து நில்லும்.

காதலே வாழ்வு என்று காதல் வாழ்வு அமைந்தால்
 காணும் இன்பநிலை கடவுளர் தம் இன்பநிலை
 காதலே வாழ்வு என்று காதல் வாழ்வு அமைந்தால்
 காசினி இல்வாழ்வு கடவுளர் தம் நல் வாழ்வு!

19.02.2003

தமிழர் என்று சொல்வோம்

தமிழனரகப் பிறந்தேன் தமிழீழம் சுதுமலையில்

தந்தை தாயர் இட்டார் இராஜமனோகரன் பெயர்
தமிழனென்று அடித்தரசு தாவிவின் பறந்தேன்

தாரங்குழந் தையோடு தரிப்பதீன் றிங்கிலாந்து
தமிழரல்ல இனியென் சந்ததி என்றுஎண்ணத்

தனிமைகாணும் உள்ளம் இனிமை எல்லாம் கள்ளம்
அுமிழுவதென்றும் வெறுமை அதுவே இனியென் கவலை
ஆணாலுமென் உறவே அளிப்பேன் வணக்கம் தமிழில்.

தழிழுரென்று சொல்வோம் தலைவரீமிர்த்தி நீற்போம்

தழிழுர்புலவன் சொன்னான் தழிழுர்தம்மைப் பார்த்துத்
தழிழனாகப் பிறந்து தழிழனரக வருந்து

தகவுசொன்னான் அவனும் தழிழன் பாரதிதாசன்
தழிழர்சிலரே நீரிஸ்தார் தழிழீழ மதிலுள்ளார்

தழிழுர்தம்மிற் பயந்தோர் தாவியெஸ்கு யழிந்து
தழிழனென்று சொல்லத் தகுதியென்ன எமக்குத்

தழிழின்தாய்மார் பெற்ற தவிப்பு வீணையென்றும்.

தெற்கைப் பார்த்து அன்று திகைத்து நின்றானன்றோ

தென்னவன் போலே வீரம் திகழும் என்று சொன்னான்
பெராற்கை கொண்டு பிரபா பிடிக்க முன்னர் துவக்கைச்

சொற்கள் கொண்டு அன்றே தொகுத்து விட்டான் கவிஞர்
நற்கைகொண்டு குவித்து நல்வதமிழிற் பாடி

நாஞம் நீணப்போம் அவனை நவில்லேன் மனத்தில் வணக்கம்
கற்கை கொண்ட புலவன் கண்ணீத் தழிழின் துணைவன்

காலம் எல்லாம் நீலைப்பான் காதற் பாரதி தாசன்.

தமிழர் என்போர் யாவர் தலைகள் பெருத்துள்ளோரா
 தமிழழப்பேசும் வாயா தமிழை விற்கும் பேயா
 தமிழழவிற்று வயிற்றைக் கழுவும் காமர் கூடத்
 தமிழர் என்று தானே தன்னைக் காட்டுகின்றார்
 தமிழைக் காட்டிக் கொடுக்கும் தயவால் வாழும் வாழ்வு
 தாரம் தன்னைத் தாயை தாசியாக்கிக் காச
 அழித்தாம் என்று உழைக்கும் அவவும் தன்னிற் கீழாம்
 ஆகவே தான் சொல்வீர் தமிழர் என்போர் யாவர்?

நாயை வீட்டில் வளர்த்தால் நன்றியாதல் சிறக்கும்
 நாலு வாழை நட்டால் நல்ல குலைகள் தள்ளும்
 பேயைக் கூட்டிவந்து பெரிய தலையை கொடுத்தல்
 பேதலிக்கச் செய்யும் பெரிதும் இன்னல் ஈட்டும்
 காயிற் பர்க்கக் தெரியும் கனிந்தால் என்ன செய்யும்
 வாயின் இனிப்பும் புளிப்பும் மணமே காட்டி நிற்கும்
 தாயைக் கொல்லும் தருக்கன் தகவில் ஆனந்த சங்கரி
 தமிழுன் தானோ சொல்வீர் தாயார் செய்த பாவும்.

தமிழர் என்போர் யாவர் தயவாய் எனக்குச் சொல்லும்
 தமிழரா நாம் எல்லோரும் தமிழர் என்ற பெயரில்(த)
 தமிழைப் பழிக்கும் கூட்டம் தமிழால்(த) தேடும் தேட்டம்
 தமிழைப் பேசக் கூச்சம் தமிழர் என்றாற் கூச்சம்
 தமிழைப் படிக்கக் கூச்சம் தமிழில் எழுதக் கூச்சம்
 தமிழர் எதிரில் கண்டால்(த) தன்னி நிற்போம் கூச்சம்
 தமிழுன் கலாசாரம் தகவாய்க் காட்டக் கூச்சம்
 தமிழர் முகத்தை மாற்றத் தணியாத பேர் ஏக்கம்.

எதிலும் வெள்ளைக்காரன் ஏற்றம் எமக்கு என்றும்
 எதனைச் செய்திட்டாலும் என்ன அவனும் நினைப்பான்
 எதிலும் அவன் அங்கீகாரம் இல்லையென்றால்(த) தாழ்வு
 தன்னை உணரா நிலையில்(த) தாழ்வு கொண்ட கூட்டம்
 மதிலின் உள்ளே நீண்று மனைவி மக்களோடு
 தமிழைப் பேசக் கூடத் தாவித் தடுக்கும் கூச்சம்
 பதிலும் பேசோம் தமிழில் பண்ணும் தொலைபேசியிலும்
 பாவப்பட்ட கூட்டம் பாரிற் புலமே பெயர்ந்தோம்.

தமிழர் என்போர் யாவர் தருவாய் பதிலே உறவே

தமிழழ விற்போர் நாமே தமிழார் பிழைப்போர் நாமே
தமிழர் என்றால் வேட்டி சேலை உடுப்பார் ஆமே

தமிழழ யாரும் பழித்தால்து) தானாம் போட்டுக் கேட்போம்
தமிழர் தம்மை அடித்தால்து) தள்ளி நீன்று சிரிப்போம்

தமிழிற் பேசிப்பாரும் தருவோம் பதில் ஆஸ்திலத்தில்
தமிழர் தொன்மை இகழ்ந்து தகுதி கொள்வோம் ஆய்வில்
தமிழிற் பெயரும் வையோம் தமிழர் என்போர் யாவர்?

எங்களோடு தமிழும் இறந்துவிடுமே இங்கு

இருந்து பராரும் நாங்கள் இறந்தபிறகு யாவர்
தங்கள் வாய்யாலிங்கு தமிழைப் பேசி நீற்பார்

தாயைக் கூடத் தள்ளித் தனித்து வைக்கும் நாட்டில்
நாங்கள் வாழுகின்றோம் நன்மை வேண்டுமென்றால்

நல்ல சட்டமென்று நான்ன வந்தார் பிழைக்கும்
இங்கு பல்கலைக் கழகம் ஏற்கத் தாயின் மொழியில்

இனிமேற் சித்தி பெற்று இருக்க வேண்டுமென்றால்...

பொங்கி நீற்பார் தமிழர் புறழும் அறழும் மேலாய்ப்

போட்டிபோட்டுப் படித்துப் பொழுது எல்லாம் விழித்துப்
பொங்கி நூறு புள்ளி பெறுவார் தாமே அள்ளி

எங்கு செய்வார் இதனை எதற்கு இங்கு செய்வார்
மங்கித் தமிழும் சாகும் மண்ணில் ஈழம் ஒன்றே

மதித்து வாழும் தமிழை மலரும் நாட்டில் என்றும்
அங்கு என்னை மீண்டும் அமைப்பான் இறைவன் பிறக்க
அதுவே என்றன் ஆசை அதுவே உயிரின் தகம்!

பணத்தைக் குவிக்கும் என்றார் பண்பைக் கூட இழுப்போம்

பகட்டை அளிக்கும் என்றார் பாசம் தன்னைத் தவிர்ப்போம்
குணத்தைக் குப்பை என்போம் குவியும் பணமே என்றால்

குள்ளவேலை எல்லாம் கள்ளமாகச் செய்வோம்
இனத்தைக் காட்டிக் கொடுப்போம் இன்னவைம் மவர்க்கேசெய்வோம்
�ழம் எதற்கு என்போம் இதுவே முற்போக்கு என்போம்
மனத்தைக் தீர்ந்து பேசி மண்ணில்து) தமிழர் காணும்
மரணக் கயிற்றைக் கண்டு மலைத்த கவிதை இதுவே!

தமிழர் தமக்கோர் தாழ்வு தமிழரால் வந்தது அல்லத்
 தரணி தன்னில் அழிவு தமிழர் தம்யால்(த்) தமக்கே
 தமிழர் என்போர் யாவர் தமிழரால் இணையாவிட்டால்
 தமிழை மாற்றார் வந்து கழுவிலேற்றும் போதும்
 தமிழரால் இணையாவிட்டால் தமிழர் அல்ல நாமே
 தமிழர் தமது மாற்றார் தயவில் வாழ்ந்து நீண்றால்(த்)
 தமிழர் என்போர் யாரும் தமிழர் அல்ல இங்கே
 தமிழர் இங்கு யாவர்? தருவாய் பதிவென்ற உறவே!

23.04.2003

ஏழ்மையில் மக்களைத் தள்ளுவதோ? இதை, இன்பமெனச் சீலர் கொள்ளுவதோ?

சுதுரமலை மண்ணிலே பிறந்தவன் - அன்றே
சுந்தரத் தமிழை மணந்தவன்
விதியென மண்ணையே துறந்தவன் - இன்று
விழுந்தது இங்கிலாந்து மண்மீது.

நிதமொரு கணமுமே தமிழீழம் - எம்
நினைவினில் நின்றும் பிரியாமல்
இதமொரு கவிதை இன்றிறுக்கும் - தமிழ்
ஸம்த்துக் கவி இராஜ மனோகரன்.

ஏழ்மையில் மக்களைத் தள்ளுவதோ - இதை
இன்பமெனச் சீலர் கொள்ளுவதோ
ஏழ்மையில் மக்களைத் தள்ளுவதை - இன்று
இன்பமெனப் பலர் கொள்ளுகையில்...

என்னவித் தலைப்பினைத் தந்திட்டாய் - சில
ஏற்புடைத் தீருத்தங்கள் செய்யாமல்
பன்னெடுப்பு காலத்தின் முன்னர் எம் - கவி
பாரதி தாசன் அன்று பாடுகையில்...

தள்ளிட மக்களைக் குழிபறிக்க - அன்று
தரஸ்கெட்டுச் சீலர் மட்டும் இருந்திட்டார்
அள்ளியே இனத்தீற்கே கொள்ளி வைக்க - இன்று
அதிவத்தில் நாடுகள் பல இருக்க...

என்னவித் தலைப்பினைத் தந்திட்டாய் - சில
ஏற்புடைத் தீருத்தங்கள் செய்யாமல்
ஏழ்மையில் மக்களைத் தள்ளுவதோ - இதை
இன்பமெனப் பலர் கொள்ளுவதோ.

ஏழ்மையில் மக்களைத் தள்ளுவதே - இன்று
 இயல்பு நிலையிஸ்கு நீ அறிவாய்
 ஏழ்மையில் மக்களைத் தள்ளுவதே - இன்று
 இவர் நா கரைகம் நீ அறிவாய்.

ஏழ்மையிற் சிலரென்றும் இருந்தாலே - வாழ்வு
 எனத்கு ஏற்றமாய் இருந்து விடும்
 கூழ்கையில் ஏந்திச் சிலர் குடித்தாலே - என்
 குடும்பம் பன்னீரிற் குளித்திடமும்பும்.

ஏழ்மையில் மக்களைத் தள்ளினாலே - இன்று
 இன்பம் எனக்கிளன்று ஆகிவிடும்
 ஏழ்மைக்கு மேதினம் என்றுமுண்டு - சென்று
 ஏதேனும் ஊர்வலம் நடத்திவிடும்.

அன்பான உறவே நானினான்று சொல்வேன் - இந்த
 அகிலத்தில் எல்லோரும் இதுவே சொல்வார்
 பண்பான பேரிங்கு மிகச்சிலரே - மனிதம்
 பாரிலே தப்பியது இச்சிலரால்.

தாழ்வுக்கு வழிசெய்யப் பலருண்டு - இங்கு
 தாழ்ந்தோரைத் தூக்கிடச் சிலரே உண்டு
 வாழ்வுக்குக் குழிலவெட்டப் பலருண்டு - இங்கு
 வாழ்க்கையை உயர்த்திடச் சிலரே உண்டு.

உலகத்திற் கீந்திலை பொது ஆகும் - நாம்
 உலகத்தில் நாடின்ஸா நிலை பாரும்
 கலகத்திற் பிரக்குமே நீதியென்பார் - எமைக்
 கள்ளத்தால் அழித்திடப் பலருமுண்டு.

நானுரை ஆண்டுகள் நாம் நலிந்தோம் - சொந்த
 நாட்டி வடிமையாய் நாம் வீழிந்தோம்
 வானேறி விட்ட எம் தலைவர்கள் - அன்று
 வல்லமை குன்றி இருந்ததனால்.

நாமேற வழியவர் காட்டவில்லைத் – தாம்
நல்லவ ரென்றங்கு பெயரெடுத்தார்
தாமேறிப் பட்டங்கள் பலபெற்றுத் – தம்
தாயினை ஏழ்மையில் தள்ளிவிட்டார்.

ஏழ்மையில் எம்மையே தள்ளிவிட்டு – அவர்
எழனுடை உலகம் சென்று விட்டார்
தாழ்விலே வாழ்வினைக் கண்டுதீங்கு – பிறர்
தயவிலே வாழுநாம் பழகிவிட்டோம்.

வாழ்விலே நீயிர நாம் முனைகையிலே – எம்
வல்லவர் இளையவர் வளர்கையிலே
தாழ்விலே எம்மையே தள்ளுதற்கு – இன்று
தரணியில் எத்தனை நாடுகளே.

நீசராய் என்றென்றும் இந்தீயாவே – தம்
நிலத்தினைச் சூழவே அழிவு செய்தார்
பாசமாய் நடித்தன்று உணவுதந்து – பின்பு
பண்ணிய அழிவுகள் பொஞ்சமாகோமா.

காசமாய் எம்முள்ளே கலந்து நீண்றார் – அவர்
கபட்டத்தைப் பலருமன் றறியமாட்டார்
பூசியே தீருநீறு சைவர் போலே – மாலை
புழுதியிற் புரஞ்சுவார் வெறி மிகுந்து.

நாசமே எமக்குச் செய்து வரும் – எம்
நல்ஸ்களை என்றும் சிதைத்துவரும்
தேசமே இந்தீயா அதனரசு – இதைச்
செப்பி வந்துள்ளேன் பல வாண்டு.

முப்பது ஆண்டுகள் இதை உணர்ந்து – நான்
முன்னரும் பின்னாரும் எடுத்துரைக்கத்
தப்பது என்றும்மிற் பல பேரும் – என்னைச்
சாடினீர் சிலரதை ஏற்று நீண்றீர்.

கூட்டணித் தலைமையைப் பிரித்துறின்றார் – லின்
கொண்ட இயக்கங்கள் பிரித்து வைத்தார்
வேட்டுவத் தொழிலையே இன்று மட்டும் – செய்து
வேடத்திற் புனிதம் காத்து நிற்பார்.

வருண பேதங்கள் கொண்டுவந்து – தமிழர்
வாழ்வை அழித்த வட இந்தியர்கள்
தருண மென்றெழுந்த போதெல்லாம் – எம்
தாழ்வையே தாணமாய்க் கொண்டு வந்தார்.

சாதி என்றன்று கொண்டு வந்து – தமிழ்ச்
சாதியைப் பலவாய்க் கூறு மிட்டார்
வேத மந்திரம் என்று சொல்லித் – தமிழை
வேண்டிய மட்டும் தள்ளீ வைத்தார்.

ஆதித் தமிழனை அழித்து நீன்றார் – அன்பு
அனும் நெறியினைக் கலப்புச் செய்தார்
பாதித் தமிழரை மாற்றி விட்டார் – அதில்
மீதி யுள்ளோரைக் கழு வேற்றுகின்றார்.

ஆட்டத்தை நாம் இன்னும் முடிக்கவில்லை – எம்
அழிவுக்கு விளைவாளர்களும் காணவில்லைத்
தேட்டத்தை அழிப்பதற்கு என்று இன்று – இவர்
சிரிப்பாகும் கணக்கணிப் பென்று நீன்றால்.

சாத்தானும் வேதத்தை ஓதி நிற்கும் – ஏன்
சாத்தீரம் பினம் தீன்சைச் சொல்லி நிற்கும்
கோத்தீரம் பார்க்கின்ற இந்தியாவும் – எம்மைக்
கொன்று போடவாயியன் ரூண்ணிலிட்டால்...

ஆத்தீரம் ஒருபக்கம் உள்ளதுதான் – அது
அணைத் தீடாதவர் ஆவியையே
பாத்தீரம் அறிந்து நாம் இயங்க வேண்டும் – எம்
படைகள் பலவித மாக்க வேண்டும்.

வேங்கைகள் மட்டுந்தான் பட்டயல்ல - இன்று
வெளியுள்ள நாடுகள் இணைந்த பின்னர்
நாஸ்கஞ்சும் போரிலே இணைய வேண்டும் - அது
நா செயல் எழுத்தென விரிய வேண்டும்.

இந்தியாவுக்கு நாம் உரைக்க வேண்டும் - வேறு
இங்குள்ள அரசுகளுக் கோத வேண்டும்
மந்தையாய் உலகையே மேய்க்க எண்ணும் - பெரிய
மனிதராய்த் தம்மைத் தாம் என்னிவாழும்.

அமெரிக்காவிற்கு நாம் எழுத வேண்டும் - அவர்
அனலிடை இட்ட நம் ஜி நா மன்று
தமக்கென இன்றூராகு சக்தியின்றி - அவர்
தத்தி வாழ்வதாய்த்தான் இருந்தாலும்.

எதுநிகழ் வங்கு உண்மையியனா - நன்கு
எடுத்து உரைத்தீட வேண்டும் உண்மை
இதுவெனக் கூறுதல் எம் கடமை - இதை
இங்குள்ள எம்மவர் இயற்றவேண்டும்.

வெந்த நம் புண்ணிலே வேல் ஏறிவார் - அவர்
வினைத்துப் போரிலே கொல்ல நீற்பார்
தந்து வெங்கொடுமை பலவுமிங்கு - அவர்
தருணம்பார்த் தெம்மைத் தாக்கி நீற்பார்.

தந்தை செல்வாவார் தல்கொண்ட - நல்ல
தமிழீழும் தன்னையே தான்சமந்து
முந்தை நாம் செய்த புண்ணியத்தால் - வந்து
முளைத்த தலைவன் பிரபாகரன்.

சிந்தை செயல்வழி தான்சமந்து - பெரு
சிறப்புள்ள வீரச் செயல்புரிந்து
குந்தியிருந்து பெற முனைகையிலே - இன்று
கோள்கள் காணவே பலர் வந்தார்.

விந்தை மிகுந்த உலகம் தான் - பாரும்
 விடுதலை வேண்டாத நாடு சென்று
 யந்தை நெறிசென்ற ஒங்காரம் - மேற்கு
 மனிதம் அழித்துமே குதற்குவார்.

எங்கு யாரேனும் எம்மைப்போல் - பெரும்
 இழப்புகளைக் கண் டழிந்தபின்னும்
 சென்று விடுதலை காண்திற்க - அதைச்
 செல்லாத நீதியென் ரிகழ்ந்திடுவார்.

இரட்டை நாக்குப் பல அரசுக்கு - அவர்
 கட்டும் வெற்றியல் ரழிவுக்கு நாம்
 சிரட்டை ஏந்திய கையர்கள் தாம் - ஆனாற்
 சிந்தையில் சீரான எண்ணமுண்டு.

வெந்த மனமையா நாவரசா - இன்று
 வெண்ணெய் தீரண்டு வருகையிலே
 தீந்தை செய்துபின் நீட்டுகின்றார் - தம்
 நீசத் தனத்தையே காட்டுகின்றார்.

பிள்ளை வயிற்றிலே நிறைமாதம் - கொண்டு
 பெரிதும் தவித்திடும் பெண்ணமுகைத்
 தள்ளி விழுத்தியே வஸ்துவில் - இன்று
 தகிக்க எண்ணிடும் பேய்களிவர்.

கள்ளமில்லாத் தமிழ்க் கவிஞரிலவன் - என்
 காதல்(த) தமிழ் மீது ஆணை என்பேன்
 எல்லோரும் ஒன்றென ஏத்துகின்ற - பொது
 இறைவன் மலர்த்தான் மீதாணை.

இந்திய நாடிடாரு நூறு நாடாய் - வெகு
 இலகுவில் விரைவிலே உடையுமிஸ்கு
 சிந்தையில் இருத்தியே வைத்திடுவீர் - நான்
 சென்றபின் னாகுதல் இது நிகழும்.

யாரையும் அழிக்க நாம் வரவில்லை – என்றும்
யார்மீதும் வஸ்துற வாக்கவில்லை
பாரையும் ஆள நாம் எண்ணவில்லை – எம்
பாகத்தை மட்டுமே வேண்டுமென்றோம்.

நீரையும் காற்றையும் உள்ளுடுத்து – எம்
நிலத்தைக் காக்கின்றார் வேங்கைகளே
வேரையும் விழுதையும் பிரித்துவிடப் – பலர்
வேண்டிய மட்டும் முயலுகின்றார்.

ஏழ்மையில் மக்களாய்ச் சிஸ்களவர் – தம்
இயலாத தன்மையால் வாடுகின்றார்
வாழ்வை அவருமே இழந்துநின்றார் – தம்
வாக்கினால் ஆய்க்கிணை பெற்று நின்றார்.

ஏழ்மையில் எம்மையார் தள்ளுவது – நாம்
இவ்வளவு பேருமே இங்கிருக்க
வாழ்விலே சுகத்தை நாம் பெற்றுதென்றால் – அங்கு
வருந்தும் தொப்புழுக் கொடி களாவன்றோ.

ஏழ்மையில் எம்மையார் தள்ளுவது – நாம்
எல்லோரும் எழுந்தொன்றாய் நின்றுவிட்டால்
வாழ்வையே நம்மீழும் கண்டுநின்று – எம்
வரலாற்றை மீண்டுமெழுத்துவோம்!

30.04.2003

குழுதினிப் படுகொலை

சுதுமலை பிறந்த கவியிவன் இராஜ
மனோகரன் என்ற பெயரினை யுடையோன்
இதுவரை வாழ்வு இங்கி லாந்திலே
இன்தமிழீழம் தன்னையே நீத்துப்
பதமவள் பாதம் பணிந்துமே வடித்த
பாவரி தம்மைப் படித்திட முன்னர்
இதமறு வரனலை இன்செவி நுழைக்கும்
இனியிவென் உறவே என தமிழ் வணக்கம்.

இருப்பது உடலோ இங்கி லாந்திலே
உழல்வது உள்ளம் ஒண்டமி ழீழம்
தரிப்பது வாழ்வு தணிவதும் இங்கு
தாய்நிலம் காணும் தவிப்பது கண்டு
எரிப்பது நினைவு என்றுமே எவர்க்கும்
எத்தராய் அரசார் ஏவிடும் படைகள்
உரிப்பது மானம் உலப்பது கயமை
உன்மத்தர் செயல்கள் ஊழியின் கூத்து.

ஜம்பத்தெட்டிலே தெரட்சீய படுகொலை
அது மே இருப்தி இரண்டிலே தானே
ஜம்பத்துத்தெட்டிலே இருந்துமே அரசடை
அநாகரிகம் அழிலோடு இணைந்தது
ஜம்பத்தெட்டின் முன்னரே அரசகள்
ஆக்கீய செய்கையே அன்று விளைந்தது
ஜம்பத்தெட்டுடை அரசினர் இல்லை
அரசிலே மட்டும் மாற்றுமே உண்டா?

எத்தனை படுகொலை எத்தனை சிறு கொலை
எத்தனை உடலம் இன்னுமே இல்லை
எத்தனை பாலியல் வன்முறை இடு கொலை
எவருக்குந் தெரியாத எவ்வளவு இன்னல்
அத்தனை கொலையிலும் அழிந்தது தமிழினம்
அரசடை வெறிகொள் அவலங்கள் எத்தனை
முத்தமிழ் அழிக்கும் மூடரின் தந்திரம்
முடியுமா தமிழே முக்கண்ணன் மொழியே.

எத்தனை எதிரிகள் எஸ்களின் நலத்தை
 இன்னஸ்கள் இயற்றி இப்புலி அழிக்கப்
 புத்தரை வணங்கிப் புனிதத்தைப் பேணும்
 அத்தரை ஆளும் அதிகார வர்க்கம்
 உத்தம நாட்டை உலகையே ஏய்த்திடும்
 உன்மத்தம் நிறைந்த உளவாளி படைத்த
 மொத்தமாய் எம்மை முனிந்திடும் இந்தீய
 முதலா ஸித்துவ நடுவன் அரசு.

இத்தனை பகைவரும் எதிர்ப்பது யாரை
 ஈழும் என்கின்ற எமதரு நாட்டை
 மொத்தமாய் நின்று எதிர்ப்பவர் கோடி
 மேரகனம் பாடிட முனைப்பவர் கோடி
 அத்தனை பகையையும் எதிர்த்திட எம்மை
 அணைத்திடும் வேங்கைகள் ஆறேழாயிரம்
 அத்தனை எதிரியோடு ஆயுதம் ஏந்துவர்
 அடுத்துமே எம்மைக் காட்டியே கொடுக்கும்...

ஜந்தாம் படையினர் அவர் கழிவு எனவே
 அவனியை விட்டு அகன்றிட வேண்டும்
 செந்தமி ழன்னை திருமுடி தன்னைச்
 சூடிய பின்னும் சூதுசெய் படையே
 நொந்தோம் இறுதியில் நோர்வே வந்தும்
 நோய்பெறு மனத்தோர் சீர் பெற வில்லைத்
 தந்தோம் நாட்டை தருவரோ யாரும்
 தந்தாலும் இந்தீயா தடுக்குமே என்றும்.

செத்தவர் இதுவரை பதினெண் ணாயிரம்
 சீறுத்தைகள் தமிழ்பெறு சீர் மா வீரர்
 மெத்தவும் எம்முடை மண்ணையே மதித்த
 மேதகு தலைவனின் சாதனை செய்தவர்
 வித்துமாய் ஆகியோர் விளைந்த போர்களால்
 மொத்தமாய் இதுவரை மோதாமல் நின்று
 எத்தர்கள் ஏவிய இனவழிப்பு களால்
 எம்மவர் அழிந்தவர் எழுபதி ணாயிரம்.

எத்தனை உடல்கள் எழுமுடை மண்ணுள்
 எதிரியின் கோழை இயக்கத்தீல் அழிந்து
 எத்தனை மலக்குழி எத்தனை கிடங்குகள்
 எத்தனை ஏருவாய் எத்தனை கருவில்
 எத்தனை செம்மனி எத்தனை சேற்றிலே
 எத்தனை எழும்புகள் இனிவர வுள்ளன
 எத்தனை பெண்கள் கத்திய கதறல்
 எல்லையைக் கடந்து வர்க்கவளி வல்லையில்.

செய்தவர் சிங்களர் இந்தியப் படைகள்
 செத்தவர் எழுமுடைச் செந்தமிழ் உடல்கள்
 எய்தவர் அரசார் எதிரியாய் ஆனோர்
 ஏழுமையே அறிவும் ஏழுவூறு நீணைவும்
 கொய்தவர் வாழ்வைக் குடித்திடும் வரையும்
 குவலயந் தன்னில்து தமிழ்நிலம் பாழே
 மெய்தவம் பூண்ட ஞானிகள் கூட
 மெய்யதே என்றிக் கருத்தினை ஏற்பார்.

எழுபத்தேழிலே பாரிய படுகொலை
 எழுந்தன ரீளைஞர் ஈழத்தி வெளங்றாய்
 எழுபத்தெட்டிலே மே பத்தெளன்பது
 ஏற்றினர் சட்டம் புலி தடை என்று
 எழுபத்தெட்டிலே ஏற்றிய சட்டம்
 எழுந்தித் வைத்தது ஏற்ட வைத்தது
 எழுபத்தீனாயிரம் இறந்தது போதும்
 எழுகதிரென்ன எழுந்திடும் ஈழம்.

நெடுந் தீவிரந்து குறி காட்டுவான் வரையே
 நெடுநாட் சேவை குழுதினிப் படகு
 கடுப் காற்றெறன்ன கடலைல் என்ன
 காலியே மக்களைக் கரை சேர்த்திடுமே
 கொடுப் கூற்றுவனாய்க் கடலைல் என்றும்
 கொல்லவே இல்லை இவ்வளவு பேரை
 கொடுப் கோலரசின் கூலிப் படையினர்
 குதிற்னார் தமிழர் முப்பதின் மேலாய்.

எண்பத் தெந்திலே மே பதினைந்து
 எழுந்துமே மக்கள் நடந்தனர் துறையே
 மண்விட்ட கன்று விடுவதை அறியார்
 மண்தனைக் குறி காட்டுவான் தொடலே
 எண்வித் திட்டுமே ஏறினர் படகு
 எமன் வடிவதுவாய் எத்தர்கள் வருவார்
 என்பதை அறியார் மனப்பதை உற்றார்
 எழுந்திட்ட அலையில் நீறைந்தது குருதி.

கடலிலே செல்வதே கரைகளன் படலம்
 காமுகர் தாக்கினால் எதுதான் மீதம்
 உடலினை வெட்டினர் உத்தம புத்தரின்
 தீட்டமறு தம்ம பசுந்தனைப் பணிவோர்
 படகிலே இருந்தவர் பாவையர் பச்சிளம்
 பால்மணம் மாறாய் பைந்தமிழுக் குருத்துகள்
 முடமென வயதை அடைந்தவர் ஆண்கள்
 மூப்பிலா வனக்கயில் இளைத்தவரோடே.

தீடுமெனப் புகுந்தனர் திகைப்பிலே நீன்ற
 தீந்தமிழ் மக்களைத் தீட்டிய வாள்களால்
 உடலினைக் கூறாய் வெட்டினர் நாட்டை
 உரமியன் வெட்ட உறுதுணை ஆகினர்
 படகிலே யாரும் புலியென இல்லைப்
 படையினர் அறிந்தே பாய்ந்தனர் துணிலாய்
 உடலினை வெட்டி உயிர்போன பின்னும்
 உடற்பசி யாற்றினர் உன்மத்தர் அன்று.

குழுதீனிப் படகு கொண்ட பேரழிவு
 கொலைவெறி அரசின் இனவெறி ஆட்டம்
 அழுதமாய் தமிழை அழுகுறப் பேசும்
 ஆளெலாம் இறுத்தல் அவனியில் நடக்க
 இனியெருகு ஊழி நடந்திட வேண்டும்
 இல்லை அந்திலை இங்கொரு படுகொலை
 எமதுடைத் தலையை இவ்வளவும் ஒதுக்கி
 எவர்க்குமே இனியர் ஆவோமே என்று.

படுகொலை வேண்டாம் பாதகம் வேண்டாம்
 பட்ட துயர்ஸ்கள் பாரிலே பேரதும்
 படுகொலை இறப்புத் தமிழுடை மக்கள்
 பழியுறு பேரில் அரசுடை மக்கள்
 விடுதலை வேண்டி விடிவினைத் தேடி
 விரைஞு வோயே பேச்சிலே என்றால்
 சடுதலை மட்டும் தெர்ந்தவர் அரசு
 துழுச்சியே பின்னி நாட்டினைக் குழப்பும்.

குமுதினிப் படகு தமிழர்தம் வாழ்வு
 குமுதினிப் படுகொலை தமிழர்தம் அழிவு
 குமுதினிப் படகு தமிழரின் ஏற்றம்
 குமுதினிப் படுகொலை அரசினார் இழிவு
 குமுதினிப் படகிலே இறந்தவர் தமக்குக்
 கூப்பிய கரத்தின் அஞ்சலி தொடுத்து
 அமுதுறு தமிழில் அழிவினைச் சொல்ல
 ஆக்கிய கவிதை அடையுமே நிறைவு!

21.05.2003

பொது நூலகம் புது நூலகம்

சிறந்து கவிதை பல சீராய் ஆமைத் திங்கு
 சிறக்க வான்னையில்(த) தந்திடுவன்
 பிறந்து சுதமலையிற் பெயர்ந்து தமிழிழம்
 பிதற்றி நிற்குமிடம் இங்கிலாந்து
 பறந்து வரழ்வுமைத்துப் பதுங்கும் கவிஞரினிவன்
 பாவை இறுக்கும் இராஜ மனோகரன்
 திறந்து மனம் சரிந்து தீய நிலை கடிந்து
 தீட்டுந் தமிழ் வணக்கம் என்னுறவே.

ஹந்து தமிழிழம் ஹிந்து மண்பேரரைப்
 பிழைத்து வாழ்வதிலே பலபேரும்
 மறந்து தமிழ் அண்ஸ்கை மகிழ்ந்து மதுமங்கை
 மனதில் மயங்கமூரு சிலர் தாழ
 இறந்து படும் வரையும் இளையைத்தமிழ் அண்ஸ்கை
 இமைக்கும் பொழுதேனும் மறவ஗து
 துறந்து மன் வரினும் துறக்க மனம் வருமோ
 தாயதமிழீழ மன் நீணைவை.

பொதுவாய்த் தமிழ்ரெலாம் பொழுதும் கண்ணெனவே
 போற்று கின்ற கல்வி பெற்றிடவே
 கதியாய் இருந்ததன்று கல்வி தரும் இடமாம்
 கலவகன் சொல்லிநீர்கும் தூலகமாம்
 பதிவாய் இருந்தவையும் பலவாய் ஆய்ந்தவையும்
 பலநூறாயிரமாய் இருந்தனவே
 விதியாய் வந்ததொரு விரைந்த காலனென
 வீணர் இட்டனரே பெருங்கொள்ளி.

எரிந்து நீண்றவையோ எளைய நூல்கள் என்றால்
 எடுத்து விட முடியும் எப்போதும்
 எரிந்து அழிந்தவையோ ஏடாய் ஈழத்தின்
 எழுச்சி வரலாறு சொல்லியவை
 விரிந்த சுவாலைகளில் விளைந்த புகை எமது
 விரிந்த நுண்மாணின் நுழைபுலமாம்
 சரிந்த கட்டிடத்தீர் சரிந்து நீண்றதுவோ
 தம்மபதம் சொன்ன புத்தர் மதம்.

சதியாய் அவர் செய்தார் சகுணி பாரதத்தீர்
 சாவாய் வந்த காமினி தீசநாயக்கா
 எதுவும் இல்லைவியன எரித்த கொரவார்கள்
 ஏவல் செய் அரச படையினரே
 விதியை நேரவதுவா வீணார் எரித்துறின்ற
 சதியை நேரவதுவா அறியேனோ
 மதியை அழிக்கவென வந்து தூலகத்தை
 மண்ணில் எரித்து எம் மனம் எரித்தார்.

கல்வித் தகைமையினைக் காலஸ்காலமாகக்
 கன்னித் தமிழர்களே பெற்றதனால்
 அள்ளிக் கொள்ளியிட அரசே முனைந்ததென்றால்
 அவரின் மதியினுடை நீலை பாரும்
 கொள்ளி அவர் வைத்தார் கொண்ட நூல்களெலாம்
 கொள்ளை பேரானதுவே அனலூரடே
 வெள்ளம் கறைத்துவிட்ட வெல்லம் பேராகி
 விரைந்து அழிந்தனவே புகையுடே.

எல்லை இலாத நூல் எல்லாம் எரிந்துவிட
 ஏப்பீத் தலித்து நீன்ற தமிழருக்குத்
 தொல்லை நீக்குதற்குத் தொலைத்த தூலகத்தைத்
 தொகுத்தே அளித்திடுவோம் என்றுவிட்டுக்
 கள்ளம் மிக்கவராய்க் கரியை முடிநீர்க்கக்
 களியாய்க் குழுத்த சாந்தைப் பூசிவிட்டு
 உள்ளே உவகையிலா உலுத்தர் தம்முடைய
 உள்ளம் போலேயொரு நீலை செய்து...

வெள்ளை மனத்துச்சிலர் விரும்பி அளித்திடவே
 விரைந்து வந்த நூல்கள் அடுக்கி விட்டு
 நல்ல நாளுமிம்று நாலு பேர்களுடன்
 நலஸ்கள் அழிக்கவெனத் தீருக்க வந்தார்
 இல்லை யென்று கை ஏந்தி வாழுகின்ற
 இயலாதவரா நாம் இரந்துநீர்க
 கள்ளம் நீக்குதற்குக் கடிதே முயல்வீரேற்
 கட்டும் நூலகத்தைப் புதிதாக.

புதுக்க நல்லதொரு பெருவும் நூலகத்தைப்
 பூமி ஆஸ்பவர்கள் இயற்ற வேண்டிய
 சதிக்கு அழிந்ததற்குச் சாந்து புசுவதும்
 சரிவு நீயிர்த்துவதுஞ் சரியாமோ
 புதுக்க இன்னுமொரு பொலிந்த கட்டிடத்தைப்
 பொன்னைச் செலவளீத்து அங்கேகழுப்பிப்
 பதுக்கி வைத்திராது பழைய பகையையினைப்
 பாற விழுத்துவதே தகுமன்றோ.

நடந்த தெல்லாம் மறந்து நாமும் ஏற்றிடலாம்
 நல்ல உள்ளங்கள் இவ்வரென்று
 உடந்தை இருந்தவர்கள் உள்ளம் சிறுத்தவர்கள்
 உலகின் உலுத்தர்கள் ஒன்றுகூடி
 முட்டதை நீயிர்த்தியாரு முண்டு கொடுத்துவிட்டு
 முளைத்த புதிய மரம் இது என்றால்
 நடத்தை கெட்டுவிட்ட நாயா தமிழரீனாம்
 நாலும் இழந்தவரா கையேந்த.

பிரமன் படைப்பினிலே பெரிதும் ஏமாறப்
 பிறந்த இனமென்று எண்ணமாமோ
 தரமெனன் றில்லாத சாதி தமிழரெனத்
 தரணி தனிலவர்க்கு அறிவாமோ
 கரங்கள் இணைவதிலே காணில் ஒற்றுமையே
 காண்போம் வெற்றி நாம் எதிலுமே
 தரங்கள் பிரித்துநிற்கும் சாதி தனை அழித்துத்
 தமிழர் யாவருமே சமமிமன்றால்.

வரங்கள் வேண்டியின்கு வாசல் தனிலந்த
 வானத்து இறைவனையும் வேண்ட வேண்டாம்
 சரங்கள் தொடுத்திஸ்கு தாலி விழுந்தெழுந்து
 சந்தம் பலவுமிஸ்கு பாடவேண்டாம்
 கரங்கள் இணைத்திஸ்கு கன்னித் தமிழரீனாம்
 காசினியில் ஒன்று ஆகிலிடில்
 உரங்கொள் தமிழீழம் ஒளீரும் இன்றாகி
 உவகை எல்லாமே எமக்காகும்!

வாணிலிக் கவிதைகள் கவிஞர் கந்தையா இராஜமனோகரன்

வட தமிழ்முத்திலுள்ள சதுமலை என்னும் ஊரிலே பராஜசிங்கம் என எல்லோராலும் அறியப்பெற்ற திரு சதாசிவம் கந்தையா அவர்களுக்கும் அவரது துணைவியார் மனோன்மணி அவர்களுக்கும் முத்த மகனாகப் பிறந்தவரே இந்நாலின் ஆசிரியரான திரு கந்தையா இராஜமனோகரன் அவர்கள்.

20.06.1998 இலிருந்து 03.06.2003 வரையான காலப்பகுதியிலே இலண்டன் அனைத்துலக ஒலிபரப்புக் கூட்டுத்தாபனத்தின் தமிழ் ஒலிபரப்பின் பிரச்சகளம் என்னும் கவிதை நிகழ்ச்சியிலே கவிஞர் யாத்தவற்றின் தொகுப்பு இந்நால்.

ஐ.பி.சி. விஞ்ஞான பீதத்தின் பொறுப்பாளர், பொறுப்பியளாளர், விஞ்ஞானி, ஆண்மீக நெறியாளன், சோதிடக் கணிப்பாளன், கவிஞர், எழுத்தாளன், நாடகன், ... அடையாளப் பட்டியலை நீட்டி எழுதலாம், மனித நேய மனிதன் என்று சுருக்கமாகக் கூறலாம்.

- பணிபாளர், அனாததுலக ஒலிபரப்புக் கூட்டுத்தாபனம், ஆயிசி, டிஸ்கான்ஸீக் - ஜி. மாரி 1999.

முப்பது ஆண்டுகளுக்கு முன்பு வாளிப் பிசை முறுகிக் கறுக்கு முன்பே பல்கலைகழகத்தில் உங்கள் சிந்தனை மின்னல்களைத் திரட்டியிருக்கிறீர்கள். சிறந்த கவிஞருக்குத் தேசத்தின் எதிர்காலம் திரையில்து) தோன்றுகிறது.

- பலவர்மனி, மதுராகவி இளவாளர் அழுது, இலண்டன்.

உள்ளத்தில் தமிழின் பாஸ் நிங்காக காதல் தமிழர் உலகில் முன்னேறிச் சிறக்கத் தெள்ளிய நல்விழைவு எஞ்ஞான்றும் இராசமனோகராக்கு...

- தமிழ்மனி அரங்க முருங்கயன், இலண்டன்.

தமிழும் சமயமும் அவர்தம் இரு கணகள் அந்த இருகணகளும் கூர்மையான பார்வை கொண்டவை.

- பிள்ளைத்தர் ச.வேலுப்பிள்ளை, நாவற்றுழி, தமிழ்மூழ்.

நரம்புகள் இருந்தும் கவி வரம்புக்குள் நின்று உரமேற்றும் மரபுக்கவி உரைக்கும் திரு இராஜமனோகரன் ஓர் வழியிலே ஒற்றுமையாக்க தமிழன் விழிக்கவேண்டுமென்றும் விருப்புடையவர்.

கெல்லத்துரை நாவரகன், அனைத்துலக ஒலிபரப்புக் கூட்டுத்தாபனம், இலண்டன்.

வாழ்நாளென்ஸலாம் தமிழ், தமிழ்மனி, தமிழினம் என வாழும் அவரைப் பெறுவெள் தாய், வளர்த்தவெள் தமிழ். வளிமிக்க அவர் குரலுக்கு இலக்கணமாய் - புளி நிறுக்ககண்டு - களிமிக்க நெஞ்சினராய்க் கூத்திரும் அவர் தமிழ் வரிகள் - ஒளிமிக்கவை.

- உணர்ச்சிக் கவிஞர் காசி ஆண்தான், சென்னை தமிழ்நாடு.

ISBN

0 9545296 2 6